

என்னுரை

ஒரு பாடலுக்கு உரை எழுதுவது என்பது மிகவும் சிறிய விடயம். உதாரணமாக திருக்குறளுக்கு ஆயிரக்கணக்கானோர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவற்றில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. சில சொற்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன. சில சொற்கள் இடம் மாறியுள்ளன. ஆனால் எனது உரை வித்தியாசமானது. பல குறள்களுக்கு புதிய கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளேன். அதன் விளக்கத்தை குதிரைக்காரன் மகன், அட்டமி நிலவு போன்ற நூல்களில் வாசிக்கலாம். நான் எனது நூல்களை இணையத்தில் இணைத்து நான்கு மாதத்தில் 25,000 வாசகர்கள் வாசித்துள்ளனர். அது எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அதனால் திருக்குறளுக்கான உரையை இப்பொழுது வெளியிடுகின்றேன். வள்ளுவர் காமத்துப்பால் என்று சொல்ல பின் காமம் என்று சொல்லாது இன்பம் என்று கூறி அதை இன்பத்துப்பால் ஆக்கினர். இது தவறு. ஏனெனில் வள்ளுவன் அறத்தாலும், பொருளாலும் வரும் இன்பங்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளான். இவ்வாழ்வானுக்கு என்னென்ன இன்பம் வரும், துறவிகளுக்கு எவை இன்பம், பொருளுள்ளவனுக்கு என்னென்ன இன்பம் வரும், பொது மக்களுக்கு என்னென்ன இன்பம், அரசனுக்கு என்னென்ன இன்பம் வரும், நண்பர்களுக்கு என்னென்ன இன்பம் வரும், கொடுப்பவர்களுக்கு என்னென்ன இன்பம் வரும் என்றெல்லாம் கூறியுள்ளான்.

காமத்துப்பால் பெண்ணால் கிடைக்கும் இன்பங்களை மட்டும் கூறுகிறது. காதலியைத் தொடுவதால், பார்ப்பதால், நினைப்பதால், பிரிவதால், சேர்ந்திருப்பதால், ஊடல் கொள்வதால் இப்படி காமத்தால் மட்டும் வரும் இன்பங்களையே கூறியமையால் அதைக் காமத்துப் பால் என்றே கூறுதல் வேண்டும். காமத்தைப் பற்றி பேசுவது பாவமாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால் தான் காமத்துப் பாலை இன்பத்துப் பாலாக மாற்றினர். இன்று மாணவர்களுக்கு காமத்தைப் பற்றிக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று உளவியலாளர்கள் கூறியுள்ளனர். அதைப் பற்றி

தெரிந்திருந்திருந்தால் பிள்ளைப் பருவத்தில் தவறுகள் ஏற்படாது என்றும் கூறுகிறார்கள். எனவே இது வரை மறைக்கப்பட்ட காமத்துப் பாலை இனியாவது அங்கீகரிக்க வேண்டும். இதனை கணனி மயப்படத்தியும் அழகான அட்டைப் படத்தை வடிவமைத்தும் தந்த ப.யாழினிக்கு நன்றி. வாசித்து விட்டுக் கருத்துக் கூறுங்கள்.

நன்றி.

கே.வி.குணசேகரம்.

அணிந்துரை

திரு கே. வி. குணசேகரம் அவர்கள் திருக்குறள் இலக்கிய நூலினை மக்களுக்குப் பல்வேறு வகையிலே வழங்கி வருகிறார். திருக்குறளைச் சிறிய கதைகளுடாக மனத்திலே பதிய வைக்கிறார். 1330 குறள்களுக்கும் இக்காலத்துக்கேற்ற இலகுவான தமிழில் உரை எழுதியுள்ளார். மற்ற உலகம் பற்றி எண்ணாமல் இந்த உலகத்திலேயே எல்லாம் நடைபெறுவதாக வள்ளுவன் எண்ணியது போல புதிய உரை வகுக்கின்றார். இரண்டு எடுத்துக் காட்டுக்கள் காட்டலாம். “கற்றதனாலாய பயனென்கொள் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்” என்னும் குறளில் “வால் அறிவன்” என்பதற்கு மெய்யறிவுடைய கடவுள் என்று பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர். ஆனால் திரு. குணசேகரம், “பேரறிவு மிக்க நல்ல பண்புடையவர்களை மதிக்காத கல்வியாளனால் எந்தப் பயனும் ஏற்படாது” என்று உரை கூறுகிறார். இங்கு „கடவுள்“ என்று பொதுவாகக் கூறாமல் எங்கள் கண்ணுக்கு முன்னாலே உள்ள கடவுள் போன்ற பேரறிவு மிக்க நல்ல பண்புடையவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இதே போன்று “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்னும் திருக்குறளுக்குப் பொருள் எழுதும் போது பின்வருமாறு கூறுகிறார். “அறநெறிக்குட்பட்டு இவ்வுலகில் வாழும் இவ்வாழ்வான், வானுலகில் வாழும் தெய்வங்களைப் போலப் போற்றப்படுவான்” இக்குறளில் “வானுறையும் தெய்வம்” என்பதற்கு “வானின்கண் உறையும் தேவர்கள்” என்று பரிமேலழகர்

பொருட்கூறுகிறார். ஆனால் திரு குணசேகரம் அந்தத் தெய்வத்தை மண்ணுலகிலேயே வைத்துவிடுகிறார். இது எங்களால் உடனடியாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. திருக்குறளுக்குப் பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே உரைகள் எழுதப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறள் சுயமரியாதைக் கழகங்களுக்கும் தமிழ் மேம்பாட்டுக் கழகங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது. குறட்பாக்களை எல்லோரும் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளுதற்காக எளிமையான உரைகள் எழுதப்பட்டன. டாக்டர் மு. வரதராசன் எழுதிய தெளிவுரை நூல் பல நூறு ஆயிரங்களாக அச்சிடப்பட்டன. இன்று எம்முடைய பண்டைய இலக்கியங்கள் மீள்பார்வைக்குள்ளாகின்றன. மறு வாசிப்புக்களுக்கு உள்ளாகின்றன. திரு. குணசேகரத்தினுடைய திருக்குறள் உரை இத்தகையதே. ஓர் எடுத்துக்காட்டினைத் தருகிறேன். “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள் 2 பெய்எனப் பெய்யும் மழை” என்னும் திருக்குறள் இப்பொழுது மறு வாசிப்புக்கு உட்பட்டுள்ளது. பரிமேலழகர் இக்குறளுக்கு “வேறு தெய்வத்தை வணங்காது கணவனைத் தொழுது எழுபவள் „பெய்” என்று சொல்ல மழை பெய்யும்” என்று உரை கூறினார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில், “ அவள் எத்தெய்வத்தை தொழுவதில்லை. தன்னுடைய கணவன் தன்னைத் தொழ எழுவாள். அவள் பெய் என்று சொல்ல மழை பெய்யும்” என்று புத்துரை சொல்லப்பட்டது. திரு. குணசேகரம் இவையிரண்டினின்றும் வேறுபட்டு, “தெய்வத்தைப் போல தன் கணவனை மதித்து நடக்கும் பெண் பெய் என்று சொல்லும் போது பெய்யும் மழைக்கு ஒப்பானவள் ஆவான்” என்று புதிய உரை கூறுகிறார். திரு. குணசேகரத்தின் திருக்குறள் உரைமுழுவதும் தூய்மையான தமிழிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்காக அவர் புதிய தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்கவில்லை. எம்முடைய மொழியின் இயல்பான தமிழ் வழக்கையே கையாண்டுள்ளார். இப்பண்பினை எல்லா உரைகளிலுமே காணக்கூடியதாயுள்ளது. எம்மையும் எம் மொழியையும் உலகுக்குத் தந்துள்ள திருக்குறளை மக்கள் மயப்படுத்த எண்ணுபவர்களுள் திரு. குணசேகரமும் ஒருவர். அவர் பணிக்கு நாம் தலை வணங்குகிறோம். வாழ்த்துகிறோம்.

இந்நூலை வெளியிடுபவர்கள் தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்பவர்கள். அவர்களுக்கு நாம் நன்றி கூறுகிறோம்.

பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
பணிப்பாளர் ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை.

அணிந்துரை

திரு.கே.வி.குணசேகரம் அவர்கள் ஓர் ஆசிரியர், கல்வியாளர், கல்வி நிர்வாகி, உளவியாளர் என்ற ஆளுமைக்கப்பால் தன்னை இணங்காட்டிக் கொண்டுள்ள ஒரு துறை படைப்பிலக்கியத் துறையாகும். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் மற்றும் சிறுவர் கதை, சமய தத்துவக் கதைகள் ஆகிய பல்துறைகளில் அவர் கால் பதித்தவர். குறிப்பாக சிறுகதை, நாவல் என்பவற்றில் பல்வேறு பாிசுகள் பெற்றதன் மூலம் அத்துறைசார் வாசகர்கள் மற்றும் படைப்பாளிகளது கவனத்தை ஈர்த்தவர்.

படைப்பாக்கம் என்பது வாழ்க்கை பற்றிய விமர்சனமாகவும் சமூகத்தை உசுப்பி விழிப்புறச் செய்யும் கட்டப்பாடு உடையதாகவும் அமைவதாகும். இத்தன்மை கே.வி.குணசேகரத்தின் படைப்புக்களில் நிறையக் காணப்படுகின்றது. பிரச்சினைகளை இனம்காட்டி வாசகர்களின் மனச்சாட்சியை விழிப்புறச் செய்யும் ஒரு விமர்சன யதார்த்தப் படைப்பாளியாகவே கே.வி.குணசேகரம் எமக்குக் காட்சி தருகிறார்.

கே.வி.குணசேகரம் என்ற படைப்பாளியின் படைப்பாற்றல் என்ற வகையிலே குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டிய அம்சம், அவர் சமூக மாந்தரை இரத்தமும் சதையுமாக எம்முன் நிறுத்தும் பாங்கு ஆகும். ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தையும் அதன் உணர்வு நிலைகளையும் அடையாளம் காட்டக் கூடிய வகையில் பேச்சு

வழக்கு, மொழிநடை மற்றும் உடல்சாா் வர்ணனைகளுடன் நமது நேரடிப் பாா்வைக்கு இட்டு வருகின்றாா். அவர்களது ஆசாபாசங்களுடன் எம்மை நெருங்க வைக்கின்றாா். இவ்வாறான செயல் முறை காட்சிப்படுத்தும் பண்பு எனப்படும். இதனால் அவரது படைப்புக்கள் பலவும் வாசகர்களை உடனடியாகத் தம்முடன் ஒன்றவைத்து விடுகின்றன. முக்கியமாக இளம் தலைமுறையினாின் உணர்வுகள் குறிப்பாக காதல் சாா் மனஅவலங்கள், பிாிவுத் துயர்கள், ஏக்கங்கள் சாா்ந்தவற்றை அவர் எழுதும் போது நாடகம் மற்றும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்குரிய சுவையுணர்வு அவற்றில் வெளிப்படுகின்றது. அவரது இவ்வாறான சித்திாிப்பு முறைமை வாசகர்களின் கவனத்தை முழுமையாக ஈர்க்கிறது.

அறமும் நீதியும் நிறைந்த மரபுகள் நமக்கு வழமாக இருந்தும் அவை பேணப்படாமல் அழிந்து கொண்டு போகின்றனவே என்ற மன ஆதங்கம் அவரது எழுத்துக்களுக்கு உள்ளீடாக உணர்வோட்டமாக அமைவதைக் காணலாம். ஆசிாியப் பணி புாிவோா் அதற்கான பண்புகளைப் பேணிக் கொள்ளாமை, பெண்களை போதப் பொருளாக கருதும் ஆண் ஆதிக்கக் கொடுமைகள், காதல் என்னும் புனித உணர்வு, எதிா் கொள்ளும் அவலங்கள் முதலியவற்றை மையமிட்டே அவர் தன் கதைகளுக்கான உணர்வுக் கூறுகளைக் கட்டமைத்துக் கொள்கிறாா். சில ஆக்கங்களில் அவர் தாம் உணர்ந்து விரும்பிய தீர்வுகளை முன்வைக்க முற்படுகிறாா். ஆயினும் பொதுவாக பிரச்சினைகளை இணங்காட்டி வாசகர்களின் மனச்சாட்சியை விழிப்புறச் செய்யும் ஒரு விமர்சன யதாா்த்தப் படைப்பாளியாக கே.வி.குணசேகரம் நமக்குக் காட்சி தருகின்றாா்.

பேராசிரியர்

நா.சுப்பிரமணியன்.

தமிழ்துறைத் தலைவர்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை.

பொருளடக்கம்

1. அறத்துப்பால்
 - I. பாயிரவியல்
 - II. இல்லறவியல்
 - III. துறவறவியல்
 - IV. ஊழியல்

2. பொருட்பால்
 - I. அரசியல்
 - II. அமைச்சியல்
 - III. அரணியல்
 - IV. கூழியல்
 - V. படையியல்
 - VI. நட்பியல்
 - VII. குடியியல்

3. இன்பத்துப்பால்
 - I. களவியல்
 - II. கற்பியல்

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள்

- ❖ நாயனார்
- ❖ தேவர்
- ❖ முதற்பாவிலர்
- ❖ தெய்வப் புலவர்
- ❖ நான்முகனார்
- ❖ மாதானூபங்கி
- ❖ சென்னாப்போதார்
- ❖ பெருநாவலர்

திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள்

- ❖ முப்பால் நூல்
- ❖ உத்தர வேதம்
- ❖ தெய்வ நூல்
- ❖ திருவள்ளுவம்
- ❖ பொய்யாமொழி
- ❖ வாயுறைவாழ்த்து
- ❖ தமிழ்மறை
- ❖ பொது மறை

நூற் பெருமை

வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை
மறுவறநன் குணர்ந்தோர்கள்
உள்ளுவரோ மநுவாதி
ஒருகுலத்துக் கொருநீதி

மனோன்மணியம்

பாயிரவியல் கடவுள்வாழ்த்து

1. அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு.

எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதைப் போல உலகம் சூரியனை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

2. கற்றதனாலாய பயன்னென்கொல் வாலறிவன்

நற்றாள் தொழார் எனின்.

பேறறிவும் வாண்மையும் உள்ள கல்வியாளர்களை மதிக்காதவனின் கல்வியால் ஆகும் பயன் என்ன?

3. மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்

நிலமிசை நீடுவாழ வார்.

அடியார்களின் மலர் போன்ற உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைக்கின்றவர்கள் பேரின்ப உலகில் நிலைத்து வாழ்வார்.

4. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு

யாண்டும் இடும்பை இல.

எவ்வுயிர் மீதும் விருப்பு வெறுப்பில்லாத இறைவனின் திருவடிகளை உறுதியாக நினைக்கின்றவர்களுக்கு ஒருபோதும் துன்பம் ஏற்படாது.

5. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

இறைவனின் மகிமையை அறிந்து, அவன் மீது அன்பு செலுத்துபவர்களைப் பிறவித்துயருக்குக் காரணமான இருவினைகளும் சேர்வதில்லை.

6. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க

நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

ஐம்பொறிகளால் உண்டாகும் ஆசைத் தீயினை அவித்த இறைவனின் பொய்யற்ற ஒழுக்கநெறியில் நிற்போர் என்றும் இன்பமாக வாழ்வார்.

7. தனக்குஉவமை இல்லாதான்தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்

மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

தனக்கு ஒப்புவமை இல்லாத இறைவனது பாதங்களைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலையை மாற்றிக் கொள்ள முடியாது.

8. அறஆழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்

பிறஆழி நீந்தல் அரிது.

அறக்கடவுளான இறைவனுடைய திருவடிகளைச் சேராதவர்களுக்கு உலகப் பந்தம் என்ற பெருங் கடலை நீந்திக் கடக்க முடியாது.

9. கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்

தாளை வணங்காத் தலை.

கேட்காத செவி, பார்க்காத கண் என்பன போல் எண்குணங்களை உடைய இறைவனை வணங்காத தலையும் பயனற்றதாகும்.

10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார்.

இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்தவர்களால் மட்டுமே பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடக்க முடியும். மற்றவர்களால் கடக்க முடியாது.

வான் சிறப்பு

11. வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்

தான்அமிழ்தம் என்னுணராற் பாற்று

மழை பெய்வதால் தான் உலகம் வாழ்கிறது. அதனால் உலகத்தில் வாழும் உயிர்களுக்கு மழையானது அமிழ்தம் என்று உணரத்தக்கது.

12. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய தூஉம் மழை.

உயிர்களுக்கு உண்ண உணவுப் பொருட்களை விளைவித்துக் கொடுப்பதோடு, பருகுபவர்களுக்கு ஓர் உணவாகவும் இருப்பது மழையாகும்.

13. விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனூலகத்து

உள்நின்று உடற்றும் பசி.

மழை பெய்யாதுவிடின் கடலினாலே சூழப்பட்ட அகன்ற உலகில் வாழும் உயிர்களைப் பசி உடன் நிலைத்து நின்று வருத்தும்.

14. ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

மழை எனப்படும் வருவாய் குறையுமேயானால் உயிர்களுக்கு உணவளிக்கும் உழவர் தமது கலப்பையைக் கொண்டு உழமாட்டார்.

15. கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே

எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

பெய்யாமல் வாழ்வைக் கெடுப்பதும், கெடுத்தவர்களின் வாழ்வைப் பெய்து சிறப்பிப்பதும் மழையாகும்.

16. விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற்று ஆங்கே

பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது.

மழைத்துளியானது வானத்தில் இருந்து விழாதுவிடுமாயின் மண்ணில் பசிய புல்லின் நுனியைக் கூடக் காண முடியாது.

17. நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும்தடிந்துஎழிலி

தான்நல்காதாகி விடின்.

மேகமானது கடலிடத்தே நீரினைப் பெற்று மழையாகப் பெய்யாதுவிடின் நீர் கொடுத்த பெருங்கடலும் வற்றிவிடும்.

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.

வானமானது மழை பெய்யாமல் போகுமானால் இவ்வுலகில் வானோர்க்காக நடைபெறும் திருவிழாக்களும், தினப் பூசைகளும் நடைபெறாது.

19. தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்

வானம் வழங்காது எனின்.

வானம் மழையை வழங்காது விடுமேயானால்
பூவுலகில் தானம் வழங்கலும் தவம் செய்தலும் இல்லாது
ஒழிந்துவிடும்.

20. நீர்இன்று அமையாது உலகுஎனின் யார்யார்க்கும்

வான் இன்றுஅமையாது ஒழுக்கு.

நீர் இல்லாவிட்டால் உலகம் வாழாது. அத்துடன்
மழை இல்லாவிட்டால் உலகில் ஒழுக்கமும்
நிலைபெறாமல் போகும்.

நீத்தார் பெருமை

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து

வேண்டும் பனுவல் துணிவு.

ஒழுக்கநெறியில் வழுவாது வாழ்ந்து பின் துறவறம்
மேற்கொண்டோரின் பெருமைகளைச் சிறப்பித்துக்
கூறுவதே நூல்களின் முடிவு ஆகும்.

22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து

இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று.

துறவு பூண்டோரின் பெருமைகளை அளவிட்டுக்
கூறுவதாயின், இவ்வுலகில் இன்றுவரை பிறந்து
இறந்தோரின் எண்ணிக்கையை எண்ணிக் கணக்கிடுவதைப்
போன்றதாகும்.

23. இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்

பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.

நல்வினை தீவினையின் பயன் அறிந்து துறவு
பூண்டோரின் பெருமையே உலகில் உயர்ந்தது.

24. உரன்என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்

வரன்னும் வைப்பிற்குஓர் வித்து.

மனவலிமையால் ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளை
அடக்குபவனே முத்திக்கு விதை போன்றவன்.

25. ஐந்துஅவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு னார்கோமான்

இந்திரனே சாலும் கரி.

ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி வாழ்பவனின்
ஆற்றலுக்கு வானுலகில் வாழும் இந்திரனே தக்க
சான்றாவான்.

26. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலா தார்.

செய்வதற்கரிய செயல்களைச் செய்பவர்கள்
பெரியவர்கள். அச்செயல்களைச் செய்யமாட்டாதவர்
சிறியோர்.

27. சுவைவளி ஊறுஓசை நாற்றம்என்று ஐந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.

சுவைத்தல், காணுதல், உணர்தல், கேட்டல்,
மணத்தல் என்னும் ஐந்தினதும் வகைகளை அறிந்து
அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ்பவனின் ஆற்றலில்
தங்கியுள்ளது உலகம்.

28. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும்

பயன் நிறைந்த மொழியினைப் பேசும்
சான்றோர்களது பெருமைகளை அவர்கள் பேசிய
மொழியே சான்றாக நின்று வெளிப்படுத்தும்.

29. குணமென்னும் குன்றுஏறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயும் காத்தல் அரிது.

நல்ல பண்புகளில் மலை போல உயர்ந்து நிற்கும் பெரியோர், ஒரு கணப்பொழுதே கோபம் கொள்வர். ஆயினும் அதிலிருந்து ஒருவரைக் காத்தல் அரிதாகும்.

30. அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வயிர்க்கும்

செந்தண்மை பூண்டுஒழுக லான்.

எல்லா உயிர்கள் மீதும் பாகுபாடற்ற அன்பினைக் கொண்டவர்களே அந்தணர்கள் ஆவர்.

அறன் வலியுறுத்தல்

31. சிறப்புஈனும்; செல்வமும் ஈனும்; அறத்தின்ஊடங்கு

ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு?

அறமானது சிறப்பையும் செல்வத்தையும் தரும். ஆகையால் அத்தகைய அறத்தை விட உலகில் நன்மை தருவது வேறு எதுவுமில்லை?

32. அறத்தின்ஊடங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை

மறத்தலின் ஊங்குஇல்லை கேடு.

ஒருவனது வாழ்க்கைக்கு அறத்தைவிட ஆக்கம் தருவது எதுவும் இல்லை. அதேபோல் அறத்தை மறப்பதை விடக் கெடுதியானதும் எதுவும் இல்லை.

33. ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே

செல்லும்வா யெல்லாம் செயல்.

ஒவ்வொருவரும் தமக்கு இயன்ற வரையில், ஏற்ற இடங்களிலெல்லாம் அறச் செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

34. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்; அனைத்துஅறன்;

ஆகுல நீர பிற.

ஒருவன் மனத்தாய்மையுடன் வாழ்வதே அறமாகும். மற்றையனவெல்லாம் வெறும் ஆரவாரங்களாகும்.

35. அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்.

பொறாமை, பேராசை, கோபம், கடுஞ்சொற்கள் ஆகிய நான்கையும் தவிர்ந்து வாழ்தலே உண்மையான அறமாகும்.

36. அன்றுஅறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றுஅது

பொன்றும்கால் பொன்றாத் துணை.

பின்பு செய்வோம் என்று நினைக்காது அன்றே அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும். ஒருவன் இறந்த பின்பு அவனுடன் துணையாகக் கூடச்செல்வது அறம் ஒன்றுதான்.

37. அறத்தாறு இதுஎன வேண்டா; சிவிகை

பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

பல்லக்கைச் சுமப்பவனையும், அதில் பயணம் செய்பவனையும் கண்டு இதுதான் அறத்தின் பயன்என எண்ண வேண்டாம்.

38. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுஆற்றின் அ.தொருவன்

வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

ஒருவன் தவறாது அறச் செயல்களைச் செய்து வருவானேயானால், அதுவே அவனது பிறவிக்கான வழியை அடைக்கும் கல்லாகும்.

39. அறத்தான் வருவதே இன்பம் ; மற்ற ரெல்லாம்

புறத்த; புகழும் இல்.

அறச் செயல்களால் வருவதுதான் இன்பம். அறமற்ற செயல்களால் துன்பம் வருவதோடு புகழும் கெடும்.

40. செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு

உயற்பாலதோ ஓரும் பழி.

ஒருவன் தனது வாழ்நாளில் செய்யத்தக்கது அறமே. செய்யாமல் தவிர்க்க வேண்டியது பழியைத் தரும் மறச் செயல்களே.

இல்வாழ்க்கை

41. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்

நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

இல்வாழ்வான் எனப்படுபவன் அறத்தின் இயல்பை உடைய பிரமச்சாரி, வானப்பிரத்தன், சந்நியாசி ஆகிய மூவரும் நல்வழியில் நிலைபெறத் துணையாவான்.

42. துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்

இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.

அனாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும்,
இரப்போர்க்கும் துணையாக இருப்பவன் இல்வாழ்வானே.

43. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான்என்றாங்கு

ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.

தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தவர்
என்பவர்களுடன் தன்னையும் போற்றுதல் இல்வாழ்வானது
தலையாய கடனாகும்.

44. பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை

வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.

பழிக்கு அஞ்சி அறவழியில் பொருள்சேர்த்து
அதனைப் பகிர்ந்துண்டு வாழும் இல்வாழ்வானது பரம்பரை
என்றும் அழியாது நிலைத்து நிற்கும்.

45. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது.

இல்வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனுமாக இருப்பது
அன்பும் அறச்செயல்களுமே.

46. அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின்

போலய்ப் பெறுவது எவன்?

ஒருவன் அறநெறிகளுக்குட்பட்டு இல்வாழ்வு
வாழ்வதே சிறப்பானதாகும். அதை விடுத்து துறவு
வாழ்வினை மேற்கொள்வதால் எந்தப் பயனையும் அவன்
அடையமாட்டான்.

47. இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்

முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

அறநெறி வழிநின்று இல்வாழ்வை மேற்கொள்பவன் பிற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டோர் யாவரிலும் மேலானவன்.

48. ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன்இழுக்கா; இல்வாழ்க்கை

நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.

பிறரையும் அறவழியில் வாழச்செய்து, தானும் அறவழியில் இருந்து விலகாது வாழ்பவனது இல்வாழ்க்கை தவம் செய்வாரைவிட மிக்க வலிமை உடையது.

49. அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அ.தும்

பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.

அறம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது இல்லறமே ஆகும். அதை மற்றவர்கள் பழித்துக் குற்றம் சொல்லாமல் இருந்தால் அது மேலும் சிறப்படையும்.

50. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

அறநெறிக்குட்பட்டு இவ்வுலகில் வாழும் இல்வாழ்வான் வானுலகில் வாழும் தெய்வங்களைப் போலப் போற்றப்படுவான்.

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

51. மனைத்தக்க மாண்புஉடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

இல்வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற நற்பண்புகளுடன் தனது கணவனின் பொருளாதார வளத்திற்கேற்ப வாழ்க்கை நடத்துகின்றவளே வாழ்க்கைத்துணைவி ஆவாள்.

52. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை

எனைமாட்சித்து ஆயினும் இல்.

இல்வாழ்க்கைக்குத் தக்க நற்பண்புகள் இல்லாளிடம் இல்லாவிட்டால், ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் பல்வேறு விதமான வசதிகள் இருந்தாலும் அதனால் பயன் ஏதும் ஏற்படமாட்டாது.

53. இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்; உள்ளதென்

இல்லவள் மாணாக் கடை?

நற்குணங்களையுடைய இல்லாள் வாழும் வீட்டில் இல்லாதவையென எதுவும் இருக்கமாட்டாது. நற்குணங்கள் அவளிடம் இல்லையாயின் அவ்வீட்டில் எதுவும் இராது.

54. பெண்ணின் பெருத்தக்க யாவுள கற்பென்னும்

திண்மைஉண் டாகப் பெறின்?

கற்பு என்னும் உறுதி இல்லாளிடத்து இருக்குமேயானால், அதைவிடப் பெருஞ்செல்வம் கணவனுக்கு வேறு எதுவுமில்லை.

55. தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்

பெய்எனப் பெய்யும் மழை.

தெய்வத்தைப் போலத் தனது கணவனை மதித்து நடக்கும் பெண், பெய் என்று சொல்லும்போது பெய்யும் மழைக்கு ஒப்பானவள் ஆவாள்.

56. தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

தன்னையும் காத்து தனது கணவனின் நலன்களையும் பேணிக்காத்து அன்பாகப் பேசி வாழ்கின்றவளே பெண்.

57. சிறைகாக்கும் காப்புஎவன் செய்யும்? மகளிர்

நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

மகளிரை அடக்கிச் சிறைக் கைதிகளைப் போல் நடத்துவதால் எந்தப் பயனும் ஏற்படமாட்டாது. அவர்கள் தமது நிலையைத் தாமே உணர்ந்து தம் குடும்பப் பெருமையைக் காத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

58. பெற்றால் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்

புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

கணவனின் மன இயல்புகளை அறிந்து அவனது மனம் கோணாமல் இல்லறம் நடாத்தும் பெண்ணானவள் சிறப்புகள் பல உடைய மேலுலக வாழ்வைப் பெறுவாள்.

59. புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்

ஏறுபோல் பீடு நடை.

கணவனது புகழைக் காக்க விரும்பும் மனைவி இல்லாதவர்கள், இகழ்ந்து பேசும் பகைவர் முன் காளை போலக் கம்பீரமாக நடக்க முடியாது.

60. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி; மற்றுஅதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

மனைவியின் நற்பண்புகளே இல்வாழ்க்கைக்கு மங்கலம் என்றும் அதன் பேறாக நல்ல மக்களைப் பெறுதலே நல்லணிகலம் என்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

மக்கட் பேறு

61. பெறுமவற்றுள் யாம்அறிவது இல்லை அறிவுஅறிந்த

மக்கட்பேறு அல்ல பிற.

அறிவுடைய மக்களைப் பெறுவதை விடப் பெரும்பேறு எவையும் இருப்பதை நாம் அறிந்ததில்லை.

62. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்

பண்புடை மக்கள் பெறின்.

பழியில்லாத நல்ல பண்புகளை உடைய மக்களைப் பெற்றோரை ஏழு பிறவிகளிலும் தீவினைகள் எவையும் சென்று சேராது.

63. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள்; அவர்பொருள்

தம்தம் வினையான் வரும்.

தன்னுடைய பிள்ளைகள் தான் தன்னுடைய பொருள்கள் என்று அறிஞர் கூறுவர். மக்களாகிய அவர்தம் பொருட்கள் அவரவர் நல்வினை தீவினைப் பயனால் வந்து சேரும்.

64. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்

சிறுகை அளாவிய கூழ்.

தம்முடைய மக்களின் சிறுகையால் ஊட்டப்படும் உணவு, பெற்றோர்க்கு அமிழ்தை விட மிகுந்த சுவையுடையதாக இருக்கும்.

65. மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம்; மற்றுஅவர்

சொல்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.

மக்களின் உடம்பைத் தொடுதல் உடலுக்கு இன்பம் தரும். அம்மக்களின் மழலைச் சொல்லைக் கேட்டல் செவிக்கு இன்பம் தரும்.

66. குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்

மழலைச்சொல் கேளா தவர்.

தம்மக்களின் இனிமையான மழலைச் சொல்லைக் கேட்டுச் சுவைக்காதவரே குழலின் இசை இனிது யாழின் இசை இனிது என்று கூறுவர்.

67. தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து

முந்தி யிருப்பச் செயல்.

தந்தை மகனுக்குச் செய்யும் நல்லுதவி, கற்றவர் மத்தியில் தன் மகன் முந்தியிருக்கும்படியாக அவனைக் கல்வியில் மேன்மை அடையச் செய்தலாகும்.

68. தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து

மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது.

தம் மக்களின் அறிவுடைமை, தமது குடும்பத்தினருக்கு இன்பம் பயப்பதைவிட உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பம் பயப்பதே சிறப்பானது.

69. ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுஉவக்கும் தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.

தன்மகனை நற்பண்புள்ளவன் எனப்பிறர் சொல்லக் கேள்வியுற்ற தாய், தான் அவனைப் பெற்ற காலத்தில் அடைந்த மகிழ்ச்சியை விடப் பெரிதும் மகிழ்வாள்.

70. மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை

என்றோற்றான் கொள்ளும் சொல்.

மகன் தன் தந்தைக்குச் செய்யும் கைம்மாறு, 'இவனுடைய தந்தை இவனை மகனாகப் பெற என்ன தவம் செய்தாரோ' என்று பிறர் புகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லாகும்.

அன்புடைமை

71. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்? ஆர்வலர்

புன்கண்நீர் பூசல் தரும்.

அன்பை அடைத்து வைக்கக்கூடிய தாமும் உண்டோ...? அன்புடையவரின் கண்களில் ஊறும் நீர் அன்பை யாவரும் அறிய வெளிப்படுத்தும்.

72. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்; அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

அன்பில்லாதவர்கள் எல்லாப் பொருட்களையும், தம்பொருள் என உரிமை கொண்டாடுவர். அன்புள்ளவர்கள் தமது உடலால் பிறருக்கு சேவை செய்து வாழ்வர். (உடலுறுப்புக்களையும் தானமாக வழங்குவர்..

73. அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு

என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

அருமையான உயிருக்கு உடலோடு இணைந்து இருக்கின்ற உறவு, அன்போடு இணைந்து வாழ்ந்த வாழ்வின் பயன் என்று கூறுவர் பெரியோர்.

74. அன்புநனும் ஆர்வம் உடைமை; அதுநனும்

நண்புனனும் நாடாச் சிறப்பு.

அன்பு எல்லோரையும் கவரும் தன்மையைத் தரும். அந்த அன்பு, நட்பு என்ற பெருஞ் சிறப்பினையும் தரும்.

75. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து

இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.

உலகில் இன்பமாக வாழ்கின்றவர்கள் அடையும் சிறப்பு, அவர்கள் எல்லோரிடத்தும் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் பயன் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

76. அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்;

மறத்திற்கும் அ.:தே துணை.

அறியாதவர்கள் அறத்திற்கு மட்டுமே அன்பு துணையாகும் என்று கூறுவர். ஆராய்ந்து பார்த்தால் வீரத்திற்கும் அன்பே துணையாக இருப்பது தெரியும்.

77. என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயுமே

அன்பு இலதனை அறம்.

எலும்பில்லாத உடலோடு வாழும் உயிர்களை வெயில் காய்ந்து வருத்துவது போல அன்பில்லாத உயிர்களை அறம் வருத்தும்.

78. அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றல் மரம்தளிர்ந்த தற்று.

அன்பில்லாத குடும்ப வாழ்க்கையானது வளமற்ற பாலை நிலத்தில் பட்டமரம் தளிர்ந்தலைப் போன்றது.

79. புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை

அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு?

புறத்து உறுப்புக்கள் யாவும் அழகானவையாகவும் பலமானவையாகவும் இருந்தாலும் அக உறுப்பாகிய அன்பில்லாவிட்டால் அவற்றால் பயன் எதுவுமில்லை.

80. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அ.:துஇலார்க்கு

என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

அன்பு வழியில் இயங்கும் உடம்பே உயிர் உள்ள உடம்பாகும். அன்பு இல்லாத உடம்பு எலும்புகளைத் தோல் போர்த்த வெற்றுடம்பு ஆகும்.

விருந்தோம்பல்

81. இருந்துஓம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்துஓம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

பொருள்களைத் தேடிக்காத்து இல்வாழ்க்கை நடத்துவது, விருந்தினரைப் பேணி உதவி செய்யும் பொருட்டே ஆகும்.

82. விருந்து புறந்ததாத் தான்உண்டல் சாவா

மருந்துஎனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

விருந்தினர் வந்து வீட்டின் புறத்தே இருக்கத் தான் மட்டும் உண்பது சாவைத் தவிர்க்கின்ற அமிர்தமாக இருந்தாலும் அது விரும்பத்தக்கது அல்ல.

83. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

தினமும் தன்னை நாடிவரும் விருந்தினரை வரவேற்று உபசரிக்கின்றவனுடைய இல்வாழ்க்கை வறுமை வந்த போதும் கெட்டுப் போவதில்லை.

84. அகன்அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன்அமர்ந்து

நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.

முகமலர்வோடு விருந்தினரை வரவேற்று உபசரிக்கின்றவனது வீட்டில் மனமகிழ்வோடு திருமகள் வாழ்வாள்.

85. வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்துஓம்பி

மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

விருந்தினரைப் போற்றி உணவளித்து எஞ்சிய உணவை உண்டு வாழ்கின்றவனுடைய நிலத்தில் வித்திடாத இடமும் விளைச்சலைக் கொடுக்கும்.

86. செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்துஇருப்பான்

நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

தன்னிடம் வந்த விருந்தினரைப் போற்றி உபசரித்து, இனிவரும் விருந்தினரைப் போற்றி உபசரிக்கக் காத்திருப்பவன் வானுலகில் வாழும் தேவர்களின் நல்ல விருந்தினனாவான்.

87. இணைத்துணைத்து என்பதொன்று இல்லை; விருந்தின்

துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

விந்தோம்பல் என்னும் வேள்வியின் பயன் இவ்வளவு என்று அளவுபடுத்திக் கூறமுடியாது. விருந்தினரின் வருகையின் அளவே பயனின் அளவாகும்.

88. பரிந்துஓம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி

வேள்வி தலைப்படா தார்.

விருந்தோம்பல் என்னும் வேள்வியை நிகழ்த்தாதவர் “மிகவும் சிரமப்பட்டு பொருளைத் தேடி அதனை இழந்த காலத்தில் எந்தப் பயனும் இல்லாமல் இழந்து விட்டோமே” என்று வருந்துவர்.

89. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா

மடமை; மடவார்கண் உண்டு.

பெரும் செல்வந்தர்களுக்கு உள்ள வறுமை என்பது, விருந்தோம்பலைப் போற்றாத அறியாமையாகும். இந்த அறியாமை அறிவிலிகளிடமே உள்ளது.

90. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

அனிச்சம் பூவை மணந்தால் அது வாடிவிடும்.
அதுபோல் முகம் மலராமல் விருந்தினரை வரவேற்றால்
அவர்களின் மனம் வாடிவிடும்.

இனியவை கூறல்

91. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

மெய்ப் பொருளை உணர்ந்தவர்களின்
வாய்ச்சொற்கள், அன்பு கலந்த வஞ்சகமற்ற
இன்சொற்களாகவே எப்பொழுதும் இருக்கும்.

92. அகன்அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன்அமர்ந்து

இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

மனம் மகிழ்ந்து பொருள் கொடுப்பதைவிட
முகமகிழ்ச்சியோடு இனிமையாகப் பேசுவதே நன்று.

93. முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தான்ஆம்

இன்சொ லினதே அறம்.

முகத்தால் விரும்பி, கனிவுடன் நோக்கி, உள்ளம்
அறிந்து இன்சொல் பேசுவதே அறமாகும்.

94. துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மட்டும்

இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடையும் படியாக
இன்சொல் பேசுவோருக்கு துன்பத்தை உண்டாக்கும்
வறுமை நிலை ஏற்படாது.

95. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு

அணி;அல்ல மற்றுப் பிற.

பணிவு உடையவனாகவும், இன்சொல்
பேசுபவனாகவும் இருத்தலே ஒருவனுக்கு சிறந்த
அணிகலனாகும். ஏனைய எவையும் அணிகலனாகா.

96. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை

நாடி இனிய சொலின்.

பிறருக்கு நன்மையானவற்றை விரும்பி,
இனிமையான சொற்களைப் பேசிவந்தால் பாவங்கள்
தேய்ந்து மறையும். அறம் பெருகும்.

97. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று

பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பிறருக்கு நல்ல பயனைத் தந்து நல்ல பண்பில்
இருந்து நீங்காத இனிய சொற்கள், பேசுபவனுக்கும்
இன்பத்தையும் நன்மையையும் கொடுக்கும்.

98. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்

இம்மையும் இன்பம் தரும்.

பிறருக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் சிறுமையில்
இருந்து நீங்கிய இனியசொற்கள், இம்மையிலும்
மறுமையிலும் பேசுவோருக்கு இன்பம் தரும்.

99. இன்சொல் இனிதுஈன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ

வன்சொல் வழங்கு வது?

இனிய சொற்கள் இன்பம் தருவதை உணர்ந்தவன்,
அவற்றிற்கு மாறான துன்பம் தரும் வன்சொற்களைப்
பேசுவது என்ன பயன் கருதி?

100. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

இனிய சொற்கள் இருக்கும் போது அவற்றைப் பேசாது கடுமையான சொற்களைப் பேசுதல், நல்ல கனிகள் இருக்கும்போது புளிப்பான காய்களைப் பறித்து உண்பதைப் போன்றது.

செய்ந்நன்றி அறிதல்

101. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்

வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

தான் ஓர் உதவியும் முன் செய்யாதிருக்கப் பிறன் முன் வந்து தனக்குச் செய்யும் உதவிக்குக் கைம்மாறாக மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் கொடுத்தாலும் அது அவ்வுதவிக்கு ஈடாகாது.

102. காலத்தி னால்செய்த உதவி சிறிதுஎனினும்

ஞாலத்தின் மானப் பெரிது.

உதவி தேவைப்படுமிடத்து ஒருவன் செய்த உதவி மிகச் சிறிதாக இருந்தாலும், அதன் பயனை ஆராய்ந்தால் அது உலகத்தை விட மிகப் பெரியதாகும்.

103. பயன்தூக்கார் செய்த நன்றி நயன்தூக்கின்

நன்மை கடலிற் பெரிது.

ஒருவன் பயன் கிடைக்கும் என்று நினைக்காமல் செய்த உதவியின் அளவு கடலை விடப் பெரியது.

104. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

ஒருவன் திணையளவாகிய உதவியைச் செய்த போதிலும் அதன் பயனை அறிந்தவர் அதனைப் பணையளவாகக் கொள்வர்.

105. உதவி வரைத்தன்று உதவி; உதவி

செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

முன்பு செய்யப்பட்ட உதவிக்குக் கைம்மாறாகச் செய்யப்படும் உதவி, முன்பு செய்யப்பட்ட உதவியின் அளவை உடையதல்ல. அது உதவி செய்யப்பட்டவரின் பண்புக்கு ஏற்ற அளவை உடையது.

106. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை; துறவற்க

துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.

குற்றமற்றவர்களின் உறவை ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாது. அது போலத் துன்பம் வந்த காலத்தில் உதவியவரின் நட்பை ஒருபோதும் கைவிடலாகாது.

107. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளூவர் தங்கண்

விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.

தான் துன்பமடைந்த வேளையில் அதைப்போக்கி உதவியவரின் நட்பைப் பெரியோர் ஏழேழு பிறவிகளிலும் மறவாமல் போற்றுவர்.

108. நன்றி மறப்பது நன்றன்று; நன்றல்லது

அன்றே மறப்பது நன்று.

ஒருவர் செய்த நன்றியை மறப்பது நன்றன்று. அவர் செய்த தீமைகளை அப்பொழுதே மறப்பது நன்று.

109. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த

ஒன்று நன்று உள்ளக் கெடும்.

கொலை செய்வதற்கு சமமான தீமையை ஒருவர் எமக்குச் செய்தாலும், அவர் முன்பு செய்த ஒரு நன்மையை நினைத்துப் பார்த்தால் அத்தீமை பற்றிய துன்பம் மறைந்துவிடும்.

110. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்; உய்வில்லை

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

எந்தப் பழி, பாவங்களைச் செய்தவர்களும் தப்பிப் பிழைக்க வழியண்டு. ஆனால் ஒருவர் செய்த உதவியை மறந்தவனுக்குத் தப்பிப் பிழைக்க வழி இல்லை.

நடுவுநிலைமை

111. தகுதி எனஒன்று நன்றே பகுதியால்

பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.

தன்னோடு தொடர்புடையவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவரோடு விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பழகாதல் நடுவு நிலைமை என்று கூறப்படும். அது என்றும் நன்மை பயக்கும்.

112. செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவுஇன்றி

எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து.

நடுவு நிலைமை உடையவனது செல்வம் அழியாமல் அவனுடைய பரம்பரையினரைச் சென்றடையும்.

113. நன்றே தரினும் நடுவுஇகந்துஆம் ஆக்கத்தை

அன்றே ஒழிய விடல்.

தீமை பயக்காமல் நன்மையே தருவதானாலும் நடுவுநிலைமையில் இருந்து தவறிப் பெறப்படும் செல்வத்தை அப்போதே கைவிடுதல் வேண்டும்.

114. தக்கார் தகவிலர் எனபது அவரவர்

எச்சத்தால் காணப் படும்.

நடுவு நிலைமை உடையவரையும் நடுவு நிலைமை இல்லாதவரையும் அவரின் வழிவந்தோரைக் கொண்டு கண்டுகொள்ளலாம்.

115. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல; நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

கேடும் ஆக்கமும் ஒருவரின் வாழ்வில் இல்லாதவை அல்ல. கேடும் ஆக்கமும் வந்த வேளையிலும் நடுவு நிலைமை தவறாமல் இருத்தலே சான்றோர்க்கு அழகு.

116. கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்

நடுஓர்இ அல்ல செயின்.

நடுவு நிலைமையில் இருந்து நீங்கி நின்று தவறு செய்வோன் “நான் இச்செயலால் கெடப் போகிறேன்” என்று அறிதல் வேண்டும்.

117. கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக

நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.

நடுவு நிலை நின்று அறநெறியில் வாழ்கின்றவனின் வறுமையை உலகினர் வறுமையாகக் கருதார்.

118. சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்துஒருபால்

கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

பக்கம் சாராது செயற்படும் தராசைப் போல், பக்கம் சாராது நடுவு நிலைமையைப் போற்றுவது சான்றோர்க்கு அணியாகும்.

119. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா

உள்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

உள்ளத்தில் பக்கச்சார்பு இல்லாத தன்மை உறுதியாக இருந்தால், சொல்லிலும் பக்கச்சார்பு இராது.

120. வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவும் தம்போல் செயின்.

வாணிகம் செய்வோன் வாணிகம் சிறப்படைய வேண்டுமானால், அவன் பிறரின் பொருளைத் தன் பொருளாகக் கருதுதல் வேண்டும்.

அடக்கம் உடைமை

121. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை

ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

அடக்கம் ஒருவனை உயர்த்தித் தேவர்கள் வாழும் சொர்க்க வாழ்வைத் தரும். அடக்கமின்மை பொல்லாத இருளடைந்த நரக வாழ்வைத் தரும்.

122. காக்க பொருளா அடக்கத்தை; ஆக்கம்

அதனின்னஉங்கு இல்லை உயிர்க்கு.

அடக்கத்தை உயர்ந்த பொருளாகக் கருதிப் போற்றிக் காக்க வேண்டும். அந்த அடக்கத்தை விட மேம்பட்ட ஆக்கம் உயிர்களுக்கு இல்லை.

123. செறிவுஅறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவுஅறிந்து

ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.

நல்லவற்றைத் தனது அறிவால் அறிந்து அடக்கமுடையவராய் நல்வழியில் வாழ்ந்தால் அந்த அடக்கம் பெரியவர்களால் மதிக்கப்பட்டு, மேன்மைகள் பலவும் தரும்.

124. நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்

மலையினும் மாணப் பெரிது.

ஒழுக்கத்தில் இருந்து மாறுபடாது அடங்கி வாழ்வோனது உயர்வு, மலையின் உயர்வை விட உயர்ந்ததாகும்.

125. எல்லார்க்கும் நன்றுஆம் பணிதல்; அவருள்ளும்

செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

பணிவு உடையவர்களாக வாழுதல் எல்லோருக்கும் நன்மை தரும். அவர்களுள் செல்வந்தர்களுக்கு அது மற்றொரு பெரும் செல்வமாகும்.

126. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்துஅடக்கல் ஆற்றின்

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

ஒருவன் தனது ஐம்பொறிகளையும் ஆமை தனது உறுப்புக்களை ஒடுக்குவது போல ஒடுக்கி வாழ்ந்தானேயானால், அ.து அவனது ஏழேழு பிறப்பிற்கும் காப்பாகும் சிறப்புடையது.

127. யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க; காவாக்கால்

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

ஒருவன் காக்கவேண்டியவற்றுள் எவற்றைக் காக்காது விட்டாலும் தனது நாவைக் காக்க வேண்டும். காக்காவிட்டால் அவன் கூறும் சொற்கள் வழுவாகிப் பல விதமான துன்பங்களைக் கொடுக்கும்.

128. ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்

நன்றுஆகா தாகி விடும்.

ஒருவன் கூறும் சொற்களில் ஒன்றேனும் தீமை பயக்குவதாக இருந்தால், அச்சொல் அவனது ஏனைய நல்ல பண்புகளையும் கெடுத்துவிடும்.

129. தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினால் சுட்ட வடு.

தீயினால் சுட்டபுண் வெளியே வடு இருந்தாலும் உள்ளே ஆறிவிடும். ஆனால் நாவினால் தீய சொற்களைக் கூறுவதால் உண்டாகும் வடு வெளியே தெரியாமல் உள்ளிருந்து வருத்தும்.

130. கதம்காத்துக் கற்றுஅடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

சினத்தை அடக்கி, கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று அடக்கம் உடையவனாக வாழும் ஒருவனை, தரும் தேவதை தேடிச்சென்று குறைநிறைகளைக் கேட்டு உதவி செய்வாள்.

ஒழுக்கம் உடைமை

131. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

ஒழுக்கம் மேன்மையைத் தருவதால், ஒழுக்கத்தை உயிரிலும் மேலானதாகப் போற்ற வேண்டும்.

132. பரிந்துஓம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்துஓம்பித்

தேரினும் அ.தே துணை.

எல்லா அறங்களுக்கும் ஒழுக்கம் துணையாக இருப்பதால், ஒழுக்கத்தை வருந்தியும் போற்றியும் காத்தல் வேண்டும்.

133. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம்

இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

குடும்பத்தின் உயர்வும் தாழ்வும் ஒழுக்கத்தில் தங்கியுள்ளது. ஒழுக்கமுடையவனாக வாழுதல் உயர்ந்த குடிமகனின் தன்மை. ஒழுக்கம் தவறி வாழ்தல் ஓர் இழிந்த குடிமகனின் தன்மை.

134. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும்; பார்ப்பான்

பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.

பார்ப்பான் தான் கற்ற வேதப்பொருளை மறந்தால் ஓதிக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அவன் தனது குடிக்குரிய ஒழுக்கத்தை மறந்தால், அக்குடி கெட்டு விடும்.

135. அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை

ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு.

பொறாமை உடையவனின் செயல்களால் எந்தப் பயனும் இல்லாதது போல ஒழுக்கம் இல்லாதவனுடைய வாழ்க்கையில் உயர்வு இல்லை.

136. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்

ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.

ஒழுக்கம் தவறுவதால் கேடு உண்டாகும் என்பதைத் தெரிந்த சான்றோர் மனவலிமையால் ஒழுக்கத்திலிலிந்து தவறாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்வர்.

137. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை; இழுக்கத்தின்

எய்துவர் எய்தாப் பழி.

ஒழுக்கம் உடைய எல்லோரும் மேன்மை அடைவர். ஒழுக்கம் தவறுவோர் பெரும்பழிக்கு ஆளாவர்.

138. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்; தீயொழுக்கம்

என்றும் இடும்பை தரும்.

நல்லொழுக்கம் இன்பமான நல்வாழ்விற்கு வித்தாக அமையும். தீய ஒழுக்கம் எப்பொழுதும் துன்பத்தையே தரும்.

139. ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய

வழுக்கியும் வாயால் சொல்லல்.

தீய சொற்களைத் தவறியும் தம் வாயால் ஒழுக்கமுடையவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள்.

140. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல் பலகற்றும்

கல்லார் அறிவிலா தார்.

உலகத்தவரோடு இணைந்து நடக்கும் முறையைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள், பல்வேறு வகையான நூல்களைக் கற்றாலும் அறிவில்லாதவர் ஆவர்.

பிறன்இல் விழையாமை

141. பிறன்பொருளாள் பெட்டுஒழுகும் பேதைமை ஞாலத்து

அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல்.

பிறனுக்கு உரியவளாகிய மனைவியை விரும்பி நடக்கும் அறியாமை அறம், பொருள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்தவரிடம் இல்லை.

142. அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை

நின்றாரின் பேதையார் இல்.

அறத்தை விட்டுத் தீய வழியில் ஒழுகுவோரை விட, பிறன்மனைவியை விரும்பி அவளுடைய வீட்டு வாயிலில் சென்று நிற்பவர் கொடிய பாவிசெய்தவர்.

143. விளிந்தாரின் வேறுஅல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்

தீமை புரிந்துஒழுகு வார்.

சந்தேகமல்லாமல் நம்பி நடப்பவனுடைய மனைவியை விரும்பி அவளுடன் சேர்ந்து இருப்பவர் செத்தவரை விட வேறுபட்டவர் அல்லர்.

144. எனைத்துணையர் ஆயினும் என்ஆம்? தினைத்துணையும்

தேரான் பிறனில் புகல்.

தினையளவு கூட ஆராய்ந்து பாராமல் பிறனுடைய மனைவி மேல் மோகம் கொண்டு செல்லுதல், எவ்வளவு பெருமை உடையவரானாலும் பயனில்லாதவரே?

145. எளிதுஎன இல்லிறப்பான் எய்தும்எஞ் ஞான்றும்

விளியாது நிற்கும் பழி.

இச்செயல் எளியது என எண்ணிப் பிறருடைய மனைவியோடு நெறி தவறி நடப்பவனை எப்போதும் அழியாமல் பழி சூழ்ந்து நிற்கும்.

146. பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்

இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.

பகை, பாவம், அச்சம், பழி என்னும் நான்கு தீமைகளும் பிறன் மனைவியோடு நெறிதவறி நடப்பவனை விட்டு என்றும் நீங்காது.

147. அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலான்

பெண்மை நயவா தவன்.

அறத்தின் இயல்புணர்ந்து வாழும் இல்வாழ்வான், பிறருக்கு உரிமையானவளின் பெண்மையை விரும்பமாட்டான்.

148. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு

அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு.

பிறனுடைய மனைவியை இச்சையுடன் நோக்காத ஆண்மை, ஆன்றோர்க்கு அறம் மட்டும் அன்று; நிறைந்த ஒழுக்கமும் ஆகும்.

149. நலக்குஉரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்

பிறற்குஉரியாள் தோள்தோயா தார்.

கடல் சூழ்ந்த பெரிய உலகிலே எல்லோரும் விரும்புதற்குரிய நல்லவர் யார் என்றால், பிறனுக்கு உரிமையானவளின் தோள்களைத் தழுவாதவரே.

150. அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்

பெண்மை நயவாமை நன்று

ஒருவன் அறத்தின் வழியில் வாழாமல் அறமில்லாத பல செயல்களைச் செய்தாலும், பிறனுக்கு உரியவளின் பெண்மையை விரும்பாமல் வாழ்தல் ஒன்றே நல்லது.

பொறை உடைமை

151. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

நிலமானது தன்னை வெட்டுவோரையும் மன்னித்துத் தாங்கிக்கொள்வதைப் போல், தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுப்பதே தலைசிறந்த பண்பாகும்.

152. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும்; அதனை

மறத்தல் அதனிலும் நன்று.

அளவு கடந்த தீங்கைப் பிறர் செய்தாலும் எப்பொழுதும் பொறுத்தல் நன்று. அத்தீங்கை நினைவில் கொள்ளாது மறத்தல் அதனிலும் நன்று.

153. இன்மையுள்இன்மை விருந்தொரால்; வன்மையுள்

வன்மை மடவார்ப் பொறை.

ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வறுமை விருந்தினரை உபசரியாமல் விடுதல். வலிமையுள் வலிமை பிறர் செய்த தீங்கைப் பொறுத்தல்.

154. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை

போற்றி ஒழுகப் படும்.

ஒருவன் நிறையுடையவனாக எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டுமென விரும்பினால், அவன் பொறுமையைப் போற்றி ஒழுகுதல் வேண்டும்.

155. ஓறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே; வைப்பர்

பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து.

தீங்கு செய்தவரைப் பொறுக்காமல் அவருக்கு பதில் தீங்கு செய்தவரை உலகத்தார் ஒருபோதும் மதிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் பொறுத்தவரை பொன்போல மனதில் இருத்தி மதிப்பர்.

156. ஓறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப்

பொன்றும் துணையும் புகழ்.

தீங்கு செய்தவரை பொறுக்காமல் வருத்தினவருக்கு ஒருநாள் மட்டுமே இன்பம் உண்டாகும். பொறுத்தவர்களுக்கு உலகம் அழியும் வரைக்கும் புகழ் உண்டு.

157. திறன்அல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து

அறன்அல்ல செய்யாமை நன்று.

தீங்குகளைப் பிறர் தனக்குச் செய்தாலும், அதனால் அவர்களுக்கு வரும் துன்பத்திற்காக வருந்தி, அறம் அல்லாதவற்றை செய்யாமல் இருப்பதே நன்று.

158. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாமதம்

தகுதியான் வென்று விடல்.

செருக்கினால் தீங்கு செய்தவரைத் தாம் தம்முடைய பொறுமையினால் பொறுத்து மறந்துவிடல் வேண்டும்.

159. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்

இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.

வரம்பு கடந்து கொடிய சொற்களைப் பேசுபவர்களைப் பொறுத்துக்கொள்பவர், துறந்தவர்களைப் போலத் தூய்மையானவர் ஆவர்.

160. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்

இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.

உணவு உண்ணாமல் நோன்பு இருப்பவர், பிறர் சொல்லும் தீய சொற்களைப் பொறுக்கும் பொறுமையானவருக்கு அடுத்த பெரியவர் ஆவார்.

அழுக்காறாமை

161. ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து

அழுக்காறு இலாத இயல்பு.

ஒருவன் தனது நெஞ்சில் பொறாமை இல்லாமல் வாழும் இயல்பை ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

162. விழுப்பேற்றின் அ.:துஷ்பது இல்லை யார்மாட்டும்

அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.

யாரிடத்தும் பொறாமை கொள்ளாமல் இருத்தலே ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுகளிலெல்லாம் மேலானது. அதற்கொப்பானது வேறு எதுவுமில்லை.

163. அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்

பேணாது அழுக்கறுப் பான்.

தனக்கு அறமும் ஆக்கமும் வருவதை விரும்பாதவனே, பிறனுடைய ஆக்கத்தைக் கண்டு மகிழாமல் அதற்காகப் பொறாமைப்படுவான்.

164. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்

ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.

பொறாமைப்படுதலால் துன்பம் தம்மை வந்தடையும் என்பதை அறிந்த அறிவுடையோர், தீமையான செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

165. அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்

வழுக்கியும் கேடுசுள் பது.

பொறாமை உள்ளவர்களுக்கு வேறு பகை தேவையில்லை. அது ஒன்றே போதும். பகைவர் தீங்கு செய்யாவிட்டாலும் தவறாமல் தீங்கை அது செய்யும்.

166. கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதாஉம்

உண்பதாஉம் இன்றிக் கெடும்.

பிறருக்கு உதவி செய்வதைக் கண்டு
பொறாமைப்படுபவனது சுற்றம், உடையும் உணவும்
இல்லாமல் கெடும்.

167. அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்

தவ்வையைக் காட்டி விடும்.

பொறாமை உடையவனைக் காணப் பொறுக்காத
திருமகள், தன் தமக்கையான மூதேவிக்கு அவனைக்
காட்டிவிட்டு நீங்கிச்சென்று விடுவாள்.

168. அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்

தீயுழி உய்த்து விடும்

பொறாமை என்ற கொடிய பாவி, ஒருவனது
செல்வத்தை அழித்துத் தீய வழியில் அவனை வழி
நடத்தும்.

169. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்

கேடும் நினைக்கப் படும்.

பொறாமை பொருந்திய நெஞ்சை உடையவனின்
செல்வமும், பொறாமை இல்லாதவனுடைய வறுமையும்
மற்றையோரால் ஆய்வு செய்யப்படும்.

170. அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை;அ.து இல்லார்

பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்லை.

பொறாமையினால் உயர்ந்தவர்கள் எவரும்
உலகத்தில் இல்லை. பொறாமை இல்லாமையினால்
பெருமைகளில் இருந்து நீங்கியவர்களும் இல்லை.

வெ.:காமை

171. நடுவுஇன்றி நன்பொருள் வெ.கின் குடிபொன்றிக்

குற்றமும் ஆங்கே தரும்.

நடுவு நிலைமை இல்லாமல் பிறரின் பொருளை ஒருவன் கவர நினைத்தால், அவனது குடி கெடுவதோடு குற்றமும் வந்து சேரும்.

172. படுபயன் வெ.கிப் பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நானு பவர்.

நடுவு நிலைமை அல்லாதவற்றைக் கண்டு அஞ்சி ஒதுங்குகின்றவர்கள், பிறரின் பொருட்களைக் கவர்வதால் வரும் பயனை எண்ணி அப்பொருள் மீது விருப்பம் கொள்ளும் பழியான செயலைச் செய்யார்.

173. சிற்றின்பம் வெ.கி அறன்அல்ல செய்யாரே

மற்றுஇன்பம் வேண்டு பவர்.

அறநெறியால் வந்தடையும் பேரின்பத்தை விரும்புவர்கள், சிற்றின்பத்தைத் தரும் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்.

174. இலம்என்று வெ.குதல் செய்யார் புலம்வென்ற

புன்மையில் காட்சி யவர்.

ஐம்புலன்களையும் வென்ற அறிவுடையோர், தாம் வறுமையடைந்த போதிலும் பிறரின் பொருளை விரும்பமாட்டார்.

175. அ.கி அகன்ற அறிவுஎன்னாம் யார்மாட்டும்

வெ.கி வெறிய செயின்.

பிறரின் பொருளைக் கவர விரும்பித் தீய செயல்களைச் செய்தால், சிந்திக்கும் திறமையை உடைய அறிவால் பயன் இல்லை?

176. அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்

பொல்லாத சூழக் கெடும்.

அருளை விரும்பி அறநெறிப்படி வாழ்பவன், பிறருடைய பொருளை விரும்பி கொடிய தீமைகளைச் செய்ய நினைத்தால் கெட்டழிவான்.

177. வேண்டற்க வெஃகியும் ஆக்கம்; விளைவயின்

மாண்டற்கு அரிதுதாம் பயன்.

பிறரின் பொருட்களைக் கவர்வதன் மூலம் கிடைக்கும் ஆக்கத்தை விரும்பக்கூடாது. அது பயன்தரும் போது அப்பயன் நன்மை தருவது அரிதாகும்.

178. அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை

வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

ஒருவனது செல்வம் குறைவடையாமல் இருக்க வேண்டுமானால் அவன் பிறனுடைய கைப்பொருளை விரும்பாதிருத்தல் வேண்டும்.

179. அறன்அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்

திறன்அறிந்து ஆங்கே திரு.

அறநெறியை அறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை, செல்வம் தேடிச் சென்றடையும்.

180. இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின்; விறல்ஈனும்

வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு.

விளைவுகளை எண்ணாமல் பிறரின் பொருளை விரும்பினால் அது அழிவைத் தரும். அப்பொருளை விரும்பாமல் வாழ்ந்தால் வெற்றியைத் தரும்.

புறங்கூறாமை

181. அறம்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்

புறம்கூறான் என்றல் இனிது.

ஒருவன் அறத்தைப்பற்றிப் பேசாது அறமல்லாதவற்றைச் செய்தாலும், மற்றவனைப்பற்றி புறங்கூறாமல் இருக்கிறான் என்று சொல்லப்படுவது நன்று.

182. அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே

புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை.

அறத்தை அழித்துப் பேசி தீயவற்றைச் செய்தலை விட, ஒருவன் இல்லாத இடத்தில் அவனைப் பழித்துப் பேசி நேரில் புகழ்ந்து பேசுதல் தீமையானதாகும்.

183. புறம்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் சாதல்

அறம்கூறும் ஆக்கம் தரும்.

புறங்கூறிப் பொய்யாக உயிர்வாழ்வதை விட, இறப்பது மேலானது. அதனால் அறநூல்கள் கூறுகின்ற ஆக்கங்கள் எல்லாம் கிடைக்கும்.

184. கண்ணின்று கண்அறச் சொல்லினும் சொல்லற்க

முன்இன்று பின்நோக்கச் சொல்.

ஒருவன் எதிரே இருக்கும் போது கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம். அவன் இல்லாதவிடத்துப் அவனைப் பற்றிப் பேசுதல் கூடாது.

185. அறம்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம்சொல்லும்

புன்மையால் காணப் படும்.

ஒருவனது நெஞ்சில் அறத்தினைப் போற்றுகின்ற தன்மை இல்லை என்பதை, அவன் புறங்கூறுகின்ற தன்மையால் காணலாம்.

186. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்

திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

பிறரின் பழியை ஒருவன் புறங்கூறினால், அவனது பழியைப் பிறர் நோக்கி அவனைப் பழிப்பார்.

187. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி

நட்பாடல் தோற்றா தவர்.

மற்றவர்கள் மகிழும்படியாகப் பேசி நட்புக்கொள்ளத் தெரியாதவர்கள், புறங்கூறி நண்பரைப் பிரித்துவிடுவர்.

188. துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்

என்னைக்கொல் ஏதிலார் மாட்டு?

தம்முடன் நெருங்கிப் பழகுவாரின் குற்றத்தைப் புறங்கூறும் இயல்புடையவர், பழகாத பிறரிடத்தில் என்ன செய்வாரோ..?

189. அறநோக்கி ஆற்றுங் கொல் வையம் புறநோக்கிப்

புன்சொல் உரைப்பான் பொறை?

புறங்கூறுவோனுடைய உடல் பாரத்தையும், “இவனையும் சுமப்பது எனது கடன்” என்று கருதி நிலம் சுமக்கிறதோ..?

190. ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்

தீதுஉண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு

பிறருடைய குற்றங்களைக் காண்பதைப் போலத் தன் குற்றத்தையும் காண்பவனால், உயிர்களுக்கு வாழ்க்கையில் துன்பம் உண்டாகாது.?

பயன்இல சொல்லாமை

191. பல்லார் முனியப் பயன்இல சொல்லுவான்

எல்லாரும் எள்ளப் படும்.

கேட்பவர் எல்லோரும் கோபப்பட்டு வெறுக்கும்படி பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுவன் எல்லோராலும் இகழப்படுவான்.

192. பயன்இல பல்லார்முன் சொல்லல் நயன்இல

நாட்டார்கண் செய்தலின் தீது

பலர் முன்நிலையில் பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுதல், நண்பரிடத்தில் அறமில்லாத தீய செயல்களைச் செய்தலை விடத் தீமையானதாகும்.

193. நயன்இலன் என்பது சொல்லும் பயன்இல

பாரித்து உரைக்கும் உரை

ஒருவன் பயனில்லாத பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்லும் சொற்கள், அவன் அறமில்லாதவன் என்பதைத் தெரியப்படுத்தும்.

194. நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்

பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து

இல்லாத பண்பற்ற சொற்களைப் பலரிடத்தும் பேசினால், அது அறத்தோடு பொருந்தாமல் நன்மைகளில் இருந்து நீங்கச் செய்யும்.

195. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயன்இல

நீர்மை உடையார் சொலின்.

பயனில்லாத சொற்களை நல்ல பண்புடையவர்கள் பேசினால், அது அவர்களுடைய உயர்வான மேன்மையையும் மதிப்பையும் நீக்கிவிடும்.

196. பயன்இல்சொல் பாராட்டு வாணை மகன்எனல்

மக்கட் பதடி எனல்

பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுகின்றவனை மனிதன் என்று சொல்லக்கூடாது; அவனை மக்களுள் பதர் என்று சொல்லல் வேண்டும்.

197. நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்

பயன்இல சொல்லாமை நன்று

சான்றோர் அறமில்லாத சொற்களைச் சொன்னாலும் சொல்லலாம்; ஆனால் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாமல் இருப்பது நன்மையானதாகும்.

198. அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்

பெரும்பயன் இல்லாத சொல்

அருமையான பயன்களை அறியக்கூடிய வல்லமை படைத்த அறிஞர் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்ல மாட்டார்.

199. பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த

மாசறு காட்சி யவர்

அறியாமையைத் தருகின்ற மயக்கத்தில் இருந்து நீங்கிய அறிவை உடையவர், பயனற்ற சொற்களை மறந்தும் சொல்லமாட்டார்.

200. சொல்லுக சொல்லின் பயனுடைய சொல்லற்க

சொல்லின் பயனிலாச் சொல்

சொல்லும் பொழுது பயனுள்ள சொற்களை மட்டுமே சொல்லுங்கள். பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதீர்கள்.

தீவினை அச்சம்

201. தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்

தீவினை என்னும் செருக்கு.

தீயசெயல்களைச் செய்வதற்கு அகந்தையுடைய பாவிகள் அஞ்சமாட்டார்கள். ஆனால் நல்ல மனமுடைய பெரியவர்கள் தீயசெயல்களைச் செய்ய அஞ்சுவார்கள்.

202. தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை

தீயினும் அஞ்சப் படும்.

தீய செயல்கள் எப்பொழுதும் தீமை விளைவிக்குமாதலால், தீய செயல்களை தீயைவிடக் கொடியதாகக் கருதி அஞ்சுதல் வேண்டும்.

203. அறிவினுள் எல்லாம் தலையென்ப தீய

செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.

தமக்குத் தீமை செய்வோரையும் மன்னித்து, அவர்களுக்கு தீய செயல்களைச் செய்யாதிருத்தலே மேலான அறிவாகும்.

204. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்

அறம் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.

பிறருக்குக் கேடு விளைவிக்கும் தீய செயல்களை ஒருவன் மறந்தும் எண்ணக் கூடாது. எண்ணினால் எண்ணுபவனுக்கு அறம் கேட்டை உண்டாக்கும்.

205. இலன் என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்

இவன் ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து.

வறியவன் , “யான் வறியவன்” என நினைத்துத் தீய செயல்களைச் செய்யக் கூடாது. செய்தால் அவன் வறுமையில் இருந்து மீள மாட்டான்.

206. தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால

தன்னை அடல்வேண்டா தான்.

தீமைகள் வராது இன்பமாக வாழ விரும்புகின்றவன், தீய செயல்களைத் தான் பிறருக்குச் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும்.

207. எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை

வீயாது பின்சென்று அடும்.

எவ்வளவு கொடிய பகையை உடையவனும் தப்பி வாழலாம். ஆனால் தீய செயல்களைச் செய்வதால் வரும் பகை அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று வருத்துவதால் அதிலிருந்து அவனால் தப்ப முடியாது.

208. தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை

வீயாது அடிஉறைந் தற்று.

ஒருவனது நிழல் எப்பொழுதும் அவனது காலடியில் தங்கியிருப்பதைப் போலத் தீய செயல்களைச் செய்தவரை அவற்றின் பயன் அவருடைய நிழலைப் போலத் தங்கியிருந்து கெடுக்கும்.

209. தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் எனைத்தொன்றும்

துன்னற்க தீவினைப் பால்

தனது நல்வாழ்வை விரும்பும் ஒருவன் பிறருக்குச் சிறிய தீய செயல்களையும் செய்யாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

210. அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்

தீவினை செய்யான் எனின்

ஒருவன் தவறான வழியில் சென்று தீய செயல்களைச் செய்யாதிருந்தால், அவன் கேடில்லாதவன் என அறிந்த கொள்ளலாம்.

ஒப்புரவு அறிதல்

211. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றும் கொல்லோ உலகு.

கைம்மாறு கருதாது வானம் மழையைப் பொழிகிறது. அது போல ஒப்புரவாளர்களும் கைம்மாறு கருதாது உதவிகள் செய்வர்.

212. தாளாற்றித் தந்த பொருள்எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு.

ஒப்புரவாளன் சிரமப்பட்டுப் பொருட்களைத் தேடுவது தக்கவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கே ஆகும்.

213. புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறல்அரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.

பிறருக்கு உதவி செய்து வாழும் ஒப்புரவாகிய உயர்ந்த செயலைப் போன்ற நற்செயலை இவ்வலகிலும் தேவர் உலகிலும் காணமுடியாது.

**214. ஒத்து அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.**

உலக நடையை அறிந்து அதன்படி வாழ்பவனே உயிர் வாழ்பவனாகக் கருதப்படுவான். அப்படி வாழாதவன் செத்தவனாகவே கருதப்படுவான்.

**215. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.**

உலகின் தன்மையை அறிந்து பிறருக்கு மனமுவந்து உதவுவனின் செல்வம், ஊரில் உள்ளவர்கள் அருந்துவதற்கு ஏற்ற நீரை உடைய குளம் நீரால் நிறைந்ததைப் போன்றதாகும்.

**216. பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயன்உடை யான்கண் படிள்.**

நல்ல பண்புகளை உடைய ஊரோடு ஒத்து நடக்கும் ஒப்புரவாளனிடம் பணம் சேர்ந்தால், அது ஊரின் நடுவே உள்ள பயன் மிகுந்த மரம்பழுத்தாற் போன்றது.

**217. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படிள்.**

பெரும் நற்குணங்களை உடைய ஒப்புரவாளனிடம் செல்வம் சேர்ந்தால், அது எல்லா உறுப்புக்களும் மருந்தாகிப் பயன்படத் தவறாத மரத்தைப் போன்று பயன்படும்.

**218. இடன்இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடன்அறி காட்சி யவர்.**

பிறருக்கு உதவி செய்வதையே நோக்காகக் கொண்ட அறிவு படைத்தோர், தம்மிடம் செல்வம் இல்லாத போதும் உதவி செய்யத் தவற மாட்டார்கள்.

219. நயன்உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செய்யுநீர்
செய்யாது அமைகலா வாறு.

பிறருக்கு உதவுகின்ற நற்பண்பாளன், பிறருக்கு உதவ வேண்டியதை உதவமுடியாமல் போவது தான் அவனுக்கு வறுமையாகும்.

220. ஒப்புரவி னால்வரும் கேடுஎனின் அ.தொருவன்
விறறுக்கோள் தக்கது உடைத்து.

பிறருக்கு உதவும் ஒப்புரவாகிய நற்பண்பால் ஒருவனுக்குக் கேடுவரு மென்றால், அக்கேட்டை ஒருவன் தன்னை விற்றாவது வாங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஈகை

221. வறியார்க்குஒன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து.

வறியவர்களுக்குப் பொருட்களைக் கொடுப்பதே ஈகை. மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதெல்லாம் பயனை எதிர்பார்த்துக் கொடுப்பதாகும்.

222. நல்ஆறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்எனினும் ஈதலே நன்று.

ஒருவன் நன்மை செய்வதற்குக் கூடப் பொருளைப் பிறரிடமிருந்து பெறக் கூடாது. மேலுலக நல்வாழ்வு இல்லா விட்டாலும் பிறருக்குக் கொடுப்பதே நல்லது.

223. இலன்என்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலன்உடையான் கண்ணே உள.

‘நான் வறியவன்’ என்று ஒருவன் கூறுவதற்கு முன் கொடுப்பதே நற்குடியில் பிறந்தவனது பண்பாகும்.

224. இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகம் காணும் அளவு.

பொருள் தேவை என்று இரந்தவனின் மகிழ்ந்த முகத்தைக் காணும் வரை ஈகையும் பெரும் துன்பத்தைத் தரும்.

225. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.

தவ வலிமை உடையவர்கள் பசியை பொறுத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள். இவ் ஆற்றலை விட மேலானது அப்பசியைப் போக்குபவனது வலிமை.

226. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அ.துஒருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

வறியவனின் பசியைப் பொருள் உள்ளவன் தீர்க்க வேண்டும்; அதுவே பொருள் உள்ள ஒருவன் அப்பொருள் தனக்குப் பிற்காலத்தில் உதவுமாறு சேர்த்து வைக்கும் வைப்பகமாகும்.

227. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.

தான் பெற்ற உணவைப் பிறருடன் பகிர்ந்துண்ணும் வழக்கம் உடையவர்களைப் பசி என்னும் தீய நோய் நெருங்க மாட்டாது.

228. ஈத்துஉவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம்உடைமை வைத்துஇழக்கும் வன்க ணவர்?.

பிறருக்கு உதவாமல் பொருட்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்து பின் அதை இழந்து விடும் தீயவர்கள், கொடுத்துதவுவதால் உண்டாகும் பேரின்பத்தை அறியமாட்டார்கள்.

229. இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல்.

தன்னிடம் குவிந்துள்ள பொருட்களைக் கொடுத்துதவாமல் தான் மட்டுமே அனுபவிக்கும் தன்மை, பிச்சை எடுப்பதை விடத் துன்பமானது.

230. சாதலின் இன்னாதது இல்லை இனிதுஅதுஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.

சாவதை விடத்துன்பமானது வேறெதுவும் இல்லை.
ஆனால் வறியவர்களுக்கு உதவமுடியாத நிலை வந்த
போது இறந்து விடுவது இனிமையானது.

புகழ்

231. ஈதல்; இசைபட வாழ்தல்; அதுஅல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.

வறியவர்களுக்கு உதவி செய்து, அதன் மூலம் புகழ்
பெற்று வாழ வேண்டும். அந்தப் புகழைத் தவிர
உயிர்களுக்கு நன்மை தருவது வேறொன்றும் இல்லை.

232. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்குஒன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.

புகழ்ந்து சொல்கின்றவர்கள் சொல்பவையெல்லாம்,
வறுமையால் துன்பப்படுபவர் களுக்கெல்லாம் கொடுத்து
உதவுபவர்களின் புகழைப் பற்றியே ஆகும்.

233. ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்.

ஒருவன் பெறும் உயர்வு மிகுந்த புகழைத்தவிர,
இவ்வுலகில் நிலையான பொருளாக அழியாமல் நிலை
நிற்பது வேறொன்றும் இல்லை.

234. நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு.

ஒருவர் இந்த உலகில் நிலைத்து நிற்கும் புகழைப்
பெற்றால் வானுலகம் தேவரைப் போற்றாமல் புகழ்
பெற்றவரையே போற்றும்.

235. நத்தம்போல் கேடும் உளதுஆகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது.

ஒருவனது பொருள் குறையக் குறையப் புகழ் வளரும். அவரின் உடல் அழிந்த பின்பும் புகழ் நிலைத்து நிற்கும். இந் நிலை அறிவிற் சிறந்தவர்களுக் கல்லலால் மற்றவர்களுக்கு இல்லை.

236. தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக; அ.திலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

ஒரு துறையில் தலைமை தாங்கிச் செயற்பட விரும்பினால், புகழ் வந்து அடையும் படி செயற்பட வேண்டும். அல்லாதவர் செயற்படாமல் இருப்பது நல்லது.

237. புகழ்பட வாழாதார் தம்நோவார் தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்?.

தமக்குப் புகழ் உண்டாகுமாறு வாழமுடியாதவர்கள் தம்மைத் தாம் நொந்து கொள்ளாமல் தம்மை இகழ்ந்து பேசுபவர்களை நொந்து கொள்வதால் பயன் இல்லை.

238. வசைஎன்ப வையத்தார்க்கு எல்லாம் இசைஎன்னும் எச்சம் பெறாஅ விடின.

சாவுக்குப் பின்பும் எஞ்சி நிற்பது புகழே ஆகும். அப்புகழைத் தேடிக் கொள்ளாதவருடைய வாழ்க்கை உலகத்தவரின் கேலிக்கு உள்ளாகும்.

239. வசைஇலா வண்பயன் குன்றும் இசைஇலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

புகழ் பெறாமல் வாழ்ந்தவர்களின் உடம்பைச் சமந்த நிலம், நல்ல பயனைத் தராமல் விளைவு குன்றி விடும்.

240. வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசைஒழிய வாழ்வாரே வாழா தவர்.

தம்முடைய வாழ்க்கையில் பழி உண்டாகாமல் வாழ்கின்றவர்களே உயிர் வாழ்கின்றவர்; புகழ் உண்டாகாமல் வாழ்கின்றவரே உயிர் வாழாதவர்.

அருள் உடைமை

241. அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம்; பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள.

பொருள் என்னும் செல்வம் இழிந்தவர்களிடம் கூட இருக்கிறது. உயர்ந்தவர்களிடம் உள்ள அருளாகிய செல்வமே மிகச் சிறந்த செல்வமாகும்.

242. நல்லாற்றால் நாடி அருளாள்க; பல்லாற்றால் தேரினும் அ.தே துணை.

நல்லவற்றை விரும்பி அருள் உள்ளவர்களாக ஒவ்வொருவரும் வாழ வேண்டும். ஏனென்றால் பல வழிகளால் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் அருள் தான் வாழ்க்கைக்குத் துணையாக உள்ளது.

243. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை இருள்சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.

அறியாமையாகிய துன்பங்கள் நிறைந்த உலகில் வாழ்கின்ற அவல வாழ்க்கை, அருள் பொருந்திய உள்ளம் உடையவர்களுக்கு இல்லை.

244. மன்னுயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு இல்லென்ப தன்உயிர் அஞ்சம் வினை.

உலகில் வாழும் உயிர்களைக் காப்பாற்றி வாழும் அருளானதுக்குத் தன்னுடைய உயிரின் பொருட்டு அஞ்சி வாழ்கின்ற இழிவான நிலை இல்லை.

245. அல்லல் அருள்ஆள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும் மல்லல்மா ஞாலம் கரி.

அருளுடைய வர்களாக வாழ்பவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை; அதற்குக் காற்று இயங்குகின்ற வளம் பொருந்திய இப்பெரிய உலகத்தில் வாழும் அருளாளர்களே சாட்சியாவர்.

246. பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி

அல்லவை செய்துஒழுகு வார்.

அருளில்லாமல் அறமல்லாத செயல்களைச் செய்து வாழ்பவர்களை, உறுதியான பொருளான அறத்தில் இருந்து நீங்கிக் குறிக்கோளில்லாது வாழ்பவர் என்று சொல்வர்.

247. அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை; பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.

பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இவ்வுலகில் இன்பமான வாழ்க்கை இல்லாதது போல, உயிர்களிடத்தில் அருளில்லாதவர்களுக்கு அவ்வுலக இன்ப வாழ்க்கை இல்லை.

248. பொருள்அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்; அருள்அற்றார் அற்றார்மற்று ஆதல் அரிது.

பொருளற்றவர்கள் பொருளைத் தேடி வளமாக வாழும் காலம் உண்டாகும். ஆனால் அருளில்லாதவர்கள் ஒரு காலத்திலும் சிறந்து விளங்க மாட்டார்கள்.

249. தொருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின் அருளாதான் செய்யும் அறம்.

அருள் இல்லாதவன் செய்கின்ற அறச் செயல்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அஃது அறிவற்றவன் ஒரு நூலின் உண்மைப் பொருளை அறிந்து கொண்டதைப் போன்றது.

250. வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து.

அருளில்லாத ஒருவன் தன்னை விட மெலிந்த வரை துன்புறுத்தும் போது, தன்னை விட வலியவரின் முன் தான் பயந்து நிற்கும் நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

புலால் மறுத்தல்

251. தன்ஊன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?.

தனது உடலை வளர்ப்பதற்காக மற்றோர் உயிரின்
உடலை உண்கின்றவன் எவ்வாறு அருள் உள்ளவனாக
இருக்க முடியும்.

252. பொருள்ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.

பொருள் உடையவனுக்குரிய சிறப்பு, அப்பொருளை
வைத்துக் காப்பாற்றாதவனுக்கு இல்லை.
அருளுடையவர்களுக்குரிய சிறப்பு, புலால்
உண்பவர்களுக்கு இல்லை.

253. படகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றுஊக்காது ஒன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம்.

கொலை செய்யும் ஆயுதங்களைக் கையில்
வைத்திருப்பவனின் உள்ளத்தில் அருள்
இல்லாதிருப்பதைப் போல, ஓர் உயிரின் உடம்பை
விரும்பி உண்பவனின் உள்ளத்திலும் அருள் இராது.

254. அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்.

ஓர் உயிரைக் கொல்லாமல் வாழ்வது தான் அறம். ஓர்
உயிரைக் கொண்டு அதன் ஊனைத் தின்பது
அருளுமாகாது; அறமும் ஆகாது.

255. உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊன்உண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.

ஊன் உண்ணாதிருந்தால் உயிர்கள் நிலைபெற்று
வாழும். புலால் உண்டால் நரகம் அவனை அங்கிருந்து
வெளியேற விடாது.

256. தினல்பொருட்டால் கொல்லாது உலகுஎனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்.

புலால் தின்னும் பொருட்டு உலகத்தவர் உயிர்களைக் கொல்லாதிருந்தால், விலையின் பொருட்டு மாமிசத்தை விற்பனை செய்வோர் இல்லாமற் போவர்.

257. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதுஒன்றன் புண்அது உணர்வார்ப் பெறின்.

புலால் என்பது இன்னோர் உயிரின் புண் என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டால், புலாலை ஒருவரும் உண்ண மாட்டார்கள்.

258. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார் உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.

நல்லறிவை உடைய குற்றமில்லாதவர்கள் ஓர் உயிரானது பிரிந்து விட்ட உடம்பான புலாலை ஒரு போதும் உண்ண மாட்டார்கள்.

259. அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று.

நெய் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் செய்வதை விட, ஓர் உயிரைக் கொன்று அதன் உடம்பைத் தின்னாமல் இருப்பது நல்லது.

260. கொல்லான் புலாலை மறுத்தாணைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்.

ஓர் உயிரைக் கொல்லாமலும் அதன் புலாலை உண்ணாமலும் வாழ்கின்றவனை உலகத்தில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் கை கூப்பித் தொழும்.

தவம்

261. உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குஉறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற்குஉரு.

தனக்கு வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வதும், மற்றய உயிர்களுக்குத் துன்பங்கள் செய்யாதிருத்தலுமே தவத்தின் வடிவமாகும்.

262. தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை அ.திலார் மேற்கொள் வது.

தவக் கோலம் அதற்குரிய ஒழுக்கமுடையவர்களுக்கே பொருந்தும். அக் கோலத்தை ஒழுக்கமில்லாதவர்கள் மேற்கொள்வது வீண்முயற்சியாகும்.

263. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல் மற்றை யவர்கள் தவம்?.

தவம் செய்பவர்களின் தேவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். என்பதற்காக இல்வாழ்வோர் தவம் செய்தலை மறந்தார்கள் போலும்.

264. ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும் எண்ணின் தவத்தான் வரும்.

தீமை செய்வோரை அடக்குதல், நன்மை செய்வோரை உயர்த்துதல் ஆகிய இரண்டையும் தவ வலிமை படைத்தவர்களால் செய்ய முடியும்.

265. வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப் படும்.

விரும்பியதை விரும்பியபடி தவத்தால் அடைய முடியும். அதனால் இல்லறத்தில் உள்ளவர்களும் முயன்று தவம் செய்து நல்ல பயனை அடையலாம்.

266. தவஞ்செய்வார் தம்கரும் செய்தவார்மற்று அல்லார் அவஞ்செய்வார் ஆசையுள் பட்டு.

தவம் செய்கின்றவரே தமக்குரிய கடமைகளைச் செய்கின்றவர்கள் ஆவர். மற்றயோர் ஆசை வலையில் அகப்பட்டு வீண் முயற்சி செய்பவர் ஆவர்.

267. சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம் சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

சுடச் சுட பொன் ஒளிபெறும். அதே போல் தவம் செய்கின்றவர்களைத் துன்பம் வருத்த வருத்த மெய்யுணர்வு மிகுதியாகும்.

268. தன்உயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும்.

தவ வலிமையினால் தன்உயிர் தான் என்ற பற்றுக்களை விட்டவனை மற்றய உயிரிகள் எல்லாம் வணங்கும்.

269. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு.

தவம் செய்து பெறத்தக்க ஆற்றல்களைப் பெற்றவர்களுக்குக் காலனாகிய யமனையும் வெற்றி கொள்ளுதல் கைகூடும்.

270. இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார் சிலர்பலர் நோலா தவர்.

உலகில் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் பலராகவும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள் சிலராகவும் இருப்பதற்குக் காரணம், தவம் செய்யாதவர்கள் பலராகவும் தவஞ்செய்வோர் சிலராகவும் இருப்பதே ஆகும்.

கூடாஒழுக்கம்

271. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்.

வஞ்ச மனம் உடையவனுடைய பொய் ஒழுக்கத்தைக் கண்டு அவனுடைய உடலில் கலந்து நிற்கும் ஐம்பூதங்களும் தம்முள்ச் சிரிக்கும்.

272. வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம் தான்அறி குற்றப் படின?.

தனது மனம் அறியக் குற்றம் செய்தவன் உயர்ந்த தவக் கோலத்தை உடையவனாக இருந்தாலும் அதனால் எந்தப் பயனும் வராது.

**273. வலிஇல் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.**

மனதை அடக்க முடியாதவன் மேற் கொண்ட தவக் கோலம், பசு, புலியின்தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு பயிரை மேய்வதைப் போன்றதாகும்.

**274. தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.**

தவக் கோலத்தில் மறைந்து கொண்டு ஒருவன் தீய செயல்களைச் செய்வது புதரில் மறைந்திருந்து வேடன் வலை வீசிப் பறவைகளைப் பிடிப்பதைப் போன்றது.

**275. பற்றுஅற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றுஎற்றுஎன்று
ஏதம் பலவும் தரும்.**

பற்றுக்களை அறுத்து விட்டோம் என்று சொல்கின்றவர்களின் பொய்யான ஒழுக்கம், நாம் என்ன செய்தோம் என்று எண்ணி எண்ணி வருந்தும்படியான துன்பங்கள் பலவற்றைத் தரும்.

**276. நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.**

மனதில் உள்ள ஆசைகளைத் துறக்காமல், துறந்தவர்களைப் போல் வஞ்சனைகள் செய்து வாழ்பவனைப் போன்ற கொடியவர்கள் வேறு எவரும் இல்லை.

**277. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
முக்கில் கரியார் உடைத்து.**

புறத்தில் குன்றிமணிபோல் செம்மையானவராகக் காணப்பட்டாராயினும் மறு புறத்தில் குன்றிமணியின்

மூக்குப் போல் அகம் கறுத்திருப்பவர்களும் உலகில் உண்டு.

278. மனத்தது மாசுஆக மாண்டார் நீராடி
மறைந்துஓழுகு மாந்தர் பலர்.

மனதில் ஆசையை வளர்த்துக் கொண்டு தவக் கோலத்தால் மாண்பு பெற்றவர்களைப் போல் நீராடி வஞ்சனையோடு வாழ்பவர்களும் உலகில் இருக்கிறார்கள்.

279. கணைகொடிது; யாழ்கோடு செவ்விது; ஆங்கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.

நேராக இருந்தாலும் அம்பு கொடியது, வளைவாக இருந்தாலும் யாழ் இனியது. எனவே ஒருவரை, அவரின் குணத்தையும் செயல்களையும் வைத்தே மதிப்பிடல் வேண்டும்.

280. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா; உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்.

உலகம் தீயவையெனப் பழிக்கும் செயல்களை விட்டு விட்டால், மொட்டை அடிக்கவும் வேண்டாம், சடை வளர்க்கவும் வேண்டாம்.

கள்ளாமை

281. எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்துஒன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

பிறர் தன்னை இகழக் கூடாது என்று விரும்புகின்றவன், பிறரிடமிருந்து எத்தன்மையான பொருளையும் வஞ்சித்துப் பெற எண்ணாதபடி தன் நெஞ்சைக் காத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

282. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே; பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.

பிறரின் பொருட்களைத் தவறான வழிகளில் அடையலாம் என்று தன் உள்ளத்தால் நினைப்பதும் தீதானது.

283. களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவுஇறந்து ஆவது போலக் கெடும்.

களவெடுத்த பொருட்களால் உண்டாகும் ஆக்கம் பெருகுவது போலத் தோன்றி, இயல்பாக இருந்த ஆக்கத்தையும் அழித்து விடும்.

284. களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும்.

களவெடுப்பதில் ஒருவனுக்கு உள்ள மிகுந்த விருப்பம், பயன் விளையும் போது என்றும் தொலையாத துன்பத்தைத் தரும்.

285. அருள்கருதி அன்புடையர் ஆதல் பொருள்கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.

பிறரின் பொருளைக் களவாடக் கருதி, தக்க நேரத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவன், அருளைப் பெரிதாக எண்ணும் அன்புடையவனாக இருக்க மாட்டான்.

286. அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கண் கன்றிய காத லவர்.

களவெடுத்துப் பிறர்பொருளில் இன்பமாக வாழ விரும்புபவர்கள் அளவறிந்து வாழ மாட்டார்கள்.

287. களவுஎன்னும் காரறி வாண்மை அளவுஎன்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்.

தனது வருமானத்தின் அளவு அறிந்து வாழும் அறிவு படைத்தவர்கள், களவு செய்வதென்ற தீய செயலில் ஒரு போதும் ஈடுபட மாட்டார்கள்.

288. அளவுஅறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் களவுஅறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.

அளவறிந்து வாழ்கின்றவரின் நெஞ்சில் அறம் நிற்பது போல, களவெடுத்து வாழ்பவனின் நெஞ்சில் வஞ்சம் நிற்கும்.

**289. அளவுஅல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.**

களவெடுப்பதைத் தவிர மற்ற நல்ல செயல்களை அறியாதவர்கள், அளவு கடந்த தீய செயல்களைச் செய்து அப்போதே அழிவார்கள்.

**290. கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை; கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ஞலகு.**

களவெடுத்து வாழ்பவர்களுக்கு உடம்புங் கூட உற்ற துணையாகாது. களவெடுக்காமல் வாழ்பவர்களுக்குத் தேவர் உலகு தவறாது கிடைக்கும்.

வாய்மை

**291. வாய்மை எனப்படுவது யாதுஎனின் யாதுஒன்றும்
தீமை இலாத சொல்ல.**

வாய்மை எனப்படுவது என்னவென்றால், மற்றவர்களுக்குச் சிறிதளவேனும் துன்பத்தை உண்டாக்காத சொற்களைப் பேசுவது ஆகும்.

**292. பொய்யமையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.**

குற்றமில்லாத நன்மையை விளைவிக்குமானால் பொய்யான வார்த்தைகளும் வாய்மையாகும்.

**293. தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.**

ஒருவன் தன்நெஞ்சம் அறிந்ததைக் குறித்துப் பொய் சொல்லல் ஆகாது. அவ்வாறு சொன்னால் அவனது நெஞ்சே அவனை வருத்தும்.

**294. உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.**

ஒருவன் தன் உள்ளம் அறியப் பொய் சொல்லாமல்
வாழ்வானேயானால், அவன் உலகத்தவரின்
உள்ளங்களில் என்றும் நிலைத்திருப்பான்.

**295. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம்செய் வாரின் தலை.**

ஒருவன் தன் மனம் அறிய உண்மை பேசி வாழ்ந்தானே
யானால், அவன் தவத்தொடு தானமும் செய்வாரை விட
உயர்ந்தவனாவான்.

**296. பொய்யாமை அன்ன புகழ்இல்லை; எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.**

ஒருவனுக்குப் பொய் சொல்லாமல் வாழ்வதைப் போன்ற
புகழுக்குரியது வேறொன்றுமில்லை. அது அவன்
அறியாமலே எல்லா அறங்களையும் கொடுக்கும்.

**297. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.**

பொய்யாமை என்ற அறத்தை உண்மையாகக் கைக்
கொண்டு வாழ்பவன் மற்றய அறங்களைச் செய்ய
வேண்டியதில்லை.

**298. புறம்தூய்மை நீரான் அமையும்; அகம்தூய்மை
வாய்மையால் காணப்படும்.**

புறத்தூய்மை நீரினால் ஏற்படும். அது போல, அகத்
தூய்மை வாய்மையால் உண்டாகும்.

**299. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.**

புறத்தில் உள்ள இருளை நீக்குகின்ற விளக்குகள்
எல்லாம் விளக்குகள் அல்ல. சான்றோர்க்கு உள்ளத்தில்

உள்ள இருளை விலக்கும் பொய்யாமை ஆகிய விளக்கே விளக்காகும்.

300.யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற.

யாம் உண்மையாகக் கண்ட பொருட்களுள் வாய்மையை விட உயர்ந்த பொருள் வேறு எதுவும் இல்லை.

வெகுளாமை

301. செல்இடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான் அல்இடத்துக் காக்கின்என் காவாக்கால் என்?.

பலிக்கும் இடத்தில் சினம் வராமல் காப்பவனே சினம் காப்பவன் ஆவான். பலிக்காத இடத்தில் சினத்தைக் காத்தால் என்ன?. காக்காமல் விட்டால் என்ன?.

302. செல்லா இடத்துச் சினம்தீது; செல்லிடத்தும் இல்அதனின் தீய பிற.

பலிக்காத இடத்தில் சினம் கொள்வது தீமையைத் தரும். பலிக்கும் இடத்திலும் சினம் கொள்வதும் தீது.

303. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும்; தீய பிறத்தல் அதனான் வரும்.

யாரிடத்திலும் சினங்கொள்ளாமல் இருத்தல் வேண்டும். தீமையான விளைவுகள் பலவும் சினத்தால் வந்து சேரும்.

304. நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் பகையும் உளவோ பிற?.

முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையும் கொல்கின்ற சினத்தை விட ஒருவனுக்குப் பகையானது வேறு எதுவும் இல்லை.

305. தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க; காவாக்கால் தன்னையே கொல்லும் சினம்.

ஒருவன் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பினால், சினத்தை அடக்க வேண்டும். அடக்கா விட்டால் சினம், அவனை தன்னையே அழித்து விடும்.

306. சினமன்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமன்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும்.

சேர்ந்தவர்களை அழிக்கும் சினமாகிய நெருப்பு, அவனது இனம் என்னும் தெப்பத்தையும் சுட்டழிக்கும்.

307. சினத்தைப் பொருள்என்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

நிலத்தைக் கையால் அறைந்த பின் துன்பப்படுவது போல, சினத்தைப் பொருளாகக் கொண்டவனுக்கும் துன்பம் வருவது நிச்சயமானது.

308. இணர்ளி தோய்வுஅன்ன இன்னா செயினும் புணரின் வெகுளாமை நன்று.

பல சுடர்களையுடைய பெரு நெருப்புச் சுடுவது போன்ற துன்பங்களை ஒருவன் செய்தாலும், அவன் மேல் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல் நல்லது.

309. உள்ளியது எல்லாம் உடன்பய்தும் உள்ளத்தால் உள்ளான் வெகுளி எனின்.

ஒருவன் தன் மனதில் கோபத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருப்பானேயானால், அவன் நினைத்த நன்மைகள் எல்லாம் பெறுவான்.

310. இறந்தார் இறந்தார் அணையர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை.

கடுங்கோபம் கொள்பவர் இறந்தவனைப் போன்றவர். கோபத்தை அடியோடு விட்டவர் துறவிக்கு ஒப்பானவர்.

இன்னா செய்யாமை

311. சிறப்புநிலை செல்வம் பெறிலும் பிறர்க்குஇன்னா செய்யாமை மாசுஅற்றார் கோள்.

பல்வேறு சிறப்புக்களைத் தருகின்ற பெருஞ் செல்வத்தைப் பெறுவதாக இருந்தாலும், பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாதிருத்தலே மாசற்றவர்களின் கொள்கையாகும்.

312. கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா செய்யாமை மாசுஅற்றார் கோள்.

ஒருவன் கோபம் கொண்டு செய்யக் கூடாதவற்றைச் செய்தாலும், அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருத்தலே நல்லவர்களின் கொள்கையாகும்.

313. செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தியின் உய்யா விழுமம் தரும்.

தான் எவருக்கும் துன்பஞ் செய்யாத போது தனக்கு ஒருவன் துன்பம் செய்தால் தீங்கு செய்தவர்களுக்கும் துன்பஞ் செய்தால், அது செய்தவனுக்குத் தீராத துன்பத்தைத் தரும்.

314. இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்.

ஒருவன் தனக்குத் தீமைகள் பல செய்தால், அவனைத் தண்டிப்பதென்பது, அவன் வெட்கப்படும் படி அவனுக்கு நல்லுதவிகள் பல செய்தலாகும்.

315. அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய் தம்நோய்போல் போற்றாக் கடை.

மற்றய உயிர்களுக்கு உண்டாகும் துன்பத்தைத் தனது துன்பத்தைப் போலக் கருதி காப்பாற்றா விட்டால் ஒருவன் பெற்ற அறிவால் பயன் உண்டாகாது.

316. இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.

ஒருவன் துன்பமானவை என்று தன்வாழ்க்கையில் கண்டு உணர்ந்த செயல்களை மற்றவர்களுக்குச் செய்யக் கூடாது.

317. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தான் ஆம் மாணாசெய் யாமை தலை.

சிறிதளவானது என்று மனத்தால் எண்ணிக் கூட நாம் யாருக்கும் எக்காலத்திலும் தீங்கு செய்யாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

318. தன்உயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்?.

தனக்குத் துன்பமானவை இவை என்று உணர்கின்றவன், மற்றய உயிர்களுக்கு அத்துன்பங்களைச் செய்வது என்ன காரணத்தாலோ?.

319. பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்.

ஒருவன் முற்பகலில் மற்றவர்களுக்குத் துன்பங்களைச் செய்தால், அத் துன்பங்கள் பிற்பகலில் தாமாகவே வந்து அவனைச் சேரும்.

320.நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம்; நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டு பவர்.

துன்பங்கள் எல்லாம் துன்பஞ் செய்தவரையே சென்றடையும். அதலால் துன்பம் வருவதை விரும்பாதவர்கள், பிறருக்குத் துன்பஞ் செய்ய மாட்டார்கள்.

கொல்லாமை

321. அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்.

அறமாகிய செயல் எதுவென்றால் எந்த ஓர் உயிரையும் கொல்லாமை ஆகும். கொல்லுதல் அறமில்லாத எல்லாச் செயல்களையும் செய்ய வைக்கும்.

322. பகுத்துஉண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.

கிடைத்தவற்றை எல்லோருக்கும் கொடுத்துத் தானும் உண்டு வாழ்வது, அறநூல்கள் கூறுகின்ற அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையான அறமாகும்.

323. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்றுஅதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

மிக உயர்ந்த அறச் செயல் என்பது உயிர்களைக் கொல்லாமல் இருப்பது. அதற்கடுத்த அறம் பொய் சொல்லாமல் இருப்பது.

324. நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி.

உயிர்கள் எதையும் கொல்லாமல் வாழும் வாழ்க்கை தான் மிகச் சிறந்த அறவாழ்க்கை என்று நீதி நூல்கள் பலவும் கூறுகின்றன.

325. நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.

வாழ்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களுக்கு அஞ்சித் துறவறம் மேற் கொண்டவர்களை விட, இல்வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டு கொல்லாமையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள்.

326. கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல் செல்லாது உயிருண்ணும் கூற்று.

கொல்லாமை என்ற அறத்தினைக் கைக் கொண்டு வாழும் ஒருவனின் வாழ்நாளில் உயிரைக் கவர்ந்து செல்லும் கூற்றுவனும் செல்லமாட்டான்.

327. தன்உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது

இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.

தன்னுடைய உயிர் உடம்பில் இருந்து நீங்கிப் போவதாக இருந்தாலும், அதைத் தடுப்பதற்காக தான் இன்னொரு உயிரை நீக்கும் செயலைச் செய்யக் கூடாது.

328. நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக் கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை.

ஓர் உயிரைக் கொல்வதால் வரும் நன்மை பெரிதாக இருந்தாலும், சான்றோர்க்குக் கொலையால் வரும் ஆக்கம் மிக இழிவானதாகும்.

329. கொலைவினையர் ஆகிய மாக்கள் புலைவினையர் புன்மை தெரிவா ரகத்து.

கொலைத் தொழிலின் இழிவை அறிந்த பெரியவர்கள் கொலை செய்து வாழ்பவர்களைப் புலையராகவே கருதுவார்கள்.

330. உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப, செயிர்உடம்பின் செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

நோய் மிகுந்த உடம்போடு வறுமையால் வாடும் இழிவான நிலை, முன்னர் உயிர்க் கொலை செய்தவர்களுக்கு ஏற்படும்.

நிலையாமை

331. நிலலாத வற்றை நிலையின என்றுஉணரும் புல்லறி வாண்மை கடை.

நிலையில்லாதவற்றை நிலையானவை என்று எண்ணுவது அறியாமை ஆகும். அது இழிவையே தரும்.

332. கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்; போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

பெருஞ் செல்வம் சேர்வது, கூத்தாடுமிடத்தில் கூட்டம் சேர்வதைப் போன்றது. அச்செல்வம் நீங்கிச் செல்வது,

கூத்தாடுமிடத்தில் கூத்து முடிந்ததும் கூட்டம் கலைவதைப் போன்றது.

333. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அதுபெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்.

நிலையில்லாதது செல்வம்; அத்தகைய நிலையில்லாத செல்வத்தைப் பெறுபவர் அதன் மூலம் நிலையான அறங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

334. நாள்ளன ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும் வாள்அது உணர்வார்ப் பெறின்.

வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், நாள் என்பது ஒரு கால அளவு. அது உயிரை உடம்பில் இருந்து பிரித்து அறுக்கும் வாளாகும்.

335. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும்.

நா அடங்கி விக்கல் மேலெழுந்து இறப்பு நேருவதற்கு முன்பு நல்ல அறச் செயல்களை விரைவாகச் செய்தல் வேண்டும்.

336. நெருநல் உள்ளஒருவன் இன்றுஇல்லை என்னும் பெருமை உடைத்துஇவ் வலகு.

நேற்று உயிரோடு இருந்த ஒருவன், இன்று இறந்து போனான் என்று சொல்லப்படும் நிலையாமை என்னும் பெருமை உடையது இவ் உலகம்.

337. ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப கோடியும் அல்ல பல.

ஒரு வேளையாவது முறையோடு வாழவேண்டும் என்பதை அறியாதவர்கள் வீணாகப் பல கோடி எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள்.

338. குடம்பை தனித்துஒழியப் புன்பறந் தற்றே உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.

உடம்போடு உயிருக்குள்ள உறவானது, கூட்டோடு பறவைக்குள்ள உறவை ஒத்தது.

339. உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு; உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

இறப்பு எனப்படுவது ஒருவன் உறங்குவதைப் போன்றது; இறப்பு எனப்படுவது உறக்கம் நீங்கி விழித்துக் கொள்வதைப் போன்றது.

340. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு?.

நோய்க்கு இடமாகிய உடம்பின் ஒரு மூலையில் குடியிருக்கும் உயிருக்கு, நிலையானதொரு வீடு இதுவரையில் அமையவில்லையோ?.

துறவு

341. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல் அதனின் அதனின் இலன்.

ஒருவன் எந்தெந்தப் பொருள்களின் மீதிருந்த பற்றை நீக்கிக் கொள்கிறானோ, அவன் அந்தந்தப் பொருள்களால் துன்பம் அடைவதில்லை.

342. வேண்டின் உண் டாகத் துறக்க; துறந்தபின் ஈண்டுஇயற் பால பல.

துன்பம் இல்லாத நிலை வேண்டுமானால், ஒருவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் உள்ள ஆசையை நீக்கி விடல் வேண்டும். நீக்கி விட்டால் அவனுக்குப் பல இன்பங்கள் கிடைக்கும்.

343. அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை; விடல்வேண்டும் வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.

ஐந்து புலன்களுக்கூரிய ஆசைகளையும் வெல்லுதல் வேண்டும். அவ் ஆசைகளுக்கு மூலமான பொருள்களையெல்லாம் ஒன்றாய்த் துறத்தல் வேண்டும்.

344. இயல்பாகும் நோன்பிற்குஒன்று இன்மை உடைமை மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.

தவம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு பற்றும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். பற்றுடையவராக இருந்தால் மீண்டும் பிறப்பதற்கு வழி உண்டாகும்.

345. மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்புஅறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை?.

பிறவித் துன்பத்தைப் போக்க முயல்கின்றவனுக்கு உடம்பே பாரமாகும். அப்படியிருக்க வேறு பொருள்களின் மீது ஆசை வைப்பது ஏனோ?.

346. யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்.

நான் எனது என்னும் செருக்கை அழிப்பவன், தேவர்களும் அடைய முடியாத பேரின்பத்தை அடைவான்.

347. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப் பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

நான் எனது என்னும் இருவகைப் பற்றுக்களையும் விடாதவரை, துன்பங்களும் விடாமல் பற்றிக் கொள்ளும்.

348. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

ஆசைகள் அனைத்தையும் துறந்தவர்களே உயர்ந்தவர்கள் ஆவர். அவ்வாறு துறக்காத மற்றவர்கள், அறியாமையாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவர்.

349. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்புஅறுக்கும்; மற்று நிலையாமை காணப் படும்.

பற்றை அறுத்தாலே பிறப்பு அறும். இல்லா விட்டால் பிறப்பு மாறி மாறி வந்து நிலையாமை காணப்படும்.

350. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை; அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு.

பற்றில்லாதவனாகிய இறைவனின் மீது மட்டும் பற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும், உள்ள பற்றுக்களை விட்டொழிப்பதற்கு அப்பற்றைப் பற்றுதல் வேண்டும்.

மெய் உணர்தல்

351. பொருள்அல்ல வற்றைப் பொருள்என்று உணரும் மருளான்ஆம் மானாப் பிறப்பு.

மெய்ப் பொருள் அல்லாதவற்றை மெய்ப் பொருள் என்று தவறாக எண்ணுவதால் தான் சிறப்பில்லாத துன்பப் பிறவி உண்டாகிறது.

352. இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி மாசுஅறு காட்சி யவர்க்கு.

அறியாமையாகிய இருளில் இருந்து நீங்கிய குற்றமற்ற மெய் உணர்வை உடையவர்களுக்கு, அம் மெய்யுணர்வு அறியாமையை நீக்கி இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

353. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து.

அறியாமையிலிருந்து நீங்கி மெய்யுணர்வு பெற்றவர்களுக்கு இவ்வுலகை விட, அடைய வேண்டிய மேலுலகம் மிகவும் அண்மையில் உள்ளதாகும்.

354. ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே மெய்உணர்வு இல்லா தவர்க்கு.

மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்களுக்கு ஐம்புலன்களின் வாயிலாக வரும் ஐந்து வகை உணர்வுகளும் முழுமை பெற்றிருந்தாலும் அவற்றால் பயன் இல்லை.

355. எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பது அறிவு.

எப்பொருள் எத்தன்மையதாய்த் தோன்றினாலும்,
அப்பொருளின் உண்மையான இயல்பை அறிந்து
கொள்வதே மெய்மையான அறிவாகும்.

**356. கற்றுநீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றுநீண்டு வாரா நெறி.**

கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று, மெய்ப்பொருளை
உணர்ந்தவர்கள், மீண்டும் பிறவி எடுக்காத நிலையை
அடைவர்.

**357. ஓர்த்துஉள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துஉள்ள வேண்டா பிறப்பு.**

ஒருவனுடைய உள்ளம் உண்மையான மெய்ப்பொருளை
ஆராய்ந்து உணர்ந்து கொண்டால், அவனுக்கு மீண்டும்
பிறப்பென்பதே இல்லை.

**358. பிறப்புஎன்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பு என்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.**

பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமான அறியாமையை
நீக்கும் செம் பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாகும்.

**359. சார்புஉணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரும் நோய்.**

எல்லாப் பொருள்களுக்கும் சார்பான செம்பொருளை
உணர்ந்து, பற்றற்று வாழ்ந்தால், சார்வதற்குரிய
துன்பங்கள் திரும்ப வந்து அடையாது.

**360. காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.**

காமம், சினம், அறியாமை ஆகிய மூன்று பெருங்
குற்றங்களையும் அடியோடு ஒழித்து விட்டால், துன்பங்கள்
வராமல் கெடும்.

அவா அறுத்தல்

**361. அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்புஈனும் வித்து.**

எல்லா உயிர்களுக்கும் எக்காலத்திலும் நீங்காமல்
வருகின்ற பிறவித் துன்பத்தை உண்டாக்கும் வித்து அவா
ஆகும்.

**362. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை; மற்றுஅது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.**

ஒருவன் ஒன்றை விரும்புவதாக இருந்தால், மீண்டும்
பிறவாத நிலையையே விரும்புதல் வேண்டும். அது, அவா
அற்ற நிலையை விரும்புவதால் உண்டாகும்.

**363. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை;
யாண்டும் அ.துஒப்பது இல்.**

அவா இல்லாத நிலையே சிறந்த செல்வம். இவ்வுலகில்
அதற்கு நிகரான தொன்று வேறெதுவுமில்லை.

**364. தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை; மற்றுஅது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.**

தூய நிலை என்று கூறப்படுவது அவா இல்லாதிருத்தலே;
இத் தூயநிலை, மெய்பொருளை விரும்புவதால்
உண்டாகும்.

**365. அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார்; மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர்.**

பற்றற்றவர் என்று கூறப்படுபவர் அவா இல்லாதவரே;
அவா உள்ளவர், பற்றற்றவர் அல்லர்.

**366. அஞ்சுவது ஓரும் அறனே; ஒருவனை
வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா.**

ஒருவன் அவாவிற்கு அஞ்சி வாழ்வது தான் அறமாகும்.
ஏன் எனில் ஒருவனைக் கெடுத்து வஞ்சிப்பது அவாவே.

367. அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும்.

ஒருவன் அவாவை ஒழித்தால், அவன் இன்பமாக
வாழ்வதற்கு உரிய எல்லா நன்மைகளும், அவன்
விரும்பியவாறு வந்தடையும்.

368. அவாஇல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம் அ.துஉண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்.

அவா இல்லாதவர்களுக்குத் துன்பம் வராது. அவா
இருந்தால் எல்லாத் துன்பங்களும் மேலும் மேலும்
தொடர்ந்து வரும்.

369. இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.

அவா என்ற துன்பங்களுள் கொடிய துன்பம்
இல்லாதிருந்தால் இன்பம் இடையறாது தொடர்ந்து வந்து
கொண்டே இருக்கும்.

370. ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

ஒரு பொழுதும் நிறைவான தன்மையைப் பெறாத
அவாவை ஒழித்தால், அந்நிலை எப்பொழுதும்
மாறாதிருந்து இன்ப வாழ்வைத் தரும்.

ஊழ்

371. ஆகுணழால் தோன்றும் அசைவின்மை; கைப்பொருள்
போகுணழால் தோன்றும் மடி.

ஒருவனது கைப்பொருள் வளர்வதற்குக் காரணமான ஊழால் முயற்சி உண்டாகும்; கைப் பொருள் அழிவதற்குக் காரணமான ஊழால் சோம்பல் ஏற்படும்.

372. பேதைப் படுக்கும் இழவுஊழ்; அறிவகற்றும் ஆகல்ஊழ் உற்றக் கடை.

பொருள் இழப்பதற்குக் காரணமான ஊழ், ஒருவனை அறிவற்றவனாக்கும்; பொருள் சேர்வதற்குக் காரணமான ஊழ் அவனை அறிவாளி யாக்கும்.

373. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றும்தன் உண்மை அறிவே மிகும்.

ஒருவன் நுட்பமான நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்து பாண்டித்தியம் பெற்றாலும், ஊழிற்கு ஏற்றவாறு அவனுக்கு உள்ளதாகும் அறிவே மேற்பட்டுத் தோன்றும்.

374. இருவேறு உலகத்து இயற்கை; திருவேறு தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.

உலகத்தின் இயற்கை, ஊழின் காரணமாக இருவேறு வகைப்படும்; செல்வமுடையவர்களாக இருப்பது வேறு; அறிவுடையவர்களாக இருப்பது வேறு.

375. நல்லவை எல்லாம்அம் தீயவாம் தீயவும் நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.

செல்வத்தைத் தேடுகின்ற முயற்சிக்கு, ஊழால் நல்லவை யாவும் தீயவையாதலும் உண்டு; தீயவை நல்லவையாதலும் உண்டு.

376. பரியினும் ஆகாவாம் பால் அல்ல; உய்த்துச் சொரியினும் போகா தம்.

ஊழின் காரணத்தால் தமக்குரியவை அல்லாத பொருள்களை வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் அவை தங்காமல் போய்விடும்; தமக்குரியவையைக் கொண்டு போய்க் கொட்டினாலும் வந்து சேரும்.

377. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

கோடி கோடியாகச் செல்வத்தைச் சேர்த்தாலும், ஊழ்
வகுத்த படி தான் செல்வத்தை அனுபவிக்க முடியும்.

378. துறப்பார்மன் துப்புரவு வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்.

ஊழானது ஒருவனுக்குத் துன்பங்களைக் கொடுத்து
வருத்தாமல் விடுமானால், அனுபவிக்கப் பொருளில்லாத
வறியவர்கள் துறவிகளாவர்.

379. நன்றுஆம்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றுஆம்கால்
அல்லற படுவது எவன்?.

ஊழ்வினையால் நல்லவை நடக்கும் போது
மகிழ்கின்றவர், அதே ஊழ்வினையால் துன்பங்கள்
வரும்போது கலங்குவது ஏனோ?.

380. ஊழின் பெருவலி யாவுள? மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும்.

ஊழை விட மிக்க வலிமையுள்ளது பேறு எதுவும்
இல்லை. ஊழை விலக்கும் பொருட்டு மாற்று வழியைத்
தேடினாலும் அங்கும் ஊழே முன்வந்து நிற்கும்.

பொருட்பால்

இறைமாட்சி

381. படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரன் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு

வீரமான படை, நன்மக்கள், நிறைத்த
உணவு, சிறந்த அமைச்சர்கள், நல்ல நண்பர்கள்,
பாதுகாப்பு மிக்க அரன் ஆகிய ஆறு அங்கங்களையும்
உடையவனே ஆண் சிங்கம் போன்ற அரசனாவான்

382. அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற்கு இயல்பு.

அஞ்சாமை, ஈகை, மிகுந்த அறிவு, ஊக்கமுடைமை
என்ற நான்கும் குறைவுபடாதிருத்தலே சிறந்த அரசனின்
பண்பாகும்.

383. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலன் ஆள் பவர்க்கு.

காலம் தாழ்த்தாமை, கல்வியறிவுடைமை, துணிவு
ஆகிய மூன்றும் அரசனிடம் நீங்காது இருத்தல் வேண்டும்.

384. அறன் இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்கா
மானம் உடையது அரசு.

அறம் தவறாமல் நீதியில்லாதவர்களை நீக்கி,
வீரம் குறையாது, மானத்தைப் போற்றுபவனே, சிறந்த
அரசனாவான்.

385. இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு.

பொருள் சேர்க்கும் வழி வகைகளைப்
பெருக்குதல், சேர்த்த பொருட்களைப் பாதுகாத்தல்,
பாதுகாத்த பொருட்களைப் பாகுபாடின்றிப் பகிர்ந்தளித்தல்,
ஆகிய பண்புகளை உடையவனே சிறந்த அரசனாவான்.

386. காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

பழகுவதற்கு எளியவனாகவும், கடுஞ் சொற்களைப்
பேசாதவனாகவும் இருந்து ஆளும் அரசனின் நாட்டை
உலகம் புகழும்.

387. இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாக்குத் தன் சொலால்
தான் கண் டனைத்து இவ் வுலகு

மக்களோடு இன் சொல்பேசி, வேண்டிய உதவிகள் செய்யும் அரசனுக்குப் புகழ் சேர்வதோடு அவனது விருப்பப் படி ஆட்சியும் அமையும்.

388. முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்.

நீதி நெறி முறைகள் தவறாமல் ஆட்சி செய்யும் அரசனை, மக்கள் இறைவனின் இடத்தில் வைத்துப் போற்றுவார்கள்

389. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக் கீழ்த் தங்கும் உலகு

குறை கூறுபவர்களின் சொற்களைக் கேட்டுப் பொறுத்துக் கொள்ளும் அரசனின் பண்பில் உலகம் தங்கியுள்ளது.

390. கொடை அளி செங்கோல் குடி ஓம்பல் நான்கும் உடையான் ஆம் வேந்தர்க்கு ஒளி

கொடை, கருணை, நீதி தவறாமை, குடிகளைக் காத்தல் ஆகிய நான்கு தன்மைகளையும் உடைய அரசன், அரசர்க் கெல்லாம் விளக்குப் போன்றவன்.

கல்வி

391. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக

கற்பதற்கேற்ப நூல்களைத் தெளிவாகக் கற்க வேண்டும். கற்ற பின் அதன்படி வாழ வேண்டும்.

392. எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு

எண், எழுத்து என்ற இரு வகைக் கல்வியும் மக்களுக்கு இரு கண்களைப் போன்றவை.

393. கண் உடையார் என்பவர் கற்றோர்; முகத்து இரண்டு

புண் உடையர் கல்லாதவர்

கண்களுடையவர்கள் என்று கூறப்படுபவர்கள் கற்றவரே ஆவர். கல்லாதவர்களின் முகத்தில் உள்ளவை இரண்டு புண்களே ஆகும்.

394. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்

மகிழும் படியாகக் கூடிப் பழகி, பிரியும் பொழுது மிகுந்த கவலையுடன் பிரிந்து செல்வது கல்வியில் புலமை உடையவர்களின் பண்பாகும்.

395. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லாதவர்

செல்வர்கள் முன் இரப்பதற்காகப் பணிந்து நிற்கும் வறியவர்களைப் போல, கற்றவர் முன் ஏங்கிப் பணிந்து நின்றாவது கல்வி கற்றோரே உயர்ந்தவர்கள். கல்லாதோர் இழிந்தவர்கள்.

396. தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு

மணலில் உள்ள கேணியைத் தோண்டத் தோண்ட நீரின் அளவு உயரும். அதே போல மக்கள் நூல்கள் பலவற்றையும் ஆழ்ந்து கற்கக் கற்க அறிவு கூடும்.

397. யாதானும் நாடாமல் ஊராமால் என் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

கற்றவர்களுக்கு எல்லா நாடுகளும் தம் நாட்டைப் போன்றவை. அப்படியிருக்க ஒருவன் சாகும் வரை கல்வி கற்காமல் காலம் கழிப்பது ஏன்?

398. ஒருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

ஒரு பிறப்பிலே ஒருவன் கற்ற கல்வியானது அவனது ஏழு பிறப்புகளிலும் தொடர்ந்து சென்று பெருமையைக் கொடுக்கும்.

**399. தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.**

தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமான கல்வியால் உலகமும் இன்புறுகிறது என்று அறிந்து மகிழ்ந்த கற்றறிந்த அறிஞர்கள் மேன் மேலும் கற்க விரும்புவார்கள்.

**400. கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு;
மாடு அல்ல மற்றயவை.**

ஒருவனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்காத அழிவில்லாத செல்வம் கல்வியே ஆகும்.; மற்றச் செல்வங்கள் எதுவும் அத்தகைய சிறப்புடையவை அல்ல

கல்லாமை

**401. அரங்குஇன்றி வட்டு ஆடி யற்றே நிரம்பிய
நூல்இன்றிக் கோட்டி கொளல்.**

அறிவு தரக் கூடிய நூல்கள் எவற்றையும் கற்காமல் கற்றோர் சபையில் பேசுவது, சூதாட்டக் களம் இல்லாமல் காயை உருட்டிச் சூதாடுவதைப் போன்றது.

**402. கல்லாதான் சொல்கா முறுதல் முலை இரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.**

கல்வி அறிவு இல்லாதவன் கற்றோர் நிறைந்த சபையில் பேச விரும்புவது, முலைகள் இரண்டும் இல்லாதவள் பெண் தன்மையை விரும்புவதைப் போன்றதாகும்.

403. கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார் முன்
சொல்லாது இருக்கப் பெறின்.

கற்றவர் அவையிலே பேசாது அமைதியாக
இருந்தால், கல்லாதவரும் மிகவும் நல்லவராகப்
போற்றப்படுவார்.

404. கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன்று ஆயினும்
கொள்ளார் அறிவு உடையார்.

கல்வி அறிவில்லாதவன் சில துறைகளில் தனது
அறிவைக் காட்டினாலும், கற்றவர்கள் அதனை
அறிவுடைமை யென ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

405. கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாட்சி சேர்வு படும்.

கல்லாத ஒருவன் தன்னை அறிவாளி யென
நினைத்துக் கொள்ளும் தன்மை, கற்றோர் அவையில்
பேசும் போது அந்தப் பேச்சினால் கெடும்.

406. உளர்என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களர் அனையர் கல்லா தவர்.

கல்லாதவர்கள் உயிரோடு இருந்த போதும்,
அவர்கள் பயிர்கள் விளையாத களர் நிலத்தைப்
போன்றவர்கள் ஆவர்.

407. நுண்மான் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மான் புனைபாவை யற்று.

நுட்பமானவற்றைக் கல்வியறிவால் அறிந்து
கொள்ள முடியாதவனது அழகிய தோற்றம், மண்ணால்
செய்யப்பட்ட அழகிய பொம்மையைப் போன்றது.

408. நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு.

கல்லாதவனிடம் உள்ள செல்வம், நல்லவர்களுக்கு உண்டான வறுமையை விடக் கொடிய துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

409. மேல்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.

கல்லாதவர் உயர்ந்த குடியில் பிறந்திருந்தாலும், அவர் தாழ்ந்த குடியில் பிறந்த கற்றவருக்குக் கீழானவரே ஆவார்.

410. விலங்கொடு மக்கள் அணையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனையவர்.

அறிவு நிறைந்த நூல்களைக் கற்றவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் அத்தகைய நூல்களைக் கற்காதவர்கள் விலங்குகளுக்கு ஒப்பானவர்களாவர்.

கேள்வி

411. செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.

செவியால் கேட்டறிவதும் ஒரு செல்வமாகும். அச் செல்வம் செல்வங்களுள் எல்லாவற்றிற்கும் தலையானதாகும்.

412. செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.

செவிக்கு இன்பமளிக்கும் கேள்வியாகிய உணவு இல்லாத போது சிறிதளவு உணவு வயிற்றிற்கும் தரப்படும்.

413. செவிஉணவிற் கேள்வி யுடையார் அவிஉணவின ஆன்றாரோடு ஒப்பர் நிலத்து.

செவி உணவாகிய கேள்வியறிவை உடைய
மண்ணுலகத்தவர், அவியுணவை உண்ணும்
விண்ணுலகத்தவர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள்.

**414. கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அ.தொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை.**

ஒருவன் கற்கா விட்டாலும், கற்றவர்களிடம்
கேட்டு, அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து கொள்ளல்
வேண்டும்; அ.து அவனுக்குத் துன்பம் வரும்போது
ஊன்று கோல் போலத் துணை ஆகும்.

**415. இழுக்கல் உடையழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல்**

வழுக்குகின்ற சேற்று நிலத்தைக் கடக்க ஊன்று
கோல் பயன்படுவது போல, ஒழுக்கமுள்ள சான்றோரது
வாய்ச் சொற்கள் வாழ்க்கையில் வரும் துன்பத்தைக்
கடக்க உதவும்.

**416. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.**

நல்லவற்றைச் சிறிதளவாவது கேட்டறிய
வேண்டும். நல்லவற்றைக் கேட்டறிந்த அந்த அளவிற்கு
ஏற்ப அவை பயனைத் தரும்.

**417.பிழைத்து உணர்ந்தும்பேதைமைசொல்லார் இழைத்துணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வி யவர்.**

நுட்பமான அறிவுடைய பெரியவர்கள் சில சமயம்
பொருளைத் தவறாக உணர்ந்திருந்தாலும்
பேதமையானவற்றைச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

**418. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி.**

அறிவுடையவர்கள் பேசும் பேச்சைக்
கேட்காதவர்களின் செவிகள் கேட்கும்,

தன்மையுடையவை இருந்தாலும் கூட, அவை கேட்டு உணரும் சக்தியில்லாதவையே.

419. நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது.

நூல்களின் பொருளை நுட்பமாகக் கேட்டறிந்தவர் அல்லாத மற்றவர்கள், பண்பான சொற்களைப் பேசும் வாயினை உடையவராக இருக்க மாட்டார்கள்.

420. செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்?

செவியால் கேள்விச் சுவையை கேட்டு இன்புறாது, வாயால் உண்டு மகிழ்வோர் இறந்தாலென்ன? வாழ்ந்தாலென்ன?

அறிவு உடைமை

421. அறிவற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்.

அறிவு, அழிவுவராமல் காக்கும் கருவியாகும். அத்துடன் பகை கொண்டவர் அழிக்க முடியாத பலம் பொருந்திய உள்ளரனும் ஆகும்.

422. சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதுஓர்இ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு.

மனத்தைச் சென்ற இடத்தில் செல்ல விடாமல், தீமைகளிலிருந்து விலக்கி நல்வழிப்படுத்துவதே அறிவு ஆகும்.

423. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

எப்பொருளை யார்யாரிடம் கேட்டாலும், அப்பொருளின் உண்மைத் தன்மையை அறிந்து கொள்வதே அறிவாகும்.

424. எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்

நுண்பொருள் காண்பது அறிவு.

தான் சொல்வதைக் கேட்பவன் புரிந்து விளங்கிக் கொள்ளுமாறு கூறுதல் வேண்டும். பிறரிடம் கேட்கும் போது கேட்டவற்றில் உள்ள நுட்பமான பொருளை ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும் இதுவே அறிவாகும்.

425. உலகம் தழீஇயது ஓட்பம்; மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு.

உலகத்தில் உள்ள உயர்ந்தவர்களை நட்பாக்கிக் கொள்வது உயர்ந்த அறிவு; அந்த நட்பில் முதலில் மகிழ்வும் பின் முறிவும் இல்லாமல் பார்ப்பதும் அறிவு.

426. எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு.

உலகத்தில் மக்கள் எவ்வாறு வாழ்கிறார்களோ, அதற்கேற்ப பொருந்தித் தானும் அப்படி வாழ்வதே அறிவாகும்.

427. அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார் அஃதுஅறி கல்லா தவர்.

அறிவுடையவர்கள் எதிர் காலத்தில் நிகழப் போவதை முன்பே அறிந்து கொள்வார்கள். அறிவில்லாதவர்கள் அதை அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

428. அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதமை; அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.

அஞ்ச வேண்டியவற்றிற்கு அஞ்சாமல் இருப்பது அறியாமையாகும். அஞ்சத்தக்கவற்றிற்கு அஞ்சுவது அறிவுடையவரின் தொழிலாகும்.

429. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை அதிர வருவதோர் நோய்.

வரப்போகும் துன்பத்தை முன்னே அறிந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ள வல்ல அறிவுடைய பெரியவர்களுக்கு, அவர் நடுங்கும் வண்ணம் எந்தத் துன்பமும் வரமாட்டாது.

430. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.

அறிவுடையவர்களிடம் எதுவும் இல்லாதிருப்பினும் எல்லாம் உடையவர்களாக இருப்பர். அறிவில்லாதவர்கள் எல்லாம் இருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவர்களாக இருப்பர்.

குற்றம் கடிதல்

431. செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

செருக்கு, சினம், காமம் ஆகிய குற்றங்கள் இல்லாதவருடைய உயர்வே எல்லோராலும் விரும்பப்படும் பெருமையுடையது.

432. இவறலும் மாண்புஇறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.

பொருள் கொடாத தன்மையும், மாண்பில்லாத மானமும், தகுதியற்ற செயல்களால் கொள்ளும் மகிழ்ச்சியும் நாட்டை ஆள்பவர்களுக்குக் குற்றங்களாகும்.

433. தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

பழிக்கு அஞ்சுகின்ற பெரியோர்கள் தினையளவு குற்றம் ஏற்பட்டாலும், அதை பனையளவாக எண்ணி மறுபடியும் அக் குற்றத்தைச் செய்யாமல் காத்துக் கொள்வர்.

434. குற்றமே காக்க பொருளாக; குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை.

குற்றமே ஒருவனுக்கு அழிவை உண்டாக்கும் பகையாகும். எனவே குற்றம் செய்யாமல் இருப்பதே அவனின் நோக்காக இருத்தல் வேண்டும்.

435. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.

குற்றம் வருமுன்பே அதைக் காத்துக் கொள்ளாதவனின் வாழ்க்கை, நெருப்பின் அருகில் வைத்தவைக்கோல் போர் போல் அழிந்து விடும்.

436. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்பிற்பின் என்குற்ற மாகும் இறைக்கு?

தன்னிடமுள்ள குற்றங்களை முதலில் நீக்கி விட்டுப் பின்னர் பிறருடைய குற்றத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும் அரசனுக்கு உண்டாகத்தக்க குற்றம் எதுவும் இல்லை.

437. செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் உயற்பாலது அன்றிக் கெடும்.

செய்யத் தக்க செயல்களுக்குக் கூடச் செலவு செய்யாமல் சோத்து வைத்திருப்பவனது செல்வம் பயன் எதுவும் இல்லாமல் அழிந்து விடும்.

438. பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும் எண்ணப் படுவதொன்று அன்று.

பொருள்களின் மீது பற்று வைத்து யாருக்கும் கொடுக்காமல் இருக்கும் உலோபித்தனம், மற்றய குற்றங்களோடு ஒப்பிட்டு எண்ண முடியாத ஒரு தனிப் பெருங் குற்றமாகும்.

439. வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை; நயவற்க நன்றி பயவா வினை.

எப்பொழுதும் தன்னைப் பெரிதாக எண்ணித் தற் பெருமை கொள்ளுதல் கூடாது. அத்துடன் நன்மை தராத செயல்களை ஒருபோதும் விரும்பவும் கூடாது.

440. காதல் காதல் அறியாமை உய்கிற்பின்

ஏதில ஏதிலார் நூல்.

தான் விரும்புவற்றைப் பகைவர்கள் அறியாத வண்ணம் செயலாற்றித் தன் கருமம் முடிப்பவனைப் பகைவனின் வஞ்சகமான சூழ்ச்சிகள் எதுவும் செய்யாது.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

441. அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை திறன் அறிந்து தோந்து கொளல்.

அறம் உணர்ந்தவர்களாய்த் தன்னை விட வயதில் மூத்தவராய் உள்ள அறிவுடையவரின் நட்பை ஆராய்ந்து பெறல் வேண்டும்.

442. உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முன்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

வந்த துன்பத்தை நீக்கி, இனித் துன்பம் வராத வண்ணம் காத்து நடக்கும் பெரியவர்களைப் போற்றி அவர்களோடு நட்புக் கொள்ளல் வேண்டும்.

443. அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.

பெரியவர்களைப் போற்றித் தனக்குச் சுற்றத்தவராக்கிக் கொள்ளுதல், ஒருவன் பெறத்தக்க அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றிலும் அரிதானதாகும்.

444. தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் வன்மையுள் எல்லாம் தலை.

தம்மை விட அறிவில் சிறந்த பெரியவர்களைத் தமக்குச் சுற்றத்தவராக ஆக்கி அவரைப் பின்பற்றி நடத்தல், வல்லமை எல்லாவற்றிலும் சிறந்த வல்லமையாகும்.

445. சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

தக்க வழிமுறைகளை ஆராய்ந்து சொல்லும்
அறிஞர்களே உலகின் கண்களாதலால், மன்னவன்
அத்தகையவர்களை ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்ளல்
வேண்டும்.

**446. தக்கார் இனத்தனாய்த் தான்ஒழுக வல்லாணைச்
செற்றார் செயக்கிடந்தது இல்.**

தக்க பெரியாரைத் துணையாகக் கொண்டு வாழும்
ஒருவனுக்கு, அவனது பகைவர்களால் ஒரு போதும் தீங்கு
செய்ய முடியாது.

**447. இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்?**

கண்டித்து அறிவுரை கூறவல்ல பெரியாரின் சொற்கேட்டு
நடப்பவனைக் கெடுக்கவல்லவர்கள் எவரும் இல்லை.

**448. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானுங் கெடும்.**

கண்டித்து அறிவுரை கூறவல்ல பெரியாரின்
துணையில்லாத காவலற்ற அரசன், தன்னைக் கெடுக்கும்
பகைவர்கள் எவரும் இல்லா விட்டாலும் கெடுவான்.

**449. முதல்இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம்
சார்புஇலார்க்கு இல்லை நிலை.**

முதல் இல்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும்
வருமானம் இல்லை. அதே போல் தம்மைத் தாங்கிக்
காப்பாற்றத் துணையில்லாதவனுக்கு நிலைத்த வாழ்வு
இல்லை.

**450. பல்லார் பகைகொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.**

நல்லவர்களின் தொடர்பைக் கைவிடுதல், பலரது
பகையைத் தேடிக் கொள்வதை விடப் பத்து மடங்கு
தீமையைத் தரும்.

சிற்றினம் சேராமை

451. சிற்றினம் அஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

சிற்றினத் தோரைப் பெரியவர்கள் அஞ்சி ஒதுக்கி வைப்பார்கள். சிறியோர்கள் அவர்களைத் தமது சுற்றமாக எண்ணி அணைத்துக் கொள்வார்கள்.

452. நிலத்துஇயல்பால் நீர்திரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்துஇயல்பு ஆகும் அறிவு.

சேர்ந்த நிலத்தின் இயல்பிற்கேற்ப நீர் வேறுபட்டு அந் நிலத்தின் தன்மையைப் பெறும்., அது போல மக்களின் அறிவும் சேரும் இனத்திற்கேற்ப மாறுபடும்.

453. மனத்தான் ஆம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி; இனத்தான் ஆம்
இன்னான் எனப்படும் சொல்.

மக்களுக்கு இயற்கை அறிவு மனத்தால் ஏற்படும்; இவன் இப்படிப்பட்டவனென உலகத்தவர் சொல்லும் சொல், அவன் சேர்ந்த இனத்தால் ஏற்படும்.

454. மனத்து உளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துஉள தாகும் அறிவு.

ஒருவனுடைய சிறப்பறிவு அவனது மனத்தின் அறிவு போலத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அந்த அறிவு அவன் சேர்ந்த இனத்திலிருந்து தோன்றியதே ஆகும்.

455. மனம்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனம்தூய்மை தூவா வரும்.

மனத்தின் தூய்மை, செய்யும் செயலின் தூய்மை ஆகிய இரண்டு தூய்மையும் அவன் சேர்ந்த இனத்தின் தூய்மையைப் பொறுத்தே அமையும்.

456. மனம்தூயார்க்கு எச்சம்நன் றாகும்; இனம்தூயார்க்கு
இல்லைநன்று ஆகா வினை.

மனம் தூய்மையானவர்களுக்கு அவருக்குப் பின் எஞ்சி நிற்கும் புகழ் முதலிய அனைத்தும் நன்மையானவைகளாக இருக்கும். நல்ல இனத்தோடு தொடர்புள்ளவர்களுக்கு நன்மைதராத செயல்கள் எதுவும் இல்லை.

457. மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம்; இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும்.

மனத்தின் நன்மை உயிர்களுக்கு ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். இனத்தின் நன்மை ஆக்கத்தோடு எல்லாப் புகழையும் கொடுக்கும்.

458. மனநலம் நன்குஉடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து.

மனநலம் மிக்க உறுதி வாய்ந்த சான்றோராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இனத்தின் நன்மை மேலும் நல்ல காவலாக அமையும்.

459. மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை; மற்று. தும் இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.

மனத்தின் நன்மையால் மறு பிறவியிலும் இன்பம் உண்டாகும்; அதுவும் இனத்தின் நன்மையால் மேலும் கூடுதலான சிறப்பைப் பெறும்.

460. நல்லினத்தின் ஊங்கும் துணையில்லை; தீயினத்தின் அல்லற படுப்பதூஉம் இல்.

நல்ல இனத்தை விடச் சிறந்த துணையும் உலகத்தில் இல்லை; தீய இனத்தை விடத் துன்பந் தரும்பகையும் உலகத்தில் இல்லை.

தெரிந்து செயல்வகை

461. அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும் ஊதியமும் குழந்து செயல்.

ஒரு செயலால் வரும் அழிவையும், ஆக்கத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்த பின்பே செயலில் ஈடுபடல் வேண்டும்.

462. தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு அரும் பொருள் யாதொன்றும் இல்.

ஒரு செயலைச் செய்யத் தெரிந்தவர்களோடு நன்கு ஆலோசித்து, தாமும் நன்கு சிந்தித்துச் செயற்பட்டால் செய்ய முடியாத செயல் என ஒன்றும் இல்லை.

463. ஆக்கம் கருதி முதல்இழக்கும் செய்வினை ஊக்கார் அறிவுடை யார்.

பின்பு வரவிருக்கும் வருவாயைக் கருதித் தன்னிடமிருக்கும் மூலதனத்தை இழந்து விடக் கூடிய செயலை அறிதையவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள்.

464. தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.

தமக்கு இழிவு வரக்கூடாது என்று அஞ்சுபவர்கள், தாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளாத எந்தச் செயலையும் செய்யத் தொடங்க மாட்டார்கள்.

465. வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு.

செயலின் வகைகளை முற்றாக அறிந்து கொள்ளாமல் செய்யத் தொடங்குவது, பகைவரை வளரும் வழியில் மேலும் நிலை பெறச் செய்வதாகவே முடியும்.

466. செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்.

ஒருவன் செய்யத் தகாத செயல்களைச் செய்வதாலும் கெடுவான்; செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்யாது விடுவதாலும் கெடுவான்.

467. எண்ணித் துணிக கருமம்; துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

செய்யத்தக்க செயலைச் செய்யும் போது நன்றாக எண்ணி முடிவெடுத்த பின்பே துணிந்து தொடங்க வேண்டும். முடிவெடுத்துத் தொடங்கிய பின்பு எண்ணிப் பார்ப்பது தவறாகும்.

468. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்ற
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

தக்க வழியில் செய்யப்படாத செயலுக்குப் பலர் துணையாக நின்றாலும் அது முடிவடையாது குறையாகவே இருக்கும்.

469. நன்றுஆற்ற லுள்ளும் தவறுஉண்டு அவரவர்
பண்பறிந்து ஆற்றாக் கடை.

அவரவருடைய இயல்புகளை அறிந்து அவரவருக்கு ஏற்றபடி நன்மை செய்யா விட்டால், நன்மை செய்வதிலும் தவறு உண்டாகும்.

470. எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.

தமக்குப் பொருத்தமில்லாதவற்றை உலகத்தோர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகையால் உலகத்தோர் இகழ்ந்து தவிர்க்காத செயல்களை ஆராய்ந்து செய்தல் வேண்டும்.

வலி அறிதல்

471. வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.

செய்யும் செயலின் வலிமையையும், தனது வலிமையையும், பகைவனுடைய வலிமையையும், இருவருக்கும் துணையாக இருப்பவர்களின் வலிமையையும் ஆராய்ந்து செயற்படல் வேண்டும்.

472. ஒல்வது அறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.

தன்னால் செய்ய முடிந்த செயலையும், அதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும். என்பதையும் அறிந்து செயற்படுபவனுக்கு முடியாத செயல் என ஒன்றும் இல்லை.

**473. உடைத்தம் வலி அறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.**

தன்னுடைய வலிமையைச் சரிவர அறியாது, செயலில் ஈடுபட்டு இடையிலே அதை முடிக்க முடியாமல் அழிந்தவர்கள் பலர்.

**474. அமைந்தாங்கு ஒழுகான் அளவு அறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.**

மற்றவர்களுடன் ஒத்துப் போகாமல், தனது வலிமையின் அளவையும் அறியாமல், தன்னைப் பெரிதாக நினைப்பவன் விரைவில் கெட்டுப் போவான்.

**475. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.**

மிகவும் மெதுமையான மயிலிறகைத் தன்னும் அளவுக்கதிகமாக வண்டியில் ஏற்றினால் அதன் அச்ச முறியும்.

**476. நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அ.துஇறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்குஇறுதி யாகி விடும்.**

ஒரு மரத்தின் நுனிக் கொம்பில் ஏறியவர், மேலும் ஏற முனைந்தால் அவருடைய உயிருக்கு அது ஆபத்தாய் முடியும்.

**477. ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக; அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.**

பிறருக்குக் கொடுக்கும் போது அளவு அறிந்து கொடுத்தல் வேண்டும்; அதுவே பொருளைப் போற்றி வாழும் வழியாகும்.

478. ஆகுஆறு அளவுஇட்டிது ஆயினும்
கேடுஇல்லை

போகுஆறு அகலாக் கடை.

உழைப்பால் வரும் வருமானம் சிறிதாக இருந்தாலும்,
செலவு செய்யும் வழி பெரிதாக இல்லாவிட்டால் தீங்கு
இல்லை.

479. அளவுஅறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

வருமானத்தின் அளவு அறிந்து வாழாதவனுடைய
வாழ்க்கை, வளங்கள் பல இருப்பது போலத்
தோன்றினாலும் காலகதியில் இல்லாமல் அழிந்து விடும்.

480. உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

தன்னிடமுள்ள பொருளின் அளவை அறியாமல்,
மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதாலும் ஒருவனது செல்வம்
விரைவில் அழியும்.

காலம் அறிதல்

481. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை; இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

காக்கை தன்னை விட வலிமையுள்ள கோட்டாணைப்
பகலில் வென்று விடும்; அது போலப் பகைவனை
வெல்லக் கருதும் அரசனுக்கும் அதற்கேற்ற காலம்
வரவேண்டும்.

482. பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல், திருவினைத்
தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு.

ஒருவன் காலத்தோடு பொருந்துமாறு ஆராய்ந்து நடத்தல்
என்பது, செல்வம் அவனை விட்டு நீங்காமல் கட்டிக்
காக்கும் கயிறு போன்றது.

483. அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்?

செயலை முடிப்பதற்கேற்ற கருவிகளுடன்
காலத்தையும் அறிந்து செயற்படுவனுக்குச் செய்ய
முடியாத அரிய செயல் என்று எதுவும் இல்லை.

484. ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தால் செயின்.

செயலை முடிப்பதற்கு ஏற்ற காலத்தையும்
இடத்தையும் அறிந்து செயற்பட்டால், உலகமே வேண்டு
மென்று நினைத்தாலும் அதுவும் கைகூடும்.

485. காலம் கருதி இருப்பார், கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.

உலகத்தை வெல்ல நினைப்பவர்கள் அதைப் பற்றி
எண்ணிக் கவலைப்படாது அதற்கு ஏற்ற காலத்தை எதிர்
பார்த்துக் காத்திருப்பார்.

486. ஊக்கம் உடையான் ஓடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து.

ஊக்கம் உடையவன் தகுந்த காலத்தை எதிர் பார்த்து
அடங்கியிருப்பது, சண்டை செய்யும் ஆட்டுக் கடா தன்
பகையை மூர்க்கத்துடன் தாக்குவதற்குப் பின்னே
செல்வதைப் போன்றது.

487. பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார், காலம்பார்த்து
உள்வேப்பர் ஒள்ளி யவர்.

அறிவுடையவர்கள், பகைவர்கள் தமக்குத் தீங்கு
செய்யும் போது கோபங் கொள்ள மாட்டார்கள்; பகவரை
வெல்லும் காலம் பார்த்து அது வரை சினத்தை அடக்கி
வைத்திருப்பார்கள்.

488. செறுநரைக் காணின் சுமக்க ;இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை.

பகைவரைக் கண்டால் பொறுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்; அப்பகைவருக்கு அழிவு காலம் வரும்போது அவர்களது தலை கீழே விழும்.

489. எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்.

கிடைத்தற்கரிய காலம் வந்து வாய்க்குமானால், அந்த வாய்ப்பை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திச் செய்வதற்கரிய செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

490. கொக்குலக்க கூம்பும் பருவத்து; மற்றுஅதன் குத்துலக்க சீர்த்த இடத்து.

பெரிய மீன்வரும்வரை பொறுத்திருக்கும் கொக்கைப் போல அமைதியாக இருந்து, காலம் வாய்க்கும் போது கொக்கின் குத்துப் போல விரைந்து செயற்பட்டுக் காரியத்தை முடிக்க வேண்டும்.

இடன் அறிதல்

491. தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும் இடம்கண்ட பின்அல்லது.

முற்றுகை செய்வதற்கு ஏற்ற இடத்தைக் காண்பதற்கு முன் செயலைத் தொடக்கவும் கூடாது;. பகவரை இகழவும் கூடாது.

492. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்.

மாறுபாடு பொருந்திய வலிமை மிக்கவர்களுக்கும் அரனோடு பொருந்தி ஏற்படும் வெற்றியானது பலவகையான பயன்களையும் கொடுக்கும்.

493. ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப, இடன் அறிந்து துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

தமக்கு ஏற்ற இடத்தை அறிந்து, தம்மைக் காத்துக் கொண்டு, பகவரைத் தாக்கினால், வலிமை இல்லாதவனும் வலிமை பெற்று வெற்றியடைவான்.

**494. எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடன் அறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.**

பொருத்தமான இடத்தை அறிந்து பொருந்தி நின்று செயலை நெருங்கிச் செய்தால் அவரை வெல்ல எண்ணியிருந்த பகைவர்கள் தம் எண்ணத்தைக் கை விடுவர்.

**495. நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை; அடும்புனலில்
நீங்கின் அதனைப் பிற.**

ஆழமான நீரில் முதலை மற்ற உயிர்களை வெல்லும்; அந்த முதலை நீரை விட்டு வெளியே வந்தால் மற்ற உயிர்கள் அதனை வென்று விடும்.

**496. கடல்ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர்; கடல்ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.**

பலமான சக்கரங்களை உடைய தேர் கடலில் ஓடாது. கடலில் ஓடுகின்ற கப்பல் நிலத்தில் ஓடாது.

**497. அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின்.**

செய்யும் செயல்களை நன்கு ஆலோசித்து எண்ணித் தக்க இடத்தில் செய்தால், அஞ்சாமையைத் தவிர வேறு துணை தேவையில்லை.

**498. சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.**

சிறிய படையை உடையவனும் பொருத்தமான இடத்தில் பொருந்தி நின்றால், பெரிய படையை உடையவனது வலிமை அழிந்து விடும்.

**499. சிறைநலனும் சீரும் இலர் எனினும் மாந்தர்.
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது.**

பகைவனிடம் தக்க அரனும் மற்றுச் சிறப்புக்களும் இல்லா விட்டாலும், அவன் வாழ்கின்ற இடத்திற்குச் சென்று அவனை வெல்வது அரிது.

500. கால்ஆழ் களரில் நரிஅடும் கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு.

வேலேந்திய வீரனைக் கண்டு அஞ்சாமல் வெற்றி கொண்ட யானை, சேற்று நிலத்தில் காலைப் புதைத்துச் சிக்கிக் கொண்டால் அதை நரி கொன்று விடும்.

தெரிந்து தெளிதல்

501. அறம்பொருள் இன்பம் உயிர் அச்சம் நான்கின் திறம்தெரிந்து தேறப்படும்.

அறம், பொருள், இன்பம், உயிருக்காக அஞ்சுகின்ற அச்சம் ஆகிய நான்கு வகைகளாலும் ஆராயப்பட்ட பின்பே ஒருவன் தொழிலுக்குத் தகுதியானவன் தானா என்று தெரியப்பட வேண்டும்.

502. குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு.

நற்குடியில் பிறந்து குற்றங்களில் இருந்து விடுபட்டு பழியான செயல்களைச் செய்ய நாணப்பட்டு அஞ்சுகின்றவன் மீதே நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

503. அரியகற்று ஆசுஅற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால் இன்மை அரிதே வெளிறு.

அரியநூல்கள் பலவற்றை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த பெரியவர்களிடத்திலும் அறியாமை இல்லாதிருத்தல் அரிது.

504. குணநாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

ஒருவனது குணங்களை ஆராய்ந்து, பின் அவனது குற்றங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள் எது மிகுதியாக

இருக்கிறதோ அதைக் கொண்டே அவன் எப்படியானவன் என்று தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

**505. பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தம்மம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.**

ஒருவனது பெருமையையும் சிறுமையையும் அறிந்து கொள்ள உரை கல்லாக இருப்பவை அவடைய செயல்களே ஆகும்.

**506. அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக; மற்று அவர்
பற்றிலர்; நாணார் பழி.**

தனது சுற்றத்தவர்களோடு தொடர்புகள் இல்லாதவரை நம்பி நடக்கக் கூடாது; அவர் உலகத்தில் பற்றில்லாதவராகையால் பழிக்கு அஞ்சமாட்டார்.

**507. காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை எல்லாம் தரும்.**

அறியவேண்டியவற்றை அறியாது இருப்பவரை அன்பு காரணமாக நம்பினால், பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

**508. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.**

ஒருவனைப் பற்றி நன்கு ஆராயாமல் நம்பிக்கை வைத்தால், அ.து அவனுக்கு மட்டுமல்லாமல், அவனது வழிமுறையில் தோன்றியவர்களுக்கும் தீராத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

**509. தேற்றக யாரையும் தேராது; தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.**

யாரையும் ஆராயாமல் நம்புதல் கூடாது; ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகே அவரிடம் நம்பிப் பொருள்களை ஒப்படைத்தல் வேண்டும்.

**510. தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.**

ஒருவனை நன்கு ஆராயாமல் நம்புவதும், ஆராய்ந்து தெளிந்து நம்பிய பின் ஐயப் படுவதும் தீராத துன்பத்தைத் தரும்.

தெரிந்து வினையாடல்

511. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த தன்மையான் ஆளப்படும்.

நன்மையையும் தீமையையும் ஆராய்ந்து, நன்மை தருபவற்றை விரும்புகின்ற இயல்பை உடையவனே செயலுக்கு உரியவனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான்.

512. வாரி பெருக்கி வளப்படுத்து உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை.

பொருள் வரும் வழிகளைப் பெருகச் செய்து, அவற்றால் வளங்களை உண்டாக்கி, அதனால் வரும் இடையூறுகளை ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவனே செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

513. அன்பு அறிவு தேற்றம் அவாஇன்மை இந்நான்கும் நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

அன்பு, அறிவு, ஐயமில்லாமல் தெளியும், ஆற்றல், அவா இல்லாமை ஆகிய நான்கு குணங்களை நிலையாக உடையவனை நம்பித் தெளியலாம்.

514. எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் வேறுஆகும் மாந்தர் பலர்.

எவ்வளவு தான் ஆராய்ந்து நம்பிக்கை வைத்த பின்பும், செயலாற்றும் போது மாறுபடும் மனிதர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

515. அறிந்துஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற் றன்று.

செய்யும் வழிவகைகளை அறிந்து, அதனால் வரும் இடையூறுகளைத் தாங்கிச் செய்து முடிக்க வல்லவனை அல்லாமல் மற்றவர்களைச் சிறந்தவன் எனக் கருதி ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு ஏவக் கூடாது.

516. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்.

செய்கின்றவனின் தன்மையையும், செய்யும் தொழிலின் தன்மையையும் ஆராய்ந்து, தக்க காலத்தில் பொருந்து மாறு செய்விக்க வேண்டும்.

517. இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்

கொடுக்கப்பட்ட தொழிலை தேவையான கருவிகளைக் கொண்டு ஒழுங்காகச் செய்து முடிப்பான் என்று அறிந்த பிறகே, அத் தொழிலை அவனிடம் ஒப்படைத்தல் வேண்டும்.

518. வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை அவனை அதற்குஉரிய னாகச் செயல்.

கொடுக்கப்பட்ட தொழிலைச் செய்ய இவன் தான்தகுதியானவன் தானா? என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்த பின்பே, அத் தொழிலைச் செய்யும் பொறுப்பை, அவனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

519. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவேறு ஆக நினைப்பானை நீங்கும் திரு.

செய்யும் தொழிலில் எப்பொழுதும் முயற்சியுடையவனைத் தவறாக நினைக்கும் தலைவனை விட்டுச் செல்வம் நீங்கும்.

520. நாள்தோறும் நாடுக மன்னன்; வினைசெய்வான் கோடாமை கோடாது உலகு.

தொழில் செய்பவன் மனம் வருந்தாமல் தொழிலைச் செய்யும் வரை உலகம் கெடாது; ஆகையால் மன்னன்

தினமும் தொழில் செய்பவனுடைய மன நிலையை ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும்.

சுற்றம் தழால்

521. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே உள.

ஒருவன் வறியவனான காலத்திலும் அவனுக்கும் தனக்கும் இருந்த பழைய உறவைப் பேணிப் பாராட்டும் பண்பு நல்ல சுற்றத்தவரிடம் உண்டு.

522. விருப்புஅறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்புஅறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.

அன்பு நீங்காத சுற்றம் ஒருவனுக்குக் கிடைத்தால், அது மேன் மேலும் வளர்ச்சி குறையாத ஆக்கங்கள் பலவற்றை அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

523. அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடுஇன்றி நீநிறைந் தற்று.

சுற்றத்தவருடன் மனம் கலந்து அன்பாகப் பழகும் தன்மை இல்லாதவனுடைய வாழ்க்கை, கரையில்லாத குளத்தில் நீர் நிறைந்ததைப் போன்றது.

524. சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வம் தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.

சுற்றத்தவர்கள் சூழ்ந்திருக்க அன்போடு வாழும் வாழ்க்கை, ஒருவன் செல்வத்தைப் பெற்றதனால் பெற்ற பயனாகும்.

525. கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப்படும்.

பொருள் கொடுத்தாலும், இன் சொல் கூறுதலுமாகிய இரண்டு பண்புகளையும் உடையவனைச் சுற்றத்தவர் எப்பொழுதும் சூழ்ந்திருப்பர்.

526. பெரும் கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின் மருங்குஉடையார் மாநிலத்து இல்.

பெருங் கொடையாளியாகவும், சினங் கொள்ளாதவனாகவும் ஒருவன் இருந்தால், அவனைப் போலச் சுற்றத்தை உடையவர்கள் எவரும் உலகத்திலே இரார்.

527. காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்; ஆக்கமும் அன்னநீ ரார்க்கே உள.

காக்கை தனக்குக் கிடைத்த உணவை தான் மட்டும் உண்ணாது கரைந்து தனது இனத்தை அழைத்துச் சேர்ந்து உண்ணும்; அத்தகைய குணம் உள்ளவர்களுக்குத் தான் ஆக்கம் உண்டு.

528. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்.

அரசன் எல்லோரையும் பொதுவாக நோக்காமல், அவரவரது தகுதியறிந்து நோக்கினால், அச் செயலை விரும்பி அவனை நெருங்கி வாழ்வோர் பலர் ஆவர்.

529. தமராகித் தன்துறந்தார் சுற்றம் அமரமைக் காரணம் இன்றி வரும்.

முன்பு சுற்றத்தவராக இருந்து ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் பிரிந்து சென்றவரது உறவு, பிரிந்து சென்றமைக்கான காரணம் நீங்கியதும் தானே வந்து சேரும்.

530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தாணை வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல்.

தம்மை விட்டுக் காரணமின்றிப் பிரிந்து சென்றவன் தனது தவறை உணர்ந்து திரும்பி வந்தால், அரசன்

ஆராய்ந்து அறிந்த பின்பே அவனுக்கு உதவி செய்து உறவாக்க வேண்டும்.

பொச்சாவாமை

531. இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு.

அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியால் மறதி கொண்டு தனது கடமையை மறப்பது, ஒருவனுக்கு அளவு கடந்த கோபம் வருவதை விடத் தீமையானதாகும்.

532. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை; அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

தொடர்ந்து வரும் வறுமை அறிவைக் கொல்லும்; அதே போல மறதி அவனது புகழைக் கொல்லும்.

533. பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை; அது உலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு.

மறதியால் சோர்ந்து வாழ்பவருக்குப் புகழுடன் வாழும் வாழ்க்கை இல்லை என்பது உலகில் உள்ள எல்லா நூல்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும்.

534. அச்ச முடையார்க்கு அரண்இல்லை ஆங்குல்லை
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு.

மனதிலே அச்சமுள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான அரண் இருந்தும் பயன் இல்லை; அது போல மறதியுடையவர்களுக்கு எல்லாச் செல்வமும் இருந்தாலும் பயனில்லை.

535. முன்னுறக் காவது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்ஊறு இரங்கி விடும்.

வரும் துன்பங்களை முன்பே அறிந்து காக்க மறந்தவர்கள், பின்பு அவை வந்த போது தமது தவறை உணர்ந்து வருந்துவர்.

536. இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை வாயின் அதுஒப்பது இல்.

யாரிடத்திலும் எக்காலத்திலும் மறதியால் உண்டாகும் சோர்வு இல்லாமல் இருக்குமானால், அதற்கு ஒப்பான தன்மை வேறொன்றும் இல்லை.

537. அரியஎன்றும் ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின்.

மறவாமை என்னும் கருவியால் ஆராய்ந்து கடமையைப் போற்றிச் செய்வனுக்கு முடியாத செயல்கள் எவையுமில்லை.

538. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.

சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லிய செயல்களைப் போற்றிச் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாது இகழ்ந்தவர்களுக்கு ஏழு பிறவியிலும் நன்மை இல்லை.

539. இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக தாமதம் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

மகிழ்ச்சியால் செருக்குக் கொண்டு கடமையை மறந்திருக்கும் போது, அவ்வாறு மறந்திருந்த காரணத்தால் முன்பு அழிந்தவரை நினைத்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

540. உள்ளிய எய்தல் எளிதுமன் மற்றும்தான் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.

ஒருவன் தான் அடைய எண்ணியதை விடாமல் எண்ணி, சோர்வில்லாமல் முயன்று வந்தால், அவன் எண்ணியதை அடைதல் மிகவும் எளிதாகும்.

செங்கோன்மை

541. ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தோர்ந்து செய் வ்.தே முறை.

யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் செய்த குற்றத்தை
ஆராய்ந்து இரக்கம் காட்டாமல், நடுவுநிலைமை தவறாமல்
தக்க தண்டனை அளிப்பதே சிறந்த நீதி நெறியாகும்.

542. வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம்; மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.

உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மழையை
நம்பி வாழ்கின்றன. அதே போல, குடிமக்கள் எல்லோரும்
அரசனது செங்கோலை நம்பி வாழ்கின்றனர்.

543. அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

அந்தணர் ஓதும் வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் மூலமாக
நின்று உலகத்தைக் காப்பது மன்னனுடைய
செங்கோலாகும்.

544. குடிதழீஇக் கோல்ஓச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.

குடிகளை அன்போடு அனைத்து அவர்களின் குறைகள்
யாவற்றையும் தீர்த்து அரசாளுகின்ற அரசனின்
பாதங்களைப் போற்றி பின் பற்றி நிற்கும் உலகு.

545. இயல்புளிக் கோல்ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் வினையுளும் தொக்கு.

நீதி வழுவாது, அரசாளும் அரசனது நாட்டில் பருவ
மழையால் நிறைந்த விளைவு ஏற்படும்.

546. வேல்அன்று வென்றி தருவது; மன்னவன்
கோல்அதூஉம் கோடாது எனின்.

ஒருவனுக்கு வெற்றி பெற்றுத் தருவது வேல் அல்ல,
மன்னனது நீதி தவறாத ஆட்சி முறையே ஆகும்.

547. இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

உலகத்தை அரசன் காப்பாற்றுவான்.; அரசனை நீதி
நெறி முறை தவறாத ஆட்சி காப்பாற்றும்.

548. எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.

மக்களின் குறைகளை நேரில் கேட்டறியாதவனாகவும்,
ஆராய்ந்து பாராமல் நீதி வழங்குவனாகவும் உள்ள
அரசன், பகைவர்கள் யாருமில்லாமலே கெடுவான்.

549. குடிபறங் காத்துலும்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுஅன்று வேந்தன் தொழில்.

குடிகளுக்குப் பிறராலும் தன்னாலும் துன்பம் வராமல்
காத்து அவர்கள் செய்யும் குற்றங்களுக்குத் தகுந்த
தண்டனை கொடுத்தல் ஆள்பவனுக்குப் பழியாகாது; அது
அவனது கடமையாகும்.

550. கொலையிற் கொடியாரை வேந்துஒறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட்டதனொடு நேர்.

அரசன், கொடிய செயல்களைச் செய்தவர்களுக்கு
மரணதண்டனை வழங்குவது, பயிரைக் காப்பாற்ற
உழவர்கள் களைகளைக் களைவதற்கு ஒப்பான
செயலாகும்.

கொடுங்கோன்மை

551.கொலைமேற்கொண் டாரிற்கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து.

முறையில்லாத செயல்களைச் செய்து குடிகளை
வருத்துவதைத் தொழிலாகச் செய்யும் அரசன், கொலைத்
தொழிலைச் செய்பவர்களை விடக் கொடியவன்.

**552. வேலொடு நின்றான் இடுஎன்றது போலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.**

ஆட்சிக்குரிய செங்கோலை ஏந்தி அரசாளும் அரசன், குடிகளை வருத்திப் பொருள் கேட்பது, கையில் வேல் ஏந்தி நின்ற வழிப்பறிக் கள்வன் பயனிகளிடம் “பொருள் கொடு” என்று பய முறுத்துவதைப் போன்றது.

**553.நாள்தொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாள்தொறும் நாடு கெடும்.**

தினமும் தனது ஆட்சியின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ற முறையில் நடவாத அரசன், நாள்தொறும் தனது நாட்டைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழப்பான்.

**554. கூழும் குடியும் ஒருங்குஇழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு.**

ஆராயாமல் எதையும் செய்யும் கொடுங்கோலான அரசன், பொருளையும் குடிகளையும் ஒன்றாக இழப்பான்.

**555. அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அமுதகண் ணீர் அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.**

அரசனது கொடுமைகளைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது மக்கள் வேதனைப் பட்டு அமுத கண்ணீர், அக் கொடுங்கோலானது ஆட்சியை அடியோடு அழிக்கும் படையாகும்.

**556.மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அ.து இன்றோல்
மன்னாவாம் மன்னர்க்கு ஒளி.**

அரசனது புகழை நிறுத்துவது அவனது நீதி தவறாத ஆட்சி முறையே ஆகும். அதிலிருந்து அவன் தவறினால் புகழ் இல்லாமல் போய் விடும்.

**557. துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றுஅற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு.**

மழைத்துளி இல்லா விட்டால் உலகம் எத்தன்மையாகுமோ, அத்தன்மையானதே நாட்டில் வாழும் குடிமக்களுக்கு அருளில்லாத அரசனின் ஆட்சி.

558. இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யாமன்னவன் கோல்கீழ்ப் படின.

நீதியில்லாத முறையில் ஆட்சி செய்யும் அரசனின் ஆட்சியின் கீழ் வாழும் மக்களுக்குப் பொருளில்லாத வறுமை நிலையை விடச் செல்வ நிலை துன்பமானதாகும்.

559. முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி ஒல்லாது வானம் பெயல்.

அரசன் நீதி நெறி தவறி நாட்டை ஆட்சி செய்வானானால், அந்த நாட்டில் பருவ மழை தவறி மேகம் மழை பெய்யாமல் போகும்.

560. ஆயயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர் காவலன் காவான் எனின்.

நாட்டைக் காக்கும் காவலான அரசன் முறைப்படி நாட்டைக் காக்கா விட்டால், பசுக்கள் பால் தருவதைக் குறைக்கும். அந்தணர்கள் அறநூல்களை மறந்து போவர்.

வெருவந்த செய்யாமை

561. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.

ஒருவன் குற்றம் செய்தால் அதைத் தக்கவாறு ஆராய்ந்து மீண்டும் அவன் அக்குற்றத்தைச் செய்யாதபடி பொருத்தமான தண்டனையை வழங்குவவனே அரசன் ஆவான்.

562. கடிதுஓச்சி மெல்ல எறிக நெடிதுஆக்கம் நிங்காமை வேண்டு பவர்.

ஆட்சிப் பொறுப்பு நீங்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவன் குற்றம் செய்தவனை கடுமையாகத் தண்டிப்பவன் போலக் காட்டி, அளவு மீறாமல் தண்டனை கொடுத்தல் வேண்டும்.

563. வெருவந்த செய்துஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.

குடிமக்கள் அஞ்சும்படியாகக் கொடுமைகள் செய்து ஆளும் அரசன் விரைவில் அழிந்து போவது உறுதி.

564. இறைகடியன் என்றுஉரைக்கும் இன்னாசொல் வேந்தன் உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்.

‘தம் அரசன் கொடியவன்’ என்று குடிமக்களால் கூறப்படும் அரசன், ஆயுள் குறைந்து விரைவில் அழிந்து போவான்.

565. அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் பேள்கண் டன்னது உடைத்து.

எளிதில் காணமுடியாதவனவாகவும், இனிமையற்ற முகத்தை உடையவனாகவும் இருக்கும் அரசனது பெருஞ் செல்வம், பேய் காத்திருப்பதைப் போன்ற தன்மையுடையது.

566. கடுஞ் சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம் நீடுஇன்றி ஆங்கே கெடும்.

கடுமையான சொற்களைப் பேசுவனாகவும், இரக்க மில்லாதவனாகவும் இருப்பவனது நிறைந்த செல்வம் நீடித்து நிலைக்காமல் அப்பொழுதே அழிந்து போகும்.

567. கடுமொழியும் கைஇகந்த தண்டமும் வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்.

கடுமையான சொல்லும் அளவு கடந்த தண்டனையும் அரசனது வெற்றிக்குக் காரணமான வலிமையைத் தேய்க்கும் அரம் ஆகும்.

568. இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்து ஆற்றிச் சீறின் சிறுகும் திரு.

அமைச்சர் முதலான தனது இனத்தாருடன் கலந்து எண்ணாது, அர்த்தமின்றி கோபம் கொள்ளும் அரசனது செல்வம் சுருங்கிப் போகும்.

569. செருவந்த போழ்தில் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

முன்னதாகவே தக்க பாதுகாப்பைச் செய்து கொள்ளாத அரசன் போர் வந்த காலத்தில் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது அழிந்து போவான்.

570. கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல்; அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை.

கொடுங்கோலான அரசன் கல்லாதவரையே தனது பாதுகாவலராக வைத்துக் கொள்வான். அதைப் போல் பூமிக்கும் பாரமானது வேறெதுவும் இல்லை.

கண்ணோட்டம்

571. கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெரும் காரிகை
உண்மையான் உண்டுஇவ் வுலகு.

கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இரக்கம் என்னும் மிகச் சிறந்த அழகு இருக்கின்றமையால் தான், இந்த உலகம் அழியாமல் இருக்கிறது.

572. கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல்; அ.திலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை.

கண்ணோட்டத்தால் தான் உலகம் நடைபெறுகிறது. கண்ணோட்டம் இல்லாதவர்கள் பூமிக்குப் பாரமாக இருப்பார்களே தவிர அவர்களால் வேறு பயன்கள் இல்லை.

573. பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல்; கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.?

பாவோடு பொருந்தாத இசையால் பயன் இல்லை. அது போல இரக்கமில்லாத கண்களால் பயன் இல்லை.

574. உளபோல் முகத்துளவன் செய்யும் அளவினால் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்?

இரக்கமில்லாத கண்கள் முகத்தில் இருப்பவை போலத் தோன்றினாலும் அவற்றால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

575. கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அ. தின்றேல் புண்ணென்று உணரப்படும்.

ஒருவனது கண்ணுக்கு ஆபரணம் கண்ணோட்டம் என்னும் இரக்கமே; இரக்கமில்லாத கண்கள் புண்கள் என்றே கருதப்படும்.

576. மண்ணோடு இயைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு இயைந்துகண் ணோடா தவர்.

இரக்கம் கண்ணோடு பொருந்தி இருந்தும் இரக்கம் கொள்ளாதவர்கள், மண்ணோடு இருக்கும் மரத்தைப் போன்றவர்கள்.

577. கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர்; கண்ணுடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.

இரக்கமில்லாத மனிதர் கண் இல்லாதவரே ஆவார்; இரக்கமுள்ளவர்களே கண்ணுள்ள மக்களாவர்.

578. கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு உரிமை உடைத்துஇவ் வலகு.

தம் கடமையாகிய தொழில் கெடாமல் இரக்கம் உடையவராக இருக்கவல்லவர்களுக்கே, இந்த உலகம் உரிமை உடையது.

579. ஒறுத்துஆற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப் பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே தலை.

தண்டனைக்குரிய குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் மீதும் இரக்கம் காட்டி, அக் குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வது சிறந்த பண்பாகும்.

580. பெயக்கண்டும் நஞ்சுஉண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

எல்லோராலும் விரும்பத்தக்க நாகரிகமான
கண்ணோட்டத்தை விரும்புவவர், தன்னுடன் நெருங்கிப்
பழகியவர் தமக்கு நஞ்சு இட்டுக் கொடுத்தாலும் அதை
வாங்கி உண

ஒற்றாடல்

581. ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவைஇரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

ஒற்றர்களையும் புகழ்பெற்ற நீதி நூல்களையும் அரசன்
தன் இருகண்களாகக் கருதுதல் வேண்டும்.

582. எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.

எல்லாரிடத்திலும் நிகழ்கின்ற எல்லாவற்றையும்
எக்காலத்திலும் ஒற்றரைக் கொண்டு விரைவாக அறிந்து
கொள்வது அரசனது தொழிலாகும்.

583. ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றம் கொளக்கிடந்தது இல்.

ஒற்றார் மூலம் நாட்டில் நடைபெறும்
நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து அவற்றின் பயனை ஆராய்ந்து
அதற்கேற்றபடி செயற்படாத அரசன் வெற்றி பெற வழியே
இல்லை.

584. வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்ந்து ஒற்று.

தொழில் செய்கிறவர், தமது சுற்றத்தவர், பகைவர்
ஆகிய எல்லோரையும் ஆராய்வதே ஒற்றனின்
தொழிலாகும்.

585. கடாஅ உருவொடு கண் அஞ்சாது யாண்டும்

உகா அமை வல்லதே ஒற்று.

எவரும் சந்தேகிக்க முடியாத உருவத்தோடும் அச்சமற்ற தன்மையோடும் எந்தச் சந்தர்பத்திலும் உள்ளத்தில் உள்ளதை வெளிப்படுத்தாத தன்மையோடும் இருப்பவனே ஒற்றன் ஆவான்.

**586. துறந்தார் படிவத்தார் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து
என்செயினும் சோர்வுஇலது ஒற்று.**

செல்ல முடியாத இடங்களுக்கெல்லாம் துறவிக் கோலத்தில் மறைந்து சென்று ஆராய்ந்து எத்தகைய துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும் மனச்சோர்வு அடையாமல் செயலாற்றுபவனே ஒற்றன்.

**587. மறைந்தவை கேட்கவற்று ஆகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.**

மறைக்கப்பட்ட செய்திகளைக் கேட்டறிய வல்லவனாகவும், அறிந்த செய்திகளை ஐயப்படாமல் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியவனாகவும் உள்ளவனே ஒற்றன் ஆவான்.

**588. ஒற்றுஒற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.**

ஓர் ஒற்றன் மறைந்திருந்து சேகரித்து வந்து தெரிவித்த செய்தியையும் மற்றோர் ஒற்றனை அனுப்பி அது சரிதான எனக்கேட்டு வரச் செய்து இருவரது செய்தியையும் ஒப்பு நோக்கி அரசன் உண்மையை அறிதல் வேண்டும்.

**589. ஒற்றுஒற்று உணராமை ஆள்க; உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப்படும்.**

ஓர் ஒற்றனை இன்னோர் ஒற்றன் அறியாதவாறு கண்காணிக்க வேண்டும். அவ்வாறு கண்காணிக்கப்பட்ட மூன்று ஒற்றர்களின் செய்திகள் ஒத்திருந்தால் அவை உண்மையெனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

**590. சிறப்புஅறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க; செய்யின்
புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை.**

அரசன் ஒற்றர்களுக்குச் செய்யும் சிறப்பைப் பிறர் அறியுமாறு செய்யக் கூடாது; அப்படிச் செய்தால் வெளியிடக் கூடாத இரகசியத்தைத் தானே வெளிப்படுத்தியவனாவான்.

ஊக்கம் உடைமை

591. உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் அ.து இல்லார் உடையது உடையரோ மற்று?

ஒருவர் உடையவர் என்று சிறப்பாகச் சொன்னால் ஊக்கத்தை உடையவரே. ஊக்கமில்லாதவர் வேறு எதைப் பெற்றிருந்தாலும் அவர் உடையவர் ஆகமாட்டார்.

592. உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கி விடும்.

ஒருவனுக்கு ஊக்கம் உடைமையே நிலையான உடைமையாகும். மற்றய பொருள் உடைமை யெல்லாம் நிலையாது அவரை விட்டு நீங்கி விடும்.

593. ஆக்கம் இழந்தேம்என்று அல்லாவார் ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்துஉடையார்.

ஊக்கத்தை உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டவர்கள், தாம்தேடிய செல்வம் முழுவதையும் இழந்த போதும் கலங்க மாட்டார்கள்.

594. ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா ஊக்கம் உடையா னுழை.

சோர்வில்லாத ஊக்கமுடையவனைச் செல்வமானது தானே அவன் இருக்குமிடத்திற்கு வழிகேட்டுக் கொண்டு போய்ச் சேரும்.

595. வெள்ளத்து அனைய மலர்நீட்டம்; மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு.

நீர்ப்பூக்களின் தண்டின் நீளம் அவை நிற்கும் நீரின் அளவினதாகும்; அது போல உள்ளத்தில் ஊக்கம் எந்த

அளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு உயர்வும் இருக்கும்.

596. உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல்; மற்றஅது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து.

எண்ணுவதை உயர்வாக எண்ணுதல் வேண்டும். எண்ணியளவு உயர்வு கை கூடா விட்டாலும் உயர்வாக எண்ணுவதை விட்டு விடக் கூடாது.

597. சிதைவுஇடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பின் பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு.

உடம்பை மறைக்கு மளவிற்கு அம்புகளால் புண்பட்ட போதும், யானை தனது பெருமையை நிலைநிறுத்தும். அது போல ஊக்கமுடையவர்கள் தமக்கு அழிவு வந்த காலத்திலும் தளரமாட்டார்.

598. உள்ளம் இலதவர் எய்தார் உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு.

ஊக்கம் இல்லாதவர்கள் இவ்வுலகில் “தாம் பெரும் வள்ளல்கள் என்று” தம்முள் எண்ணி மகிழும் மகிழ்ச்சியை அடைய மாட்டார்கள்.

599. பரியது கூங்கோட்டது ஆயினும் யானை வெருஉம் புலிதாக் குறின்

யானை பருத்த தேகத்தையும் கூரிய கொம்புகளையும் உடையது. ஆனால் ஊக்கம் மிகுந்த புலி தாக்கினால் அது அஞ்சும்.

600. உரம்ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; அ.து இல்லார் மரம் மக்கள் ஆதலே வேறு.

ஒருவனது வலிமை என்பது ஊக்க மிகுதியே ஆகும்; ஊக்கமில்லாதவர்கள் மரங்களே. அவர்கள் தோற்றத்தில் மக்களைப் போல இருத்தலே வேறுபாடு.

மடி இன்மை

601. குடிஎன்னும் குன்றா விளக்கம் மடி என்னும்
மாகுணர மாய்ந்து கெடும்.

ஒருவனுடைய குடும்பமாகிய மங்காத ஒளி விளக்கு,
அவனுடைய சோம்பலாகிய தூசி படியப் படிய ஒளி
மங்கிக் கெட்டு விடும்.

602. மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

தனது குடும்பத்தை உயர்ந்த குடும்பமாக்க வேண்டும்
என்று விரும்புகின்றவன் சோம்பலை ஒழித்து
முயற்சியுடையதனாதல் வேண்டும்.

603. மடிமடிக் கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னிலும் முந்து.

அழிக்கும் இயல்புடைய சோம்பலையுடைய
அறிவில்லாதவன் பிறந்த குடும்பம், அவனுக்கு முன்பே
அழிந்து விடும்.

604. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு.

சோம்பலுக்கு அடிமையாகி முயற்சியில்லாமல்
வாழ்பவனின் குடும்பத்தின் பெருமை அழிவதோடு
குற்றங்களும் பெருகும்.

605. நெடுநீர் மறவி மடிதாயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

கால தாமதம் செய்தல், மறதி, சோம்பல்,
அளவுக்கதிகமான நித்திரை ஆகிய இந் நான்கும்
கெடுகின்ற இயல்புடையோர் விரும்பி ஏறும் மரக்கலன்கள்
ஆகும்.

606. படியுடையார் பற்றுஅமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது.

நாட்டைஆளும் அரனின் உறவு தானே வந்து
சேர்ந்தாலும் கூடச் சோம்பலுடையவர் ஒரு போதும்
சிறந்த பயனை அடைய மாட்டார்.

607. இடிபுரிந்து எள்ளும்சொல் கேட்பார் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞ்றறி லவர்.

சோம்பலை விரும்பி மேற்கொண்டு முயற்சி
இல்லாதவராக வாழ்கின்றவர்கள் பிறர் இடித்துக் கூறும்
இழி சொற்களுக்கு ஆளாவர்.

608. மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும்.

நல்ல குடியில்பிறந்தவ னென்றாலும் சோம்பலுக்கு
ஆளானால் அ.து அவனை அவனுடைய
பகைவர்களுக்கு அடிமையாகுமாறு செய்து விடும்.

609. குடிஆண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடி ஆண்மை மாற்றக் கெடும்.

ஒருவன் தனது சோம்பலைத் தான் ஆளும் தன்மைக்கு
மாற்றிக் கொள்வானானால் அவனது குடிக்கும்
ஆண்மைக்கும் வந்த குற்றங்கள் நீங்கி விடும்.

610. மடிஇலா மன்னவன் எய்தும் அடிஅளந்தான்
தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு.

திருமாலின் திருவடிகளால் அளக்கப் பெற்ற நிலம்
முழுவதையும் சோம்பல் இல்லாத அரசன் அடைவான்.

ஆள்வினை உடைமை

611. அருமை உடைத்துஎன்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

இது செய்ய முடியாத செயல் என்று சோர்வு அடையக்
கூடாது. அதைச் செய்வதற்குரிய பெருமையை முயற்சி
உண்டாக்கும்.

612. வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.

தொழிலை முடிக்காது இடையில் கைவிட்டவரை உலகம் கைவிட்டு விடும், ஆகையால் முயற்சி இல்லாதிருந்தலை ஒழித்தல் வேண்டும்.

613. தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்ககண் தங்கிற்றே வேளாண்மை என்னும் செருக்கு.

பிறருக்கு உதவி செய்யும் மேம்பட்ட பண்பு முயற்சி உடையவர்களிடமே நிலைத்திருக்கின்றது.

614. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை வாள் ஆண்மை போலக் கெடும்.

முயற்சி இல்லாதவன் உதவி செய்ய நினைப்பது, பேடி தன் கையில் வாளை எடுத்துத் தனது ஆண்மைத் தன்மையைக் காட்டு வதைப் போன்றது.

615. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்துஊன்றும் தூண்.

தனக்குவரும் இன்பத்தை விரும்பாமல், தான் மேற் கொண்ட செயலை செய்து முடிக்க விரும்புவன், தனது சுற்றத்தவரின் துன்பத்தைப் போக்கி அவர்களைத் தாங்கும் தூணைப் போன்றவனாவான்

616. முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்றின்மை இன்மை புகுத்தி விடும்.

முயற்சி ஒருவனது செல்வத்தைப் பெருகச் செய்யும். முயற்சியின்மை அவனுக்கு வறுமையைச் சேர்த்து விடும்.

617. மடிஉளாள் மாமுகடி என்ப மடிஇலான் தாள்உளாள் தாமரையினாள்

ஒருவனுடைய சோம்பலில் கரிய மூதேவி வாழ்கிறாள். சோம்பலில்லாதவனின் முயற்சியில் திருமகள் வாழ்கிறாள்.

618. பொறிஇன்மை யார்க்கும் பழிஅன்று அறிவுஅறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி.

ஊழ்வினையால் செல்வம் இல்லாதிருப்பது பழியன்று; அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து முயற்சி செய்யாமல் இருப்பதே பழியாகும்.

619. தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிகள் மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

ஊழ்வினை காரணமாகத் தெய்வத்தின் துணை இல்லாது இருந்தாலும், ஒருவன் முயற்சியால் தனது உடம்பை வருத்திய வருத்தத்தின் கூலி கட்டாயம் கிடைக்கும்.

620. ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவுஇன்றித் தாழாது உஞற்று பவர்.

சோர்வு இல்லாமல் கடும் முயற்சி செய்கின்றவர் ஊழையும் தன் முயற்சியால் வென்று விடுவார்.

இடுக்கண் அழியாமை

621. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக; அதனை அடுத்துணர்வது அ.துஒப்பது இல்.

துன்பம் வரும் பொழுது அதைக் கண்டு கலங்காமல் சிரித்தல் வேண்டும். அத்துன்பத்தை வெல்வதற்கு அதை விடச் சிறந்த வழிவேறு எதுவும் இல்லை.

622. வெள்ளத்து அனைய இடும்பை அறிவுஉடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.

வெள்ளம் போலத் துன்பம் பெருகி வரும் போது, அறிவுடையவன் அத் துன்பத்தின் இயல்பை உள்ளத்திலே உறுதியோடு நினைக்கும் பொழுது அத் துன்பம் இல்லாமல் போகும்.

623. இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு இடும்பை படாஅ தவர்.

துன்பம் வரும்போது அதற்காக வருந்திக் கலங்காதவர், அத்துன்பத்திற்கே துன்பம் உண்டாக்கி அத் துன்பத்தை வென்று விடுவர்.

**624. மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடுஅன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்பாடு உடைத்து.**

மேடான இடங்களிலெல்லாம் வண்டியை இழுத்துச் செல்லும் எருது போல விடா முயற்சி உடையவனுக்கு வரும் துன்பம் துன்பப்பட்டு விலகிப் போகும்.

**625. அடுக்கி வரினும் அழிவுஇலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கண் படும்.**

அடுக்கடுக்காகத் துன்பம் வந்த போதிலும் கலங்காமல் இருக்கும் ஆற்றல் உடையவனை அடைந்த துன்பம் துன்பப்பட்டு விலகும்.

**626. அற்றேம்என்று அல்லல் படுபவோ பெற்றேம்என்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்?**

செல்வம் வந்த போது செல்வத்தைப் பெற்று விட்டோம் என்று பற்றுக் கொண்டு அதைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளாதவர், அச் செல்வத்தை இழந்து வறியவரான போது அதை இழந்து விட்டோம் என்று வருந்துவதால் பயன் இல்லை.

**627. இலக்கம் உடம்புஇடும்பைக்கு என்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்.**

உடம்பு துன்பத்திற்கு இலக்காகக் கூடியது என்பதை அறிந்து கொண்ட அறிவிற் சிறந்த மேலோர், தம் உடலுக்குத் துன்பம் வந்தால் அதைத் துன்பமாகக் கொள்ள மாட்டார்.

**628. இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்புஎன்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.**

இன்பமானவற்றை விரும்பாதவனாகவும், துன்பம் இயல்பானது என்று தெளிவாக உணர்ந்தவனாகவும் இருப்பவன் துன்பம் வந்த போது துன்பப்பட மாட்டான்.

629. இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன்.

இன்பம் வந்த காலத்தில் அந்த இன்பத்தை விரும்பிப் போற்றி மகிழாதவன், துன்பம் வந்த காலத்தில் அதற்காக வருந்தித் துன்பப்பட மாட்டான்.

630. இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகும்தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு.

ஒருவன் தனக்கு வரும் துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதி மகிழ்வானேயானால், அவனுடைய பகைவரும் போற்றும் சிறப்பு அவனுக்கு உண்டாகும்.

அமைச்சு

631. கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும் அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு.

செயலுக்கு உரிய கருவி, ஏற்ற காலம், செய்யும் முறை ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்து அரிய செயல்களைச் சிறப்பாகச் செய்ய வல்லவனே சிறந்த அமைச்சன் ஆவான்.

632. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.

அஞ்சாமை, உயர்குடிப்பிறப்பு, காக்கும் திறன், கற்றறிந்த அறிவு, முயற்சி ஆகிய ஐந்து தன்மைகளையும் முழுமையாகப் பெற்றவனே அமைச்சன்.

633. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு.

பகைவனுக்கு உற்ற துணையாக இப்போரைப் பிரித்தலும், தனக்குத் துணையாக இருப்போரை

காத்தலும், பிரிந்தவரை மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்ளுதலிலும் வல்லமை மிக்கவனே அமைச்சன்.

634. தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.

செய்யத் தக்க செயல்களை ஆராய்தலும், அதற்குரிய வழிவகைகளை ஆராய்ந்து செய்தலும், துணிவாகக் கருத்தை ஆராய்ந்து சொல்வதிலும் வல்லவனே அமைச்சன்.

635. அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றும் திறன் அறிந்தான் தோசித் துணை.

அறத்தை அறிந்தவனாகவும், அறிவு நிறைந்த சொற்களைக் கூறுபவனாகவும், எக் காலத்திலும் செயல் செய்யும் திறன் அறிந்தவனாகவும் விளங்குபவனே அரசனுக்குச் சிறந்த துணையாவான்.

636. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம் யாஉள முன்நிற் பவை.

நுட்பமான அறிவோடு நூலறிவும் உடையவர்களுக்கு, மிக நுட்பமான சூழ்சிகள் என்று எவையும் இல்லை.

637. செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்.

ஒருவன் தான் கற்ற நூல்களின் அறிவால் செயலைச் செய்யும் வகைகளை அறிந்து கொண்டாலும், உலகத்தின் இயல்பை அறிந்து அதனோடு பொருந்துமாறு செயற்பட வேண்டும்.

638. அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி உழை இருந்தான் கூறல் கடன்.

அறிவுறுத்துபவர்களின் அறிவுரைகளைக் கேளாமலும், தானும் அறியாதவனாகவும் அரசன் இருந்தாலும், அமைச்சன் அவனுக்கு உறுதியானவற்றை எடுத்துக் கூறுதல் கடமையாகும்.

639. பழுது எண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.

தவறான வழிகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற அமைச்சனை
விட எழுபது கோடி பகைவர்கள் பக்கத்தில் இருந்தாலும்,
அது நன்மையே ஆகும்.

640. முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவுஇலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலா அதவர்.

செயல்களை சிறந்த முறையில் செய்து முடிக்கும்
திறன் இல்லாதவன், முன்னே சரியாக எண்ணித்
திட்டமிட்டிருந்தாலும் செய்யும் போது குறைபாடுகள்
உள்ளதாகவே செய்வான்.

சொல்வன்மை

641. நாநலம் என்னும் நலன்உடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.

நாநலம் என்று சொல்லப்படும் பேச்சவன்மை
ஒருவகைச் செல்வம் ஆகும். அந்த நா நலம் தனிச்
சிறப்புடையது, அது மற்ற எந்த நலன்களிலும்
அடங்காதது.

642. ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலான்
காத்து ஓம்பல் சொல்லின் கண் சோர்வு.

நன்மையும் தீமையும் ஒருவன் சொல்கின்ற
சொல்லாலே வருவதால் சொல்கின்றவன் சொல்லும்
போது சொல்லில் தவறு நேராமல் காத்துக் கொள்ளல்
வேண்டும்.

643. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைஅவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.

பேசும்போது கேட்பவர்களைக் கவரக் கூடியதாகவும்,
கேட்காதவர்களைக் கேட்கவில்லையே என்று
நினைக்குமாறும் பேசுவதே பேச்சு வன்மையாகும்.

644. திறன் அறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனின் ஊடங்கு இல்.

சொற்களின் அர்த்தத்தை உணர்ந்து சொல்லச் சொல்லுதல் வேண்டும். அதற்கைய சொல்வன்மையை விடச் சிறந்த அறமும் இல்லை; பொருளும் இல்லை.

645. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிது ஓர் சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து.

தான் சொல்கின்ற சொல்லை வெல்லக் கூடிய இன்னொரு சொல் இல்லாதிருப்பதை அறிந்த பிறகே தான் சொல்லக் கருதியதைச் சொல்ல வேண்டும்.

646. வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர் சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசுஅற்றார் கோள்.

பிறர் விரும்பும் படியாகத் தனது கருத்துக்களைச் சொல்லி, பிறர் சொல்லும் போது அவர் சொல்வதில் உள்ள பயனை ஆரய்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளுவது மாசற்ற பெரியவர்களின் கொள்கையாகும்.

647. சொல்லவல்லன் சோர்வுஇலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.

தான் கருதியவற்றை விளங்கும்படியாகச் சொல்ல வல்லவனாகவும், சொல்ல நினைத்தவற்றை மறக்காமல் சொல்லக் கூடிய வனாகவும், சபைக்கு அஞ்சாதவனாகவும் இருப்பவனை யாரும் வெல்ல முடியாது.

648. விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிரந்துஇனிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

கருத்துக்களை நன்கு ஒழுங்கு படுத்தி இனிமையாக அவற்றைச் சொல்லவல்லவனின் சொல்லைக் கேட்டு நடக்க உலகம் காத்துக் கொண்டிருக்கும்.

649. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமாசு அற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.

குற்றமில்லாத சில நல்ல சொற்களைச் சொல்லத் தெரியாதவர்கள் பயனற்ற பல சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பா

650. இணர்ஊழ்த்தும் நாறா மலர் அணையர் கற்றது
உணர விரித்துஉரையா தார்.

தாம் கற்றறிந்த நல்ல நூல்களின் பொருளை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் படி கூற முடியாதவர்கள், கொத்தாக மலர்ந்திருந்த போதும் மணம் கமழாத மலரைப் போன்றவர்களாவர்.

வினைத்தாய்மை

651. துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.

ஒருவனுக்கு வாய்த்த துணையின் நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; செய்யும் தொழிலின் நன்மை அவன் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் கொடுக்கும்.

652. என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவாவினை.

புகழையும் அறத்தையும் தராத தவறான செயல்களை ஒருவன் எக்காலத்திலும் செய்யக் கூடாது.

653. ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.

மேலும் மேலும் உயர்வடைய விரும்பிச் செயலில் ஈடுபடுபவர்கள், தம்முடைய புகழ் கெடுவதற்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்யாமல் விட வேண்டும்.

654. இடுக்கண் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

உறுதியான தெளிந்த அறிவை உடையவர்கள், துன்பம் வந்த போதும் அத் துன்பத்தைத் தீர்க்க இழிவான எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட மாட்டார்கள்.

**655. எற்றுஎன்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மறஅஎன்ன செய்யாமை நன்று.**

செய்து விட்டுப் பிறகு நினைத்து வருந்துவதற்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்யக் கூடாது. ஒரு முறை தவறிச் செய்தாலும் கூட மீண்டும் அத்தகைய செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பதே நல்லது.

**656. ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.**

பெற்றதாய் பசியால் வருந்துவதைக் காண நேர்ந்தாலும் கூட ஒருவன் சான்றோர் பழிப்பதற்குக் காரணமான இழிவான செயலைச் செய்யக் கூடாது.

**657. பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.**

பழியை மேற்கொண்டு இழிவான தொழிலைச் செய்து பெறும் செல்வத்தை விடச் சான்றோர் துணையோடு வாழ்ந்து பெறும் பொல்லாத வறுமையே சிறந்தது.

**658. கடிந்த கடிந்து ஓரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.**

செய்யத் தகாத செயல்களென விலக்கி வைக்கப்பட்ட செயல்களைச் செய்பவர்களுக்குச் சில வேளை அது நிறைவேறினாலும் முடிவில் துன்பத்தையே தரும்.

**659. அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.**

பிறரை வருத்தி ஒருவன் தேடிய பொருள் அனைத்தும் பின்னொரு காலத்தில் அவன் வருந்தும் படி அவனை விட்டுச் சென்று விடும். நல்ல வழியில் தேடிய பொருள் இழக்கப்பட்டாலும் பின் ஒரு காலம் அவனை வந்து சேரும்.

660. சலத்தால் பொருள்செய்துஏம் ஆர்த்தல் பசுமண்
கலத்துள் நீர் பெய்துஇரீஇ யற்று.

வஞ்சகமான வழியில் பொருளைச் சேர்த்துக் காப்பது,
பச்சை மண் கலத்துள் நீரை விட்டுக் காப்பாற்றுவதைப்
போன்றது.

வினைத்திட்டம்

661. வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.

ஒரு தொழிலின் உறுதி என்று சொல்லப்படுவது
செய்பவனுடைய மனவலிமையே ஆகும்.
மற்றவையெல்லாம் வேறானவையாகும்.

662. ஊறுஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறுஎன்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.

துன்பம் வருவதற்கு முன்பே அதை வராமல் காத்துக்
கொள்ளுதல், துன்பம் வந்தால் மனம் தளராமல்
இருத்தல் ஆகிய இரண்டும் தொழிலைப் பற்றி ஆராய்ந்து
அறிந்தவர்களின் நிலைப்பாடாகும்.

663.கடைக்கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமம் தரும்.

செய்யும் செயல் முடிவடைந்த பின் வெளிப்படுத்துவதே
ஆண்மையாகும். இடையில் வெளிப்பட்டால் அது நீங்காத
துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

664. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியஆம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.

எச் செயலையும் செய்து முடிக்கலாம் என்று
சொல்வது எல்லோருக்கும் எளியது; சொல்லியபடி செய்து
முடிப்பது அரியதாகும்.

665. வீறுஎய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்

ஊறுஎய்தி உள்ளப் படும்.

செயலைச் செய்யும் ஆற்றலால் பெருமை பெற்று உயர்ந்தவனின் செயல் திறனானது, நாட்டை ஆளும் அரசனால் அறியப்பட்டுப் போற்றப்படும்.

666. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.

எண்ணிய எண்ணப்படி செயலாற்றுவதில் ஒருவர் உறுதியாக இருந்தால் அவர் எண்ணியவற்றை எண்ணியவாறே அடைந்தே தீருவர்.

667. உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோர்க்கு அச்ச ஆணிஅன்னார் உடைத்து.

உருளும் பெரிய தேருக்கு சிறிய அச்சாணியே முதன்மையானது. அச்சாணி போல் உருவில் சிறியவர்கள் பலர் உலகில் உள்ளனர். அவர்களின் உருவத்தின் சிறுமையைக் கண்டு இகழ்க் கூடாது.

668. கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல்.

மனம் கலங்காது ஆராய்ந்து செய்து முடிப்பேன் என்று துணிந்து ஏற்ற தொழிலைச் சோர்வு கொள்ளாமலும் காலம் தாழ்த்தாமலும் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

669. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவு ஆற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை.

முடிவில் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் தொழிலைச் செய்யும் போது துன்பங்கள் பல வந்தாலும் துணிவுடன் அதைச் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

670. எனைத்திப்பம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திப்பம் வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.

வேறு செயல்களில் உறுதியுடையவராக இருந்தாலும் எடுத்த செயலில் உறுதியில்லாத வரை உலகம் மதித்துப் போற்றாது.

வினை செயல்வகை

671. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவுஎய்தல் அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.

ஆராய்ந்து எண்ணுவதன் முடிவு துணிவு ஆகும். துணிந்த பின்பு காலந் தாழ்த்துவது தீ தாகும்.

672. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால; தூங்கற்க தூங்காது செய்யும் வினை.

காலம் தாழ்த்திச் செய்ய வேண்டியவற்றைக் காலம் தாழ்த்தியே செய்தல் வேண்டும். விரைந்து செய்ய வேண்டிய செயல்களை உடனே செய்தல் வேண்டும்.

673. ஒல்லும்வாய் எல்லாம் வினைநன்றே; ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

செய்ய வேண்டியவற்றை இயலுமான இடங்களிலெல்லாம் உடன் செய்து முடித்தல் நன்று. முடியாத போது அது பயன்படும் இடத்திலாவது செய்ய வேண்டும்.

674. வினைபகை என்றுஇரண்டின் எச்சம் நினைபும்கால் தீஎச்சம் போலத் தெறும்.

செய்யத் தொடங்கிய செயல், கொண்ட பகை என்ற இரண்டினதும் குறை, அணைக்காமல் விட்ட சிறு நெருப்புப் போலத் தெரியாமல் இருந்து வளர்ந்து அவனைக் கெடுக்கும்.

675. பொருள்கருவி காலம் வினைஇடனொடு ஐந்தும் இருள்தீர் எண்ணிச் செயல்.

வேண்டிய பொருள், ஏற்ற கருவி, தக்ககாலம், பொருத்தமான தொழில், உரிய இடம் ஆகிய ஐந்தினையும் தெளிவாக எண்ணித் தெளிந்த பின்னே செய்தல் வேண்டும்.

676. முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

செயலை முடிக்கும் வகைகளையும், செயலைச் செய்யும் போது வரும் இடையூறுகளையும், முடியும் போது கிடைக்கும் பெரும் பயனையும் ஆராய்ந்த பின்பே ஒரு செயலைச் செய்தல் வேண்டும்.

677. செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.

செயலைச் செய்யத் தொடங்க முன் அச் செயலைச் செய்ய வேண்டியமுறைகளை, அந்தச் செயலின் உண்மையான இயல்பை அறிந்தவனிடம் கேட்டுத் தெளிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

678. வினையால் வினையாக்கி கோடல் நனைகவுள் யானையால் யானையாத் தற்று.

ஒரு செயலைச் செய்யும் பொழுது அதற்குத் தொடர்பான மற்றொரு செயலையும் செய்து முடித்தல் என்பது, ஒரு யானை மூலம் மற்றொரு யானையைப் பிடித்தலைப் போன்றது.

679. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே ஓட்டாரை ஓட்டிக் கொளல்.

நண்பர்களுக்கு உதவிகள் செய்வதை விட, மிக விரைவாகச் செய்ய வேண்டியது பகைவர்களாக உள்ளவர்களை நண்பராக்கிக் கொள்வது.

680. உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின் கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

வலிமை குறைந்தவன், தனது பகைவனின் வலிமையைக் கண்டு தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் அஞ்சி

நடுங்கும் நிலை நேர்ந்தால் அதற்காகத் தான் அஞ்சி, வலிமை மிக்கவனைப் பணிந்து அவனை ஏற்றுக் கொள்வான்.

தூது

681. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்து அவாம்
பண்புடைமை தூது உரைப்பான் பண்பு.

அன்புடையவனாகவும், நல்ல குடியில் பிறந்தவனாகவும், அரசர் விரும்பும் சிறந்த பண்புகளை உடையவனாகவும் இருப்பதே தூது செல்பவனுக்கு உரிய தகுதிகள் ஆகும்.

682. அன்பு அறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூது உரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத முன்று.

அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்து சொல்கின்ற சொல்வன்மை ஆகிய மூன்றும் தூது உரைப்பவனுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளாகும்.

683. நூலாருள் நால்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

ஒரு நாட்டிற்குத் தூது சென்று அந்நாட்டரசனுக்குத் தன் நாட்டை ஆளும் அரசனின் வெற்றிக்குக் காரணமான செயல்களைப் பற்றித் தூது உரைப்பவன் கற்றவரை விட வல்லவனாக இருத்தல் வேண்டும்.

684. அறிவு உரு ஆராய்ந்த கல்வி இம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

இயற்கையான அறிவு, அனைவரும் விரும்பத்தக்க தோற்றம், ஆராய்ச்சியுடைய கல்வி ஆகிய மூன்றும் உடையவனே தூது செல்லத் தகுந்தவனாவான்.

685. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகைச் சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.

பலவற்றைத் தொகுத்துச் சொல்லியும், அவற்றுள் பயனற்றவற்றை நீக்கியும், கேட்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி

ஏற்படுமாறு சொல்லியும் தன்அரசனுக்கு நன்மை செய்பவன் தூதன்.

686. கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால் தக்கது அறிவதாம் தூது.

கற்கவேண்டியவற்றை எல்லாம் கற்று, பகைவனின் கொடிய பார்வைக்கு அஞ்சாமல், கேட்பவர்களின் உள்ளத்தில் நன்கு பதியுமாறு சொல்லி, காலத்திற்கு ஏற்றவற்றை அறிகின்றவனே தூதன்.

687. கடன் அறிந்து காலம் கருதி இடன்அறிந்து எண்ணி உரைப்பான் தலை.

தனது கடமையைத் தெளிவாக அறிந்து அதைச் செய்வதற்குரிய காலத்தை எதிர் நோக்கிப் பொருத்தமான இடத்தையும் அறிந்து ஆராய்ந்து செயற்படுகின்றவனே தூதன்.

688. தாய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின் வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

மனத் தாய்மை, வலிமையான துணை, மிகுந்த துணிவு ஆகிய இம்மூன்றும் உடையவனே தூது உரைப்பதற்குத் தகுதியுடையவனாவான்.

689. விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சேரா வன்க ணவன்.

எந்த வேளையிலும் தவறான வார்த்தைகளை வாய் தவறிக் கூட சொல்லாத உறுதி உள்ளவனே, அரசன் சொல்லியனுப்பிய செய்தியை மற்ற வேந்தர்களுக்கு உரைக்கும் தகுதி உள்ளவன்.

690. இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு உறுதி பயப்பதாம் தூது.

தனக்கு அழிவு வந்தாலும், அதற்கு அஞ்சாமல் தனது அரசனுக்கு நன்மை உண்டாகுமாறு செயல்படுபவனே தூதன்.

மன்னரைச் சேர்ந்துஒழுகல்

691. அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தாச் சேர்ந்து ஒழுகு வார்.

அரசனைச் சார்ந்து வாழ்கின்றவர்கள், அவனை விட்டு
மிக நீங்காமலும், மிக நெருங்காமலும் நெருப்பில் குளிர்
காய்கின்றவர்கள் போல இருக்க வேண்டும்.

692. மன்னர் விழைய விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கம் தரும்.

அரசன் விரும்புகின்றவைகளை, அவனைச் சார்ந்து
வாழ்பவர்கள் விரும்பாதிருந்தால் நிலையான பல
நன்மைகளைப் பெறலாம்.

693. போற்றின் அரியவை போற்றல்; கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.

அரசரனைச் சார்ந்தவர்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக்
கொள்ள விரும்பினால், தவறுகள் நேராமல் காத்துக்
கொள்ளல் வேண்டும். அரசனின் சந்தேகத்திற்கு ஆளாகி
விட்டால் அதை நீக்குவது அரிதாகும்.

694. செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து.

வல்லமை உள்ள பெரியவர் முன், இன்னொருவரின்
அருகே சென்று செவிக்குள் சொல்வதையும், அவருடன்
சேர்ந்து சிரிப்பதையும் செய்யாது இருத்தல் வேண்டும்.

695. எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற்று அப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.

அரசர் இரகசியம் கேசுகையில் அதை உற்றுக்
கேளாமலும் அதைப் பற்றி கேள்விகள் கேட்காமலும்
இருந்து, அது பற்றி அவரே வந்து சொல்லும் போது
கேட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

696. குறிப்புஅறிந்து காலம்கருதி வெறுப்புஇல

வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல.

அரசரது மன நிலையை அறிந்து, தக்க காலத்தையும் அறிந்து வெறுப்பில்லாதவற்றையும் அவருக்கு விருப்பமான வற்றையும் அவர் விரும்புமாறு சொல்லுதல் வேண்டும்.

697. வேட்பன சொல்லி வினையில் எஞ்ஞான்றும் கேட்பினும் சொல்லா விடல்.

அரசர் விரும்புகின்றவற்றை மட்டும் சொல்லி, அவரே கேட்டாலும் கூட விருப்பமில்லாதவற்றைச் சொல்லாமல் விட வேண்டும்.

698. இளையர் இனமுறையர் என்றுஇகழார் நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.

“அரசர் எமக்கு இளையவர்; அவர் எமக்கு இன்ன முறை உடையவர்” என்று இகழாமல் அவருடைய தகுதிக்கு ஏற்றவாறு புகழ்ந்து மதித்து நடத்தல் வேண்டும்.

699. கொளப்பட்டேம் என்றுஎண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் துளக்குற்ற காட்சி யவர்.

அளவற்ற தெளிந்த அறிவினை உடையவர்கள்; ‘நாம் அரசரால் விரும்பப்பட்டவர்கள்’ என்று எண்ணி அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

700. பழையம் எனக்கருதிப் பண்புஅல்ல செய்யும் கெழுதகைமை கேடு தரும்.

‘அரசருக்கு நாம் நெடுங்காலமாகத் தொடர்புடையவர்கள்’ என்று எண்ணி அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்பவர்கள் தீமையை அடைவார்கள்.

குறிப்பு அறிதல்

701. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்

மாறாநீர் வையக்கு அணி.

ஒருவர் தனது கருத்தைச் சொல்லாத போதும் அவரது முகத்தைப் பார்த்து அவர் கருதியவற்றை அறிந்து கொள்பவன் உலகத்திற்கு உயர்ந்த ஓர் ஆபரணத்தைப் போன்றவன்.

**702. ஐயப் படாஅது அகத்து உணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்.**

ஒருவனது மனத்தில் உள்ளதை அவன் ஐயப்படாத முறையில் அறிய வல்லவன் தெய்வத்திற்குச் சமனாவன்.

**703. குறிப்பின் குறிப்புஉணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.**

ஒருவனது கண்களையும் முகத்தையும் பார்த்து அவன் நினைப்பதை உணரவல்லவனை, நாட்டில் உள்ள எந்த உயர்ந்த பொருளையாவது கொடுத்துத் துணையாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

**704. குறித்தது கூறாமைக் கொளவாரோடு ஏனை
உறுப்புஓர் அனையரால் வேறு.**

ஒருவன் மனதில் எண்ணியதைஅவன் கூறாமலே அறிந்து கொள்ளவல்லவன். உறுப்புக்களால் மற்றவர்களோடு ஒன்று பட்டிருந்தாலும் அறிவால் வேறுபட்டவன் ஆவான்.

**705. குறிப்பின் குறிப்புஉணரா ஆயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.**

ஒருவனது கண்களையும் முகத்தையும் பார்த்து அவன் என்ன நினைக்கிறான் எனக் குறிப்பால் அறிந்து கொள்ள முடியாதவனுக்குக் கண்கள் இருந்தும் ஒரு பயனும் இல்லை.

**706. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.**

தனக்கு அடுத்திருக்கும் பொருளை அப்படியே காட்டும் பளிங்கு போல, ஒருவனது உள்ளத்தில் உள்ள உணர்வுகளை அவனது முகம் காட்டும்.

**707. முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.**

ஒருவனது விருப்பு வெறுப்புக்களை அவனது முகம் காட்டும்; அந்த முகத்திற்கு இணையாக அறிவுள்ளது. வேறு எதுவும் இல்லை.

**708. முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்றது உணர்வார்ப் பெறின்.**

உள்ளக் குறிப்பை வைத்து என்ன நடைபெற்றது என்று உணரும் வல்லமை உள்ளவன் எதிரியின் முகத்தைப் பார்த்ததும் யாவற்றையும் அறிந்து கொள்வான்.

**709. பகைமையும் கேண்மையும் கண்உரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.**

கண் பார்வையின் வேறுபாடுகளைக் கொண்டு அவற்றின் பொருளை உணர வல்லவனின் துணையைப் பெற்றால் எதிரியின் பகையையும் நட்பையும் அவர்களின் கண்களைக் கொண்டே அறிந்து கொள்ள முடியும்.

**710. நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும்கோல் காணும்கால்
கண் அல்லது இல்லை பிற.**

ஒருவனைப் பற்றி நுட்பமாக அறிந்து சொல்பவர்களுக்கு அவ்வாறு சொல்வதற்கு அளவு கோலாகத் துணை நிற்பது அவரது கண்களைத் தவிர வேறு இல்லை.

அவை அறிதல்

**711. அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகை அறிந்த தூய்மை யவர்.**

சொற்களின் தொகுதியை அறிந்த தெளிந்த அறிவுடையவர்கள் சபையில் நிறைந்திருப்பவர்களின்

தன்மையை உணர்ந்து ஏற்ற சொற்களை ஆராய்ந்து சொல்ல வேண்டும்.

712. இடைதெரிந்து நன்குஉணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின் நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

சொற்களின் நடையை ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் பேசுவல்லவர்கள், சபையின் நிலையை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப பேசுதல் வேண்டும்.

713. அவைஅறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.

சபையின் தன்மையை அறியாமல் பேசுகின்றவர், சொற்களின் வகையை அறியாதவரே. அவர்கள் சொல்லக் கூடியது எதுவும் இல்லை.

714. ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல்.

அறிவிற் சிறந்தவர்கள் முன் தாமும் அறிவில் சிறந்தவராகப் பேசுதல் வேண்டும். அறிவில்லாதவர்கள் முன் தாமும் வெண் சுண்ணாம்பைப் போல அறிவில்லாதவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

715. நன்றுஎன்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு.

அறிவு மிகுந்தவர்கள் இருக்கும் சபையில் தான் முந்திச் சென்று பேசாமல் அடங்கி இருப்பது, ஒருவனுக்கு நன்மை என்று சொல்லப்பட்டவை எல்லாவற்றிலும் நன்மையானதாகும்.

716. ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம் ஏற்றுஉணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.

விரிவான அறிவுத்துறைகளை அறிந்து உணர்ந்தவர்களின் முன்னே தவறாகப் பேசுவது, ஒழுக்க நெறியில் இருந்து தவறுவதைப் போன்றதாகும்.

717. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்

சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து.

சொற்களின் பொருளைத் தெளிவாக அறிந்திருப்பவரிடத்தில், பல நூல்களைக் கற்றறிந்தவன் புலமை நன்றாக விளங்கும்.

718. உணர்வது உடையார் முன் சொல்லல் வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று.

தாமே உணர்கின்ற தன்மை உடையவரின் முன் கற்றறிந்த ஒருவர் பேசுவது, தானாக வளரும் பாத்தியில் உள்ள பயிருக்கு நீர் பாய்சுவதைப் போன்றது.

719. புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள் நன்கு செலச்சொல்லு வார்.

சிறந்த அறிஞர்கள் உள்ள அவையில் நல்ல பொருளை மனத்தில் பதியுமாறு சொல்ல வல்லவர்கள், அறிவில்லாதவர் சபையில் மறந்தும் பேசக் கூடாது.

720. அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தம்கணத்தார் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.

தமக்கிணையான அறிவுள்ளவர் இல்லாத சபையில் ஒரு பொருள் பற்றிப் பேசுதல், தூய்மையில்லாத இடத்தில் சிந்திய அமிழ்தம் போன்றது.

அவை அஞ்சாமை

721. வகைஅறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் தொகைஅறிந்த தூய்மை யவர்.

சொற்களின் தொகுதி அறிந்த தூய்மையான அறிவு உடையவர் சபையில் இருப்பவர்களின் வல்லமையை அறிந்து, வாய் தவறிக் கூடப் பிழையாகப் பேச மாட்டார்.

722. கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

கற்றவர்கள் முன் தாம் கற்றவற்றை அவர்களின் மனதில் பதியுமாறு கூற வல்லவர்கள், கற்றவர் எல்லோரையும் விடக் கற்றவராக மதித்துப் போற்றப்படுவார்.

**723. பகையகத்துச் சாவார் எளியர்; அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.**

பகைவர் நிறைந்த போர்களத்திற்கு அஞ்சாமல் சென்று போரிட்டு சாகத் துணிந்தவர் பலர், ஆனால் கற்றவரின் அவைக் களத்திற்கு அஞ்சாமல் சென்று பேசவல்லவர் சிலரே.

**724. கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.**

கற்றவர் முன் தாம் கற்றவற்றை அவரின் மனதில் பதியுமாறு எடுத்துச் சொல்லல் வேண்டும். தம்மை விடக் கற்றவர்களிடமிருந்து அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

**725. ஆற்றின் அளவுஅறிந்து கற்க அவைஅஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தல் பொருட்டு.**

அவையில் உள்ளோர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அஞ்சாமல் பதில் கூறும் அளவிற்கு ஏற்ற நூல்களைத் தெளிவாக கற்றல் வேண்டும்.

**726. வாளொடுஎன் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடுஎன்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு?**

பகைவர்களுக்கு அஞ்சுபவர்களின் கையில் வாள் இருப்பதால் என்ன பயன்? நுண்ணறிவு மிக்கவர்கள் கூடியுள்ள சபையில் பேச அஞ்சுபவன் நிறைந்த நூல்களைக் கற்றதினால் உண்டாகும் பயன் என்ன?

**727. பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.**

அவையில் உள்ள அறிஞர்களுக்கு அஞ்சுகின்றவனின் கையில் உள்ள நூல், பேடியின் கையில் உள்ள கூரிய வாளைப் போன்றது.

728. பல்லவை கற்றும் பயம் இலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.

அறிஞர்கள் கூடியிருக்கும் அவையில் அவர்களின்
மனதில் பதியுமாறு பொருளைச் சொல்ல முடியாதவன்,
பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் ஒரு பயனும் இல்லை.

729. கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்று அறிந்தும்
நல்லார் அவைஅஞ்சு வார்.

நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றறிந்த போதும் நல்ல
அறிஞர் கூடியிருக்கும் சபையில் பேச அஞ்சுகின்றவன்,
கல்லாதவரை விடக் கீழ்ப்பட்டவனாவான்.

730. உளர்எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன் அஞ்சிக்
கற்ற செலச் சொல்லா தார்.

அவைக்கு அஞ்சித் தான் கற்றவற்றைக்
கேட்பவர்களின் மனதில் பதியுமாறு சொல்ல
முடியாதவர்கள், உயிரோடு வாழ்ந்தாலும்
இறந்தவர்களுக்கு ஒப்பானவர் ஆவர்.

நாடு

731. தள்ளா வினையுளும் தக்காரும் தாழ்வுஇலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.

குறைவில்லாத விளை பொருட்களும், தகுதிவாய்ந்த
அறிஞர்களும், குறைவில்லாத செல்வம் உடையவர்களும்
கூடி வாழும் நாடே நாடாகும்.

732. பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு.

குறையாத பொருள் வளம் உடையதாய் எல்லோரும்
விரும்பத்தக்கதாய், கேடு இல்லாததாய் மிக்க விளை
பொருள் விளைவதாய் உள்ளதே நாடாகும்.

**733. பொறைஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறைஒருங்கு நேர்வது நாடு.**

பிறநாடுகளில் இருந்து மக்கள் வந்து குடியேறுவதால் உண்டாகும் சமையைத் தாங்கி, அரசாளும் அரசனுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் யாவற்றையும் கொடுப்பது நாடாகும்.

**734. உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேராது இயல்வது நாடு**

கொடிய பசியும், தீராத நோயும், வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புக்களால் உண்டாகும் அழிவும் வந்து சேராமல் நல்ல வகையில் இருப்பதே நாடாகும்.

**735. பல்குழுவும் பாழ்ச செய்யும் உட்பகையும் வேந்து அலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.**

பல மாறுபட்ட குழுக்களால் வரும் தொல்லைகளும், உடனிருந்தே அழிவு செய்யும் பகையும், அரசனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். கொலைத் தொழில் புரியும் குறுநில மன்னர்களும் இல்லாததே சிறந்த நாடாகும்.

**736. கேடுஅறியாக் கெட்ட இடத்தும் வளங்குன்றா
நாடுஎன்ப நாட்டின் தலை.**

பகைவர்களால் கேடுகள் செய்ய முடியாததாகவும், கெட்டு விட்ட காலத்திலும் வளங்குறையததாய் உள்ள நாடே, நாடுகள் எல்லா வற்றிலும் தலையாய நாடு என்று கூறுவர்.

**737. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு.**

ஊற்று, மழை ஆகிய இரு நீர்வளமும், இயற்கையாகவே தகுந்த முறையில் அமைந்த மலைகளும் அந்த மலைகளில் இருந்து பாய்ந்து வரும் நீர் வளமும், வலிமையான அரண்களும் ஒரு நாட்டின் உறுப்புக்கள் ஆகும்.

738. பிணியின்மை செல்வம் விளைவுஇன்பம் ஏமம்

அணிஎன்ப நாட்டிற்குஇவ் வைந்து.

நோய் இல்லாதிருத்தல், செல்வம், விளை பொருள் வளம், இன்ப வாழ்வு, நல்ல பாதுகாப்பு ஆகிய ஐந்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும்.

739. நாடுஎன்ப நாடா வளத்தன; நாடு அல்ல நாட வளம்தரு நாடு.

முயற்சி செய்யாமல் வளத்தைத் தரும் நாடுகளே சிறந்த நாடுகள் என்று சொல்வார்கள்; வருந்தி உழைத்தால் வளத்தைத் தரும் நாடுகள் சிறந்த நாடுகள் அல்ல.

740. ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்துஅமை வில்லாத நாடு.

ஒரு நாட்டில் நல்ல அரசனின் ஆட்சி இல்லாவிட்டால், தேவைக்கேற்ற வளங்கள் யாவும் அமைந்திருந்தாலும் அவற்றால் பயன் இல்லாமல் போகும்.

அரண்

741. ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள்; அஞ்சித்தன் போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

இன்னொரு நாட்டின் மீது போர் தொடுத்துச் செல்பவர்களுக்கும் அரண் பாதுகாப்பளிக்கிறது;. பகைவர்கள் படையெடுத்து வரும்போது பதுங்கியிருந்து தாக்கவும் அரண் பயன்படுகிறது.

742. மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல் காடும் உடையது அரண்.

மணிபோலத் தூய தெளிந்த நீரும், வெட்ட வெளியான நிலமும் மலைகளும், குளிர்ந்த நிழல் உடைய காடும் ஒன்று சேர அமைந்ததே அரண் ஆகும்.

743. உயர்வுஅகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின் அமைவுஅரண் என்று உரைக்கும் நூல்.

உயரமும் ,அகலமும் ,வலிமையும் பகைவரால் அழிக்க முடியாத தன்மையும் ஆகிய இந் நான்கும் அமையப் பெற்றதே அரண் என்று நூலோர் கூறுவர்.

744. சிறுகாப்பின் பேரிடத்த தாகி உறுபகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.

பகைவர் உள்ளே நுளையும் வாயில் சிறிதாவும், மற்ற இடங்கள் பெரிதாகவும் இருந்து தன்னை எதிர்த்து வரும் பகைவரின் வலிமையை அழிப்பது அரணாகும்.

745. கொளற்கு அரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார் நிலைக்குள்ளிதாம் நீரது அரண்.

பகைவரால் கைப்பற்றப்பட முடியாததாகவும், கையிருப்பில் பலவகையான உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டதாகவும் உள்ளிருப்போர் அச்சமின்றி நிலைத்து வாழ்வதற்கு ஏற்றதாகவும் உள்ளதே அரண்.

746. எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துஉதவும் நல்ஆள் உடையது அரண்.

உள்ளே இருப்பவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருள்களும் உடையதாய் நெருக்கடியாகப் பேர் நடைபெறும் காலத்தில் போரிட வல்ல திடமான வீரர்களை உடையது அரண் ஆகும்.

747. முற்றியும் முற்றாது எறிந்தும் அறைப்படுத்தும் பற்றற்கு அரியது அரண்.

முற்றுகையிட்டாலும், முற்றுகையிடாமல் போர் செய்தாலும் வஞ்சனை செய்தாலும் பகைவரால் எந்த நிலையிலும் கைப்பற்ற முடியாத தகுதியுடையதாக விளங்குவதே அரண் ஆகும்.

748. முற்றுஆற்றி முற்றி யவரையும் பற்றுஆற்றிப் பற்றியார் வெல்வது அரண்.

முற்றுகையிட்டுப் போர் செய்வதில் வல்லமை உள்ளவர் முற்றுகையிடும் போது, உள்ளே இருந்து போர் புரியும் வீரர்கள் வெற்றி கொள்வதற்கு வாய்பாக அமைந்திருப்பதே அரண் ஆகும்.

749. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறுஎய்தி மாண்டது அரண்.

போர் முனையில் பகைவர்கள் அழியும் படியாக உள்ளே இருக்கும் வீரர்கள் போர் செய்வதற்கு ஏற்றதாக அமைந்திருக்கும் பெருமை உடையதே அரண் ஆகும்.

750. எனைமாட்சித்து ஆகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்லது அரண்.

எத்தகைய பெருமைகளை உடையதாக அரண் இருந்தாலும் செயல்திறன் மிக்க வீரர்கள் இல்லாத விடத்து அரணால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை.

பொருள் செயல்வகை

751. பொருள்அல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள் அல்லது இல்லை பொருள்.

ஒரு பொருளாக மதிக்கத் தகாதவனையும் மதிக்கத் தக்கவராகச் செய்யும் தன்மை வாய்ந்தது செல்வத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

752. இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்; செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.

பொருள் இல்லாமல் வேறு பல நன்மைகள் உள்ளவனாக இருந்தாலும் அவன் மதிக்கப்படுவது இல்லை; வேறு நன்மைகள் எதுவும் இல்லா விட்டாலும் பொருள் உள்ளவனை எல்லோரும் மதிப்பார்.

753. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருள் அறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

பொருள் என்று சொல்லப்படுகின்ற நல்ல விளக்கு, நினைத்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று எண்ணிய படி குறைகளைத் தீர்க்கும்.

**754. அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறள்அறிந்து
தீதுஇன்றி வந்த பொருள்.**

சேர்க்கும் வழியறிந்து தீமை ஒன்றுமில்லாமல் சேர்க்கப்பட்ட பொருள். ஒருவனுக்கு அறத்தையும் இன்பத்தையும் கொடுக்கும்.

**755. அருளோடும் அன்போடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம்
புல்லார் புள விடல்.**

அருளோடும் அன்போடும் இல்லாது தீய வழியில் தேடிய செல்வத்தை நற் செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தாது தீயதென ஒதுக்கி விடல் வேண்டும்.

**756. உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் தன் ஒன்னார்க்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.**

உரியவர் இல்லாத பொருளும் வரியாக வந்த பொருளும், பகைவரை வென்று திறமையாகப் பெறும் பொருளும் அரசனுடைய பொருள்கள் ஆகும்.

**757. அருள்என்னும் அன்புசன் குழவி பொருள்என்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.**

அன்பினால் பெற்றெடுக்கும் அருள் என்ற குழந்தை, பொருள் என்று சொல்லப்படுகின்ற செவிலித்தாயால் வளர்வதாகும்.

**758. குன்றுஏறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்து ஒன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.**

ஒருவன் தனது செல்வத்தை வைத்துச் செயலாற்றுவது என்பது, மலையின் மெல் ஏறி நின்று கீழே நடக்கும் யானைப் போரைப் பார்பதைப் போன்றது.

**759. செய்க பொருளை; செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எ.குஅதனின் கூரியது இல்.**

ஒருவன் பொருளைச் சேர்க்க வேண்டும் அவனுடைய பகைவரின் செருக்கை அடக்கவல்ல கூரிய ஆயுதம் பொருளன்றி வேறு இல்லை.

760. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள் ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.

சிறந்ததாகிய பொருளை மிகுதியாகத் தேடியவர்களுக்கு அறமும் இன்பமும் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாகச் சேரும் எளிய பொருள்களாகும்.

படைமாட்சி

761. உறுப்பு அமைந்து ஊறுஅஞ்சா வெல்படை வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை.

எல்லா உறுப்புக்களும் நிறைந்ததாய் எதிர்ப்புக்களுக்கு அஞ்சாததாய், தொடர்ந்து வெற்றி தரும் படையே அரசனின் செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த செல்வம் ஆகும்.

762. உலைவுஇடத்து ஊறுஅஞ்சா வன்கண் தலைவுஇடத்துத் தொல்படைக்கு அல்லால் அரிது.

போரில் அழிவு வந்தாலும் வலிமை குன்றினாலும், இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாத நெஞ்சறுதி தொன்று தொட்டு வந்த படைவீரர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு இல்லை.

763. ஒலித்தக்கால் என்ஆம் உவரி எலிப்பகை? நாகம் உயிர்பக் கெடும்.

எலியாகிய பகை திரண்டு கடல் போல ஒலித்தாலும் நாகத்திற்கு என்ன தீங்கு ஏற்படும்.? நாகம் மூச்சுவிட்ட அளவில் அவை கெட்டு அழியும்.

764. அழிவுஇன்று அறைபோகாது ஆகி வழிவந்த வன்க ணதுவே படை.

போர்களத்தில் அழிவு இல்லாததாய், பகைவர்களின் சூழ்ச்சிகளுக்குப் பலியாகாததாய், தொன்று தொட்டு வந்த அஞ்சாமை உடையதே படையாகும்.

765. கூற்றுஉடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்ற லதுவே படை.

எமனே சினங் கொண்டு எதிர்த்தாலும், ஒன்றாகத் திரண்டு எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் உடையதே படை ஆகும்.

766. மறம்மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.

வீரம், மானம், சிறந்தவழியில் நடக்கும் பண்பு, அரசனுக்கு நம்பிக்கையுடையவராய் இருத்தல் ஆகிய நான்கு பண்புகளும் படைக்குச் சிறந்தவை ஆகும்.

767. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த போர்தாங்கும் தன்மை அறிந்து.

தம் மேல் எதிர்த்து வந்த பகைவரின் சேனையைத் தாக்கி, வெல்லும் தன்மையை அறிந்து, பகைவருடைய தூசிப் படையை எதிர்த்துச் செல்லும் வலிமையுடையதே படையாகும்.

768. அடல்தகையும் ஆற்றலும் இன்னினும் தானை படைத்தகையால் பாடு பெறும்.

போர் செய்யத் தக்க வீரமும், பகைவரைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றலும் இல்லையென்றாலும் படை தன்னுடைய அணி வகுப்பால் பெருமை பெறும்.

769. சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் வெல்லும் படை.

போர் செய்வதால் அளவு சிறிதாகக் குறைதலும், அரசனிடம் நீங்காத வெறுப்பும், வறுமையும் இல்லாதிருக்குமானால் அத்தகைய படை வெற்றி பெறும்.

770. நிலைமக்கள் சால உடைத்துஎனினும் தானை

தலைமக்கள் இல்வழி இல்.

நெடுங்காலமாக நிலைத்திருக்கும் பயிற்சி பெற்ற வீரர்கள் பலரை உடைய படையேயானாலும், படைக்குத் தலைமை தாங்கும் தலைவன் திடமானவனாக இல்லாவிட்டால் பகைவரை வெல்ல முடியாது.

படைச் செருக்கு

771. என்ஜமுன் நிலன்மின் தெவ்வீர்! பலர்என்ஜ முன்னின்று கல்நின்றவர்!

பகைவர்களே! எமது அரசனின் முன் எதிர்த்து நிற்காதீர்கள், எமது அரசனை எதிர்த்து மடிந்து நடுகல்லானார்கள் பலர்.

772. காண முயல்எய்த அம்பினில் யானை பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.

காட்டில் ஓடும் முயலுக்குக் குறிதவறாது அம்பை எய்வதை விட, வெட்ட வெளியில் நிற்கும் யானை மேல் எறிந்து குறி தவறிய வேலினை ஏந்துதலே சிறந்தது.

773. பேராண்மை என்ப தறுகண் ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை மற்றுஅதன் எ.கு.

பகைவரை எதிர்க்கும் வீரத்தைப் பேராண்மை என்று கூறுவர்.; பகைவர்களுக்குத் துன்பம் வந்த போது உதவி செய்வதை ஆண்மையின் கூர்மை என்று கூறுவர்.

774. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் மெய்வேல் பறியா நகும்.

கையில் ஏந்திய வேலை ஒரு யானையின் மேல் எறிந் கொண்டு விட்டு, வேறு வேல் தேடும் போது தன் மார்பில் பட்ட வேலைப் பறித்து மற்ற யானையின் மீதெறிந்து மகிழ்பவனே வீரன்.

775.விழித்தகண் வேல்கொண்டு எறிய அழித்துஇமைப்பின்

ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

பகைவனைச் சினந்து நோக்கிய கண் அவர்கள் வேலை வீசும் போது இமைக்குமானால், அது வீரர்களுக்குத் தோல்வியைக் கொடுக்கும்.

776. விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள் வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.

வீரன் பகைவருடன் தான் போர் செய்த நாட்களைக் கணக்கிட்டு, விழுப் புண்படாத நாட்களை யெல்லாம் போர் செய்யாத நாட்களாவே கொள்வான்.

777. சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார் கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

நிலைத்து நிற்கும் புகழை விரும்பி, அதற்காகத் தனது உயிரை இழக்க விரும்பும் வீரன், தன் காலில் வீரக்கழலை அணிவது சிறப்பானதாகும்.

778. உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன் செறினும்சீர் குன்றல் இலர்.

போர் வந்தால் போரிட்டுத் தன்னுயிரை விடத்துணியும் அஞ்சாத வீரன் அரசனின் சினத்திற்கு ஆளானாலும் தன் சிறப்புக் குன்ற மாட்டான்.

779. இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே பிழைத்தது ஓறுக்கிற் பவர்?

தான் செய்த சபதப்படி போர் செய்து சாக வல்லவரை, அவர் செய்த பிழைக்காகத் தண்டிக்கக் கூடியவர் எவரும் இல்லை.

780. புரந்தாரகண் நீமல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.

தன்னைக் காத்த அரசர், மக்களின் கண்களால் நீர் பெருகுமாறு சாக நேர்ந்தால், அச்சாவு, பிச்சையாகக் கேட்டாவது பெற்றுக் கொள்ளத் தக்க பெருமை உடையதாகும்.

நட்பு

781. செயற்குஅரிய யாவுள நட்பின்? அதுபோல்
வினைக்கு அரிய யாவுள காப்பு?

நட்பைப் போலத் தொடர்பு கொள்வதற்கு
அருமையானது எது உள்ளது? அது போலத்
தொழிலுக்குத் தக்க பாதுகாப்பாக இருப்பது வேறு
எதுவுமில்லை.

782. நிறைநீர் நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர் பேதையார் நட்பு.

அறிவுடையவர்களுடைய நட்பு வளர்பிறை போல
வளரும் தன்மை உடையது. அறிவில்லாதவனின் நட்பு
தேய்பிறையைப் போலத் தேய்ந்து பின் இல்லாமல்
போகும் தன்மையை உடையது.

783. நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

நல்ல நூல்களின் உட்பொருள் கற்கக் கற்க மேலும்
மேலும் இன்பம் தருவது போல, நல்ல
அறிவுடையவர்களின் நட்பும் பழகப் பழக இன்பம் தரும்.

784. நகுதல் பொருட்டன்று நட்டல்; மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தல் பொருட்டு.

நட்புக் கொள்ளுதல் ஒருவரோடு ஒருவர் சிரித்துப்
பழகுவதற்கு அல்ல; நண்பர்கள் ஒழுக்கம் தவறும் போது
கண்டித்துப் புத்திமதி கூறித் திருத்துவதற்காகவே.

785. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா ; உணர்ச்சிதான்
நட்புஆம் கிழமை தரும்.

நட்புக் கொள்வதற்குத் தொடர்பும் பழக்கமும்
வேண்டிய தில்லை; ஒத்த தன்மையான பண்பே நட்பு
ஏற்படுவதற்கான உரிமையைக் கொடுக்கும்.

786. முகம்நக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்து
அகம்நக நட்பது நட்பு.

முகம் மலர்ந்து சிரித்துப் பேசுவது நட்பன்று, நெஞ்சம்
மலரும் படியாக உள்ளன்பு கொண்டு உரிமையுடன்
பழகுவதே நட்பு.

787. அழிவின் அவைநீக்கி ஆறுஉய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.

அழிவைத் தருகின்ற தீமைகள் செய்வதைத் தடுத்து
நல்ல வழியில் நடக்கச் செய்து, அழிவு வந்த
சமயத்திலும் உடனிருந்து துன்பப் படுவதே நட்பாகும்.

788. உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதுஆம் நட்பு.

உடை அவிழும் போது கை உடனே உதவி
மானத்தைக் காப்பது போல, துன்பம் வரும்போது அதை
உடன் போக்குவது நட்பு.

789. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்புன்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.

நட்புக்கு இலக்கணம் எதுவென்றால், எப்பொழுதும்
மனம் கோணாமல் முடியும் போதெல்லாம் உதவி செய்து
தாங்கும் நிலை ஆகும்.

790. இனையர் இவர்எமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புணையினும் புல்என்னும் நட்பு.

எமக்கு இவர், இத்தன்மையானவர்; யாம் இவருக்கு
இத்தன்மையுடையோம் என்று ஒருவரை ஒருவர்
புணைந்துரைத்தாலும் நட்புத் தன் சிறப்பை இழக்கும்.

நட்பு ஆராய்தல்

791. நாடாது நட்டலின் கேடுஇல்லை; நட்பின்

வீடுஇல்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

நண்பர்களானவர்களுக்கு ஒரு போதும் அதிலிருந்து விடுதலை இல்லை. ஆகையால் ஆராயாது நட்புக் கொள்வதைப் போல் கெடுதியானது வேறு இல்லை.

792. ஆய்ந்துஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்.

நன்கு ஆராயாது நட்புக் கொண்டவனுடைய நட்பு, இறுதியில் அவன் சாவதற்குக் காரணமான துன்பத்தை உண்டாக்கி விடும்.

793. குணமும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனமும் அறிந்துயாக்க நட்பு.

ஒருவனுடைய குணத்தையும், குடிப்பிறப்பையும், அவன்ிடம் உள்ள குறைகளையும் அவனது இனத்தவரின் இயல்பையும் அறிந்த பின்பு தான் அவனுடன் நட்புக் கொள்ளல் வேண்டும்.

794. குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வாணைக் கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

உயர்ந்த குடியில் பிறந்து, தனக்கு வரக் கூடிய பழிக்கு அஞ்சுகின்றவனைப் பொருள் கொடுத்தாவது நண்பனாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

795. அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்குஅறிய வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

தீய செயல்களைச் செய்யும் போது வருத்தும் படியாக இடித்துச் சொல்லி, உலக நடைமுறையை அறிய வல்லவனாகவும் உள்ளவனின் நட்பை ஆராய்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

796. கேட்டினும் உண்டுஓர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.

கேடு வருவதிலும் ஒரு வகை நன்மை உண்டு; அக்கேடு நண்பனின் இயல்புகளை அளந்து பார்க்கக் கூடிய அளவு கோல் ஆகும்.

797. ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஓரீர் விடல்.

ஒருவனின் சிறந்த செல்வம் என்று சொல்லப்படுவது அவன் அறிவில்லாதவருடன் நட்புக் கொண்டிருந்தால், அந்த நட்பை நீக்கி அவரைக் கைவிடுவதாகும்.

798. உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ; கொள்ளற்க
அல்லல்கண் ஆற்றுஅறுப்பார் நட்பு.

ஊக்கம் குறைவதற்குக் காரணமான செயல்களை ஒருவன் எண்ணக் கூடாது. அது போலத் துன்பம் வந்த போது கைவிடுபவரின் நட்பைத் தொடரக் கூடாது.

799. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடும்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

துன்பம் வந்த போது விட்டுப் பிரிபவரின் நட்பை இறக்கும் போது நினைத்தாலும் நினைத்த உள்ளத்தைச் சுடும்.

800. மருவுக மாசற்றார் கேண்மை ஒன்றுஈத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

குற்றமில்லாதவர்களின் நட்பை, விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒத்த பண்பில்லாதவருடைய நட்பைப் பொருளைக் கொடுத்தாவது கைவிடுதல் வேண்டும்.

பழைமை

801. பழைமை எனப்படுவது யாதுஎனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

பழைமை என்று சொல்லப்படுவது நன்கு பழகியவர் உரிமையோடு செய்யும் செயலை இழிவானது என்று எண்ணாமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் நட்பாகும்.

802. நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை மற்று அதற்கு உப்புஆதல் சான்றோர் கடன்.

நட்புக்கு உறுப்பாவது நண்பர்கள் உரிமையோடு செய்கின்ற செயல், அந்த உரிமையான செயலுக்கு உடன்படுவது சான்றோரது கடமையாகும்.

803. பழகிய நட்புளவன் செய்யும் கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக் கடை?

பழகியவர் உரிமை காரணமாகச் செய்யும் செயலைத் தான் செய்ததாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டால் அவரோடு பழகிய நட்பால் பயன் இல்லை.

804. விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர் கெழுதகையால் கேளாது நட்பார் செயின்.

உரிமை காரணமாகக் கேட்காமலே நண்பர் ஒரு செயலைச் செய்தால், அந்த உரிமையைப் போற்றி அச் செயலைத் தாமே செய்தது போல் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வது அறிஞரது செயலாகும்.

805. பேதமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணர்க நோதக்க நட்பார் செயின்.

வருந்தத்தக்க செயல்களை நண்பர் செய்தால் அதற்குக் காரணம் அவரது அறியாமை என்றோ, மிகுந்த உரிமை என்றோ உணர்தல் வேண்டும்.

806. எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும் தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.

நட்பின் உரிமையினை அறிந்தவர் தமக்கு அழிவு வந்தாலும் பழைய நண்பர்களின் உறவைக் கைவிட மாட்டார்.

807. அழிவந்த செய்யினும் அன்புஅறார் அன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவர்.

அன்புடன் நீண்ட நாட்கள் நட்புக் கொண்டு பழகியவர் தனக்கு அழிவு தரும் செயல்களைப் பழகியவர்கள் செய்தாலும் அவரிடம் அன்பு நீங்காமல் இருப்பார்.

808. கேள்இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாள்இழுக்கம் நட்டார் செயின்.

பழகிய நண்பர் செய்த தவறு பற்றிப் பிறர் சொன்னாலும் கேளாத உரிமை உள்ளவருக்கு, அந்த நண்பர் தவறு செய்வாரானால் அந்த நாள் பயனுள்ள நாளாகும்.

809. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு.

உரிமை கெடாமல் தொடர்ந்து நண்பர்களாய் இருப்பவர்களுள் ஒருவர் தவறு செய்த போதும், அவரது நட்பைக் கைவிடாதவரை உலகம் போற்றும்.

810. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.

பழகிய நண்பர் தவறு செய்த போதிலும் தனது நட்புரிமையை விடாது போற்றுவவரைப் பகைவர்களும் விரும்புவார்கள்.

தீ நட்பு

811. பருகுவார் போலினும் பண்புஇலார் கேண்மை
பெருகலின் குன்றல் இனிது.

அன்பு மிகுதியால் நலம் செய்வாரைப் போலத் தோன்றினாலும் நற்பண்புகள் இல்லாதவரது நட்பு வளர்வதை விடத் தேய்வதே மேலானது.

812. உறிந்நட்டு அறிந்ஒருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என்?

தமக்குத் தேவையுள்ள போது நட்புப் பூண்டு, பயன் இல்லாத போது நீங்கிச் செல்லும் தகுதியற்றவரின் நட்பைப் பெற்றாலென்ன? இழந்தாலென்ன?

813. உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.

கிடைக்கப் போகும் பயனை அளந்து பார்க்கும் நண்பரும், அன்பை நினைக்காமல் பொருளை விரும்பும் விலை மாதரும், திருடர்களும் சமமானவர் ஆவார்.

814. அமரகத்து ஆற்றுஅறுக்கும் கல்லாமா அன்னார் தமரின் தனிமை தலை.

போர்களத்தில் தான் சுமந்து வந்தவனைத் தள்ளி விட்டு ஓடும் அறிவில்லாத குதிரையைப் போன்றவர்களின் நட்பை விட நட்பில்லாமல் தனித்திருத்தல் சிறந்தது.

815. சய்துமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை எய்தலின் எய்தாமை நன்று.

எப்படித்தான் காத்தாலும் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாத கீழ் மக்களின் தீய நட்பு, ஒருவனுக்கு ஏற்படுவதை விட ஏற்படாமல் இருப்பதே நன்மை பயக்கும்.

816. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுஉடையார் ஏதின்மை கோடி உறும்.

அறிவில்லாதவனது மிகநெருங்கிய நட்பை விட அறிவுடையவர்களோடு நட்பில்லாமல் இருப்பது கோடி மடங்கு நன்மை தரும்.

817. நகைவகையர் ஆகிய நட்பின் பகைவரால் பத்துஅடுத்த கோடி உறும்.

உள்ளத்தில் அன்பில்லாமல் வெளியே சிரித்துப் பேசும் தன்மை உடையவர்களின் நட்பை விடப் பகைவர்களால் பத்துக் கோடி மடங்கு நன்மை வரும்.

818. ஒல்லும் கரும் உடற்று பவர்கேண்மை சொல்ஆடார் சோரா விடல்.

இலகுவில் முடியக் கூடிய செயலையும் முடியாதபடி செய்து கொடுப்பவரின் நட்பைச் சொல்லாமலே கைவிட்டு விடல் வேண்டும்.

**819. கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.**

செய்யும் செயல் வேறாகவும் சொல்லும் சொல் வேறாகவும் உள்ளவர்களின் நட்பு, ஒருவனுக்குக் கனவிலும் துன்பத்தைத் தரும்.

**820. எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.**

தனியே இருக்கும் போது மிகுந்த நட்புள்ளவர்களைப் போலப் பழகி, பலர் கூடியுள்ள சபையில் இகழ்ந்து பேசுவாரின் நட்பு நம்மைச் சற்றும் நெருங்காதபடி பார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கூடா நட்பு

**821. சீஇடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.**

மனம்விரும்பாமல் தனது காரியத்திற்காக அன்புள்ளவர் போல வெளித் தோற்றத்திற்குப் பழகுவவரின் நட்பு, தக்க இடம் கண்ட போது தூக்கி எறிவதற்குரிய பட்டடை போன்றது.

**822. இனம்போன்று இனம் அல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.**

நல்ல நண்பரைப் போல நடிக்கும் பொய்யானவரின் நட்பு, விலை மகளின் மனம் போல உள்ளொன்றும் புறமொன்றுமாக வேறுபட்டிருக்கும்.

**823. பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனம்நல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.**

பல அரிய நல்ல நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்த போதிலும் நட்பின் பெருமையை அறியாதவர்கள் நல்ல மனம் உடையவர்களாகப் பழக மாட்டார்கள்.

824. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்துஇன்னா வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.

முகம் மலரச் சிரித்துப் பேசி, மனதில் வஞ்சக எண்ணம் கொண்டவருடன் நட்புக் கொள்ள அஞ்ச வேண்டும்.

825. மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தும் ஒன்றும் சொல்லினால் தேற்றபாற்று அன்று.

மனத்தால் தம்மோடு சேர்ந்து பழகாதவரை நம்பி அவர் சொல்லும் எந்தச் செயலையும் செய்யக்கூடாது.

826. நடடார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல் ஒல்லை உணரப் படும்.

நண்பர்கள் போல் நல்லவற்றைச் சொன்ன போதிலும் பகைமை கொண்டவர் சொல்லும் சொல்லின் உண்மை நிலை விரைவில் தெரிய வரும்.

827. சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமை யான்.

வில்லினது வணக்கம் பணிவானது என்றாலும் அது தீங்கு செய்வதே ஆகும். அது போலப் பகைவனின் பணிவான வார்த்தைகளும் தீங்கைச் செய்யுமாகையால் அவ்வார்த்தைகளை நம்பக் கூடாது.

828. தொழுதகை உள்ளும் படைஒடுங்கும் ஒன்னார் அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.

பகைவர் வணங்கித் தொழும் கையினுள்க் கொலைக் கருவியை மறைத்து வைத்திருப்பார். பகைவர் அழுத கண்ணீரும் அத்தகையதே.

829. மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து நடபினுள் சாப்புல்லல் பாற்று.

வெளியே சிறந்த நண்பரைப் போல நடித்துக் கொண்டு உள்ளத்தில் இகழ்கின்றவரை, நாமும் அது போலவே வெளியே சிரித்துப் பேசி அவர்களின் தொடர்பை அறுக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

830. பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகம்நட்டு அகம்நட்பு ஓரீஇ விடல்.

பகைவர் நண்பராகும் காலம் வந்தால் முகத்தளவில் நட்புக் கொண்டு, மனத்தளவில் நட்புக் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும். சந்தர்ப்பம் வரும் போது கொண்ட முகத்தளவு நட்பையும் விட்டு விட வேண்டும்.

பேதைமை

831. பேதைமை என்பதுஒன்று யாதெனில் ஏதம்கொண்டு ஊதியம் போக விடல்.

பேதைமை என்று சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், தனக்குக் கெடுதியானவற்றைச் செய்து கொண்டு நல்லவற்றைக் கைவிடுவதாகும்.

832. பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கண் செயல்.

ஒருவனுக்குப் பேதைமை எல்லாவற்றிலும் மிக்க பேதைமை என்னவென்றால், ஒழுக்கமில்லாத செயல்களை விரும்பிச் செய்வதே.

833. நாணாமை நாடாமை நாரீன்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில்.

தகாத செயல்களைச் செய்வதில் வெட்கப்படாமல் இருப்பது, செய்யத் தக்க செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பது, உயிர்களிடத்தில் அன்பில்லாமல் இருப்பது, காக்க வேண்டியவற்றைக் காக்காமல் இருப்பது ஆகியனவெல்லாம் பேதைமை உடையவர்களின் செயல்களாகும்.

834. ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்கு உரைத்தும் தான் அடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.

சிறந்த நூல்களைக் கற்று, அதன் பொருளை நன்கு அறிந்து, பிறருக்கு அதைக் கற்பித்துக் கொண்டிருப்பவன், அந்த உயர்ந்த கருத்துக்களைத் தன் வாழ்வில் கடைப் பிடிக்கவில்லையென்றால் அவனை விடப் பேதைமை உள்ளவன் உலகில் எவனும் இல்லை.

835. ஒருமைச் செயல் ஆற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக்கு அழுந்தும் அளறு.

ஒருவன் தனது ஏழுபிறப்பிலும் அடைவதற்குரிய நரகவேதனையைப் பேதை ஒருவன் தனது ஒரு பிறப்பிலேயே அனுபவிப்பான்.

836. பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேல் கொளின்.

ஒழுக்கமில்லாத பேதை ஒருவன் ஒரு செயலை மேற்கொண்டால் அச் செயல் நல்ல முறையில் முடிவு அடையாததோடு, அப்பேதை குற்றவாளியாகித் தண்டனை பெறுவான்.

837. ஏதிலார் ஆரத் தம்பசிப்பார் பேதை
பெரும்செல்வம் உற்றக் கடை.

பேதை ஒருவன் பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றால் அவனோடு தொடர்பில்லாதவர்கள் பெரும் பயனைப் பெறுவர். உறவினர் பசியால் துன்பப்படுவார்கள்.

838. மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின்.

பேதையின் கையில் செல்வம் கிடைப்பது, பித்துப் பிடித்த ஒருவன் கள் குடித்து, தடுமாறுவதை ஒக்கும்.

839. பெரிதுஇனிது பேதையார் கேண்மை; பிரிவின்கண்
பீழை தருவதுஒன்று இல்.

பேதையரின் நட்பு மிகவும் இனிமையானது,
ஏனென்றால் அவரை விட்டுப் பிரியும் போது
சிறிதளவாவது துன்பம் ஏற்படுவதில்லை.

840. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

அறிஞர் கூடியிருக்கும் சபையுள் பேதை ஒருவன்
செல்வது, ஒருவன் அசுத்தத்தை மிதித்த காலைக்
கழுவாது படுக்கை அறைக்குள்ச் செல்வதைப் போன்றது.

புல்லறிவாண்மை

841. அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதுஇன்மை
இன்மையா வையாது உலகு.

இல்லாமையாகிய கொடுமைகள் பலவற்றிலும் அறிவு
இல்லாமை என்னும் கொடுமையே மிகப் பெரும்
கொடுமையாக உலகம் கருதுகிறது.

842. அறிவிலான் நெஞ்சுஉவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.

அறிவில்லாதவன் மனம் மகிழ்ந்து ஒருவனுக்கு ஒரு
பொருளைக் கொடுத்தால், அது பெறுபவனின்
நல்வினையே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

843. அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.

அறிவில்லாதவர்கள் அறியாமையால் செய்யும்
செயல்களால்பெறும் துன்பம், அவர்கள் பகைவர்களுக்குக்
கூடச் செய்ய முடியாததாகும்.

844. வெண்மை எனப்படுவது யாதுஎனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.

புல்லறிவு என்று சொல்லப்படுவது எதுவென்றால், தான் அறிவுடையவன் என்று ஒருவன் தன்னைத் தானே மதித்துக் கொள்ளும் செருக்காகும்.

845. கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடுஅற வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.

அறிவில்லாதவர்கள் தாம் கற்காத நூல்களையும் கற்றதைப் போலக் காட்டிக் கொள்வது, அவர்கள் குற்றமில்லாமல் கற்றறிந்த அறிவையும் சந்தேகப்பட வைக்கும்.

846. அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின் குற்றம் மறையா வழி.

தம்மிடமுள்ள குற்றங்களை அறிந்து அதை நீக்கி நல்லவழியில் நடக்காத புல்லறிவாளர், ஆடையை அணிந்து தமது உடம்பில் மறைப்பதற்குரிய பகுதிகளை மட்டும் மறைப்போரை ஒத்தவராவர்.

847. அருமறை சோரும் அறிவுஇலான் செய்யும் பெருமிறை தானே தனக்கு.

வெளியிடக் கூடாத இரகசியத்தை மனதில் வைத்துக் காப்பாற்ற முடியாத அறிவில்லாதவன், தனக்குத் தானே பெருந் தீங்கைச் செய்து கொள்கிறான்.

848. ஏவவும் செய்கலாந்தான்தேறான் அவ்வயிர் போலும் அளவுமூர் நோய்.

தனக்கு நன்மையானவற்றைப் பிறர் எடுத்துச் சொன்னாலும் செய்யமுடியாதவனாகவும், தானாக எண்ணிச் செய்ய முடியாதவனாகவும் இருப்பவனுக்கு, உயிர் போகும் வரையும் அது தீராத நோயாக அமையும்.

849. காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான் கண்டான்ஆம் தான்கண்ட வாறு.

எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாகத் தன்னை எண்ணிக் கொண்டிருப்பவனுக்கு அறிவிப்பவன்

அறிவில்லாதவனாவான். அறியும் திறன் இல்லாத அவன் தான் அறிந்த வகையில் அறிவுள்ளவனாவான்.

850. உலகத்தார் உண்டு என்பது இல்என்பான் வையத்து அலகையா வைக்கப்படும்.

உலகத்தவர் எல்லோரும் உண்டு என்று சொல்பவற்றை இல்லை என்று கூறுபவன், உலகத்தில் காணப்படும் ஒரு பேய் எனக் கருதப்படுவான்.

இகல்

851. இகல்என்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகல்என்னும் பண்பின்மை பார்க்கும் நோய்.

எல்லா உயிர்களும் மற்ற உயிர்களோடு ஒற்றுமையாகக் கூடி வாழாமை என்னும் தீய குணத்தை இகல் என்று அறிஞர்கள் கூறுவார்கள்.

852. பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி இன்னாசெய் யாமை தலை.

ஒருவன் தன்னோடு கூடி வாழாது தீமைகளைச் செய்தாலும், அவனோடு மாறுபடாமல் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யாதிருத்தல் நல்லது.

853. இகல்என்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவல்இல்லாத் தாவில் விளகம் தரும்.

ஒருவன் மாறுபட்டு இருப்பது என்று சொல்லப்படும் கொடிய நோயை மனதில் இருந்து நீக்கி விட்டால், அவனுக்கு அழியாத புகழ் உண்டாக்கும்.

854. இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.

மாறுபாடு என்ற துன்பங்களில் கொடிய துன்பத்தை நீக்கியவனுக்கு, அஃது இன்பங்களில் சிறந்த இன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

855. இகல்எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை யாரே
மிகல்ஊக்கும் தன்மை யவர்.

மாறுபாட்டை எதிர்த்து ஒற்றுமையின் உயர்ந்த
சிறப்பை உணர்ந்து நடப்பவனை வெல்லும் வல்லமை
எவருக்கும் இல்லை.

856. இகலின் மிகல்இனிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து.

மாறுபாடு கொள்வதால் பிறரை வெல்வது எளிது என்று
நினைப்பவனது வாழ்க்கை தவறிப் போவதும் அழிதலும்
விரைவில் ஏற்படும்.

857. மிகல்மேவல் மெய்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவி னவர்.

மாறுபாட்டை விரும்புகின்ற தீய அறிவை
உடையவர்கள் வெற்றிக்குக் காரணமான நல்ல அறிவை
அறிய மாட்டார்கள்.

858. இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகல்ஊக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.

வேற்றுமையை விரும்பாது ஒற்றுமையாக வாழ்வதே
ஒருவனுக்குச் சிறப்பைத் தரும். வேற்றுமைப் பட்டு
வாழ்ந்தால் கேடு அவனைத் தேடி வரும்.

859. இகல்காணான் ஆக்கம் வரும்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு.

ஒருவன் தனக்குப் பொருள் வரும் போது
மாறுபாடுபற்றிச் சிந்திக்க மாட்டான். தனக்குக் கேடு
வரும்போது தான் மாறுபட்டிருத்தலின் தன்மையை
உணர்ந்து அக்கேட்டை எதிர்த்து வெற்றிபெற
நினைப்பான்.

860. இகலான்ஆம் இன்னாத எல்லாம் நகலான்ஆம்
நல்நயம் என்னும் செருக்கு.

ஒருவன் மற்றவர்களுடன் மாறுபட்டிருந்தால் எல்லாத் துன்பங்களும் சேர்ந்து வரும். அதற்கு எதிரான நட்பால் நல்ல நீதியாகிய பெருமித நிலை உண்டாகும்.

பகை மாட்சி

861. வலியார்க்கு மாறுஏற்றல் ஓம்புக; ஓம்பா மெலியார்மேல் மேக பகை.

தம்மைவிட வலியவரோடு பகை கொண்டு எதிர்ப்பதை விட வேண்டும். தம்மை விட மெலியவர் மேல் பகை கொள்வதை விடாமல் விரும்பிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

862. அன்புஇலன் ஆன்ற துணைஇலன் தான்துவ்வான் என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு?.

ஒருவன் அன்பில்லாதவனாகவும், தகுந்த துணை இல்லாதவனாகவும் தானும் வலிமையில்லாதவனாகவும் இருந்தால், அவனால் பகைவனின் வலிமையை அடக்க முடியாது.

863. அஞ்சும் அறியான்அமைவுஇலான் ஈகலான் தஞ்சும் எளியன் பகைக்கு.

ஒருவன் அச்சம் உள்ளவனாகவும், ஒத்து நடக்கும் பண்பில்லாதவனாகவும், யாருக்கும் ஈயாதவனாகவும் இருந்தால் அவனைப் பகைவர்கள் எளிதில் வென்று விடுவர்.

864. நீங்கான் வெகுளி நிறைஇலன் எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது.

ஒருவன் சினத்தை நீக்காதவனாகவும், மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஆளும் தன்மை இல்லாதவனாகவும் இருந்தால், அவன் எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எவர்க்கும் எளியவனாக இருப்பான்.

**865. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்புஇலன் பற்றார்க்கு இனிது.**

ஒருவன் நல்வழியில் செல்லாமல் பொருத்தமான செயல்களைச் செய்யாமல், பழிக்கு அஞ்சாமல், நற்பண்புகள் இல்லாமல் இருந்தால், அவன் பகைவர்க்கு எளியவனாவான்.

**866. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப்படும்.**

ஒருவன் தேவையில்லாமல் கோவிப்பவனாகவும், பேராசை உடையவனாகவும் இருந்தால், அவனது பகையை எதிரிகள் மிகவும் விரும்புவார்கள்.

**867. கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும்மன்ற அடுத்துஇருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.**

தன் அருகில் சேர்ந்திருந்து கொண்டு, பொருத்தமில்லாத செயல்களைச் செய்து தனக்குத் தானே தீங்கு செய்கின்றவனுடைய பகையை பொருள் பொடுத்தாவது அடைதல் வேண்டும்.

**868. குணன்இலனாய்க் குற்றம் பலஆயின் மற்றார்க்கு
இனன்இலன் ஆம் ஏமாப்பு உடைத்து.**

ஒருவன் நற்குணமில்லாதவனாகவும், தீய செயல்களைச் செய்பவனாகவும் இருந்தால், அவன் துணையில்லாதவனாவான். அவனின் அந் நிலை பகைவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமையும்.

**869. செறுவார்க்குச் சேண்இகவா இன்பம் அறிவுஇலா
அஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின்.**

அறிவு இல்லாத அஞ்சம் இயல்புடைய பகைவரை ஒருவன் பெற்றால் அவனுக்கு வெற்றியாகிய இன்பம் நெருங்கி வந்து விடும்.

**870. கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லாணை ஒல்லாது ஒளி.**

கல்வி கற்காதவனை வெற்றி கொள்ளும் எளிய செயலைச் செய்ய முடியாதவர்களுக்கு எக் காலத்திலும் புகழ் வந்து சேராது.

பகைத்திறம் தெரிதல்

871. பகைஎன்னும் பண்பு இலதனை ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று.

பகை என்று சொல்லப்படுகின்ற பண்பற்ற தீய செயலை ஒருவன் சிரித்துப் பொழுது போக்கும் விளையாட்டாகக் கூட விரும்பக் கூடாது.

872. வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க சொல்ஏர் உருழவர் பகை.

வில்உழவரான வீரர்களுடன் பகை கொண்டாலும், சொல் உழவரான அறிஞர்களுடன் பகை கொள்ளக் கூடாது.

873. ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப் பல்லார் பகைகொள் பவன்.

தான் தனியாக இருந்து கொண்டு பலரையும் பகைத்துக் கொள்பவன் பித்துப் பிடித்தவனை விடக் கேவலமானவனாகக் கருதப்படுவான்.

874. பகைநட்பாக் கொண்டுஓழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு.

பகைவனையும் நண்பனாக்கிக் கொண்டு வாழும் பண்புடையவனது பெருந்தன்மையில் உலகம் தங்கியிருக்கிறது.

875. தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன் இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.

தனக்கு உற்றதுணை இல்லை, பகைவரோ இருவர்.
இந்நிலையில் அப்பகைவரின் ஒருவரை நல்ல
துணையாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

**876. தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகைவன் விடல்.**

இதற்கு முன்பு ஒருவனைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து
அறிந்திருந்தாலும், அறியாதிருந்தாலும், அழிவு
வரும்போது அவனோடு சேராமலும் நீங்காமலும் நடு
நிலையாய் இருப்பதே நன்மை ஆகும்.

**877. நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு; மேவற்க
மென்மை பகைவா அகத்து.**

தான் துன்புற்றதைத் தாமாகவே அறிந்து கொள்ளாத
நண்பர்க்குத் தான் பட்ட துன்பத்தைச் சொல்லக் கூடாது.
பகைவரிடத்தில் மென்மையாக நடந்து கொள்ளவும்
கூடாது.

**878. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.**

ஒருவன் ஒரு செயலைச் செய்யும் வகையை அறிந்து,
தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொண்டு, தக்க
பாதுகாப்பையும் தேடிக்கொண்டால், அவனது
பகைவனுக்கு ஏற்பட்ட செருக்குத் தானாகவே அழிந்து
விடும்.

**879. இளைதுஆக முள்மரம் கொல்க; களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து.**

முள் மரத்தைக் கன்றாக இருக்கும் பொழுதே வெட்ட
வேண்டும். வளர்ந்து மரமான பின் வெட்டினால்
வெட்டுபவனின் கை புண்படும்.

**880. உயிர்ப்ப உளர்அல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.**

தன்னைப் பகைத்தவனுடைய தலைமையைக் கெடுக்க முடியாதவர், மூச்சு விடும் அளவிற்கு உயிரோடு வாழ்பவராவார்.

உட்பகை

**881. நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா; தமர்நீரும்
இன்னாஆம் இன்னா செயின்.**

குளிர்மையான நிழலும் நீரும் நோய் தருமானால் அவை தீயவையே ஆகும். அது போலச் சுற்றத்தவரின் தன்மைகளும் துன்பந் தருமானால் அவையும் தீயவையே ஆகும்.

**882. வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க; அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.**

வாளைப் போல வெளிப்படையாகத் தெரியும் பகைவர்களுக்கு அஞ்சவேண்டிய தில்லை. ஆனால் உறவினரைப் போல் உடனிருந்து உட்பகை கொள்பவரின் தொடர்புக்கு அஞ்ச வேண்டும்.

**883. உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க; உலைவுஇடத்து
மண்பகையின் மாணத் தெறும்.**

உட்பகைக்கு அஞ்சி ஒருவன் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தளர்ச்சி ஏற்படும் போது மட்கலத்தை அறுக்கும் கருவி போல அந்த உட்பகை அவனை அழித்து விடும்.

**884. மனம்மாணா உட்பகை தோன்றின் இனம்மாணா
ஏதம் பலவும் தரும்.**

மனம் திருந்தாத உட்பகை ஒருவனுக்கு இருக்குமானால், அது அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் அவனுக்குத் துணை செய்யாமல் போவதற்குக் காரணமான பல குற்றங்களை உண்டாக்கும்.

885. உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான்

ஏதம் பலவும் தரும்.

ஒருவனுக்கு உறவினரோடு உட்பகை
உண்டாகுமானால், அது அவனது உயிரை அழிக்கத்
தக்க குற்றங்கள் பலவற்றைச் செய்யும்.

**886. ஒன்றாமை ஒன்றியார் கண்படின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.**

ஒருவனுக்கு அவனுடைய உற்றாரிடத்தில் பகை
ஏற்படுமானால், அந்த உட்பகையால் அவன் அழியாது
இருத்தல் அரிதாகும்.

**887. செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.**

செப்பின் கலப்பைப் போல புறத்தே சேர்ந்திருந்தாலும்,
உட்பகை உண்டான குடியில் உள்ளவர்கள் மனத்தினால்
கூடியிருக்க மாட்டார்கள்.

**888. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.**

உட்பகை உண்டான குடி, அரத்தினால் தேய்க்கப்பட்ட
இரும்பைப் போல வலிமை கெட்டு அழிந்து விடும்.

**889. எள்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.**

எள்ளின் பிளவைப் போல உட்பகை சிறியதாக
இருந்தாலும், அது ஒரு குடியை அழிக்கவல்ல கேட்டை
உண்டாக்கும்.

**890. உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடன்உறைந் தற்று.**

மன ஒருமைப் பாடு இல்லாதவருடன் சேர்ந்து
வாழ்வதென்பது, ஒரு குடிசையில் பாம்போடு கூடி
வாழ்வதைப் போன்றது.

பெரியாரைப் பிழையாமை

891. ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலுள் எல்லாம் தலை.

செய்ய நினைத்த செயலைச் செய்து முடிக்க வல்ல
ஆற்றலுள்ள பெரியவர்களை இழந்து விடாமல் இருப்பது
ஒருவனுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பாகும்.

892. பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.

ஒருவன் ஆற்றல் மிக்க பெரியாரைப் போற்றி
மதிக்காமல் நடந்தால், அவனுக்கு அப் பெரியாரால்
நீங்காத துன்பம் ஏற்படும்.

893. கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு.

பகைவரைத் தான் நினைத்தபடி அழிக்கக் கூடிய
வல்லமை பொருந்தியவனுக்குக் கெட்டுப் போக
விரும்புகின்றவனே தீங்கு செய்வான்.

894. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.

ஆற்றல் உள்ளவருக்கு ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் தீங்கு
செய்வது, எமனைக் கை காட்டி அழைப்பதைப் போன்றது
ஆகும்.

895. யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெம்துப்பின்
வேந்து செயற்பட்டவர்.

மிக்க வலிமையுடைய அரசர்களின் சினத்திற்கு
ஆளானவன், அவனிடமிருந்து தப்புவதற்காக எங்கே
சென்றாலும் வாழ முடியாது.

896. எரியால் சுடப்படினும் உய்வுஉண்டாம்; உய்யார்

பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுக்கு வார்.

தீயினால் எரியுண்டாலும் ஒரு வேளை உயிர் பிழைத்து வாழலாம், ஆனால் ஆற்றல் மிகுந்த பெரியவரிடம் தவறு செய்பவர் ஒரு போதும் தப்பிப் பிழைக்க முடியாது.

897. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம் தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

தகுதியால் உயர்ந்த ஆற்றல் மிக்க பெரியவரின் கோபத்திற்கு ஆளானவர், பல பெருமைகளையும், பெரும் பொருளையும் உடையவராக இருந்தாலும் பயனற்றவராவார்.

898. குன்றுஅன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

மலை போன்ற உயர்வான நிலையில் இருக்கும் பெரியோரைக் குறைவாக மதிப்பவர் பெருந்தகுதியுடையவராக இருந்தாலும் அவர் தம் குடும்பத்தோடு அழிவர்.

899. ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

உயர்ந்த கொள்கைகளை உடைய பெரியவர் கோபம் கொண்டால் நாட்டை ஆளும் அரசனும் இடை நடுவே தன் ஆட்சியை இழந்து கெடுவான்.

900. இறந்துஅமைந்த சார்புடையர் ஆயினும் உய்யார் சிறந்துஅமந்த சீரார் செறின்.

உயர்ந்த பண்புகளில் சிறந்த பெரியவர்கள் சினந்தால், அளவு கடந்து பக்க பலமாகத் துணைகள் பலவும் கொண்டவராலும் தப்பிப் பிழைக்க முடியாது.

பெண் வழிச் சேறல்

901. மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார்,
வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.

மனைவியிடம் பெறும் இன்பத்தை விரும்பி அவளின்
சொற்படி நடப்பவர் சிறந்த பயனை அடைய மாட்டார்;
கடமையையும் சரிவரச் செய்யவும் மாட்டார்.

902.பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.

தனது கடமைகளைப் பெரிதாக விரும்பாமல்
மனைவியின் பெண்மையைப் பெரிதாக மதிப்பவனின்
செல்வம் வெட்கத்திற்குரியதாகிப் பெரும் வேதனையைத்
தரும்.

903.இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்புஇன்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாளுள் நாணுத் தரும்.

மனைவியிடம் தாழ்ந்து நடக்கும் இழிந்த நிலை
ஒருவனுக்கு எப்பொழுதும் நல்லவரோடு சேர்ந்து இருக்கும்
போது நாணத்தைத் தரும்.

904. மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறுஎய்தல் இன்று.

மனைவிக்கு அஞ்சி நடக்கின்ற மறுமைப் பயன்
இல்லாத ஒருவன், செயலாற்றும் ஆண்மைத் தன்மையைப்
பெற்றிருந்தாலும் ஒரு போதும் அவன் பெருமை அடைய
மாட்டான்.

905. இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சும்மற்று எஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

மனைவிக்குப் பயந்து வாழ்கின்றவன் எப்பொழுதும்
நல்லவர்களுக்கு நன்மையானவற்றைச் செய்வதற்கும்
அஞ்சுவான்.

906. இமையாரின் வாழினும் பாடுஇலரே இல்லாள்
அமைஆர்தோள் அஞ்சு பவர்.

மனைவியின் தோளுக்கு அஞ்சி வாழ்கின்றவர் தேவரைப் போல இவ்வுலகத்தில் சகல செளகரியங்களும் பெற்றுச் சிறப்பாக வாழ்ந்தாலும் பெருமை இல்லாதவரே ஆவார்.

907. பெண்ஏவல் செய்துஒழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து.

மனைவிக்கு அடிமைப்பட்டு அவளின் ஏவலைச் செய்து வாழ்கின்றவனுடைய ஆண்மையை விட, இயல்பாக நாணத்தை உடைய பெண்மையே பெருமைக்கு உரியது.

908. நட்பார் குறைமுடியார் நன்றுஆற்றார் நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.

மனைவியின் விருப்பப் படி நடப்பவர், தம் நண்பர்களின் குறைகளையும் நீக்கமாட்டார், பிறருக்கு நன்மையும் செய்யமாட்டார்.

909. அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும் பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.

அறச் செயலும் அதற்குக் காரணமாக அமைந்த பொருள் தேடும் முயற்ச்சியும் மற்றக் கடமைகளும் மனைவிக்கு அடிமையாகி அவள் ஏவுவதைச் செய்வோரிடத்தில் இல்லை.

910. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும் பெண்சேர்ந்து ஆம் பேதைமை இல்.

எதையும் நன்றாக எண்ணி முடிவு எடுக்கும் மன உறுதி உள்ளவர்களுக்கு மனைவியின் ஏவலுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் பேதைமை இல்லை.

வரைவில் மகளிர்

911. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார் இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.

அன்பு காரணமாக ஒருவனை விரும்பாமல் அவனது பொருள் காரணமாக விரும்புகின்ற பொது மகளிர் பேசுகின்ற இனிமையான வார்த்தைகள் துன்பத்தையே கொடுக்கும்.

**912. பயன்தூக்கிப் பண்புஉரைக்கும் பண்பில் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.**

கிடைக்கக் கூடிய பொருளின் அளவுக்கு ஏற்ப இனிய வார்த்தைகளைக் கூறுகின்ற பண்பற்ற விலை மகளால் வரும் இன்பத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அவளுடன் சேராமல் விட வேண்டும்.

**913. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டுஅறையில்
ஏதில் பிணம்தழீஇ யற்று.**

பொருளை மட்டும் விரும்பும் பொது மகளிரின் பொய்யான தழுவல், இருட்டறையில், தொடர்பில்லாத ஒரு பிணத்தைத் தழுவினாற் போன்றது.

**914. பொருட்பொருளார் புன்நலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்.**

பொருள் ஒன்றையே பொருளாகக் கொண்ட பொதுமகளிரின் கீழான இன்பத்தை, அருளாகிய சிறந்த பொருளை ஆராயும் அறிவுடையோர் விரும்பமாட்டார்கள்.

**915. பொதுநலத்தார் புன்நலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.**

இயற்கையான அறிவால் ஆராய்ந்து அறிந்தோர், பொருள் கொடுப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பொது மகளிரின் இழிந்த தொடர்பை ஒரு போதும் விரும்பமாட்டார்.

**916. தம்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்நலம் பாரிப்பார் தோள்.**

தம் அழகில் கர்வம் கொண்டு இழிவான சுகத்தை விற்கும் பொது மகளிரின் தோளை, தமது நல்லொழுக்கத்தைப் போற்றும் சான்றோர் தழுவுமாட்டார்.

917. நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சின் பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

மனதைக் கட்டுப்படுத்தி அதை ஆளும் ஆற்றல் இல்லாதவர் தம் நெஞ்சில் வேறு பொருளை விரும்பிக் கூடும் பொது மகளின் தோளைத் தழுவுவர்.

918. ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்குஎன்ப மாய மகளிர் முயக்கு.

வஞ்சம் நிறைந்த பொது மகளிரின் தன்மையை அறிந்து கொள்ளாதவர்கள், பொது மகளிர் தழுவித் தரும் இன்பத்தை 'மோகினி மயக்கு' என்று சொல்வர்.

919. வரைவுஇலா மாணிழையார் மென்தோள் புரையிலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.

ஒழுக்க நெறியிலிருந்து தவறிய பொது மகளிரின் மென்மையான தோள், அறிவில்லாத கீழ் மக்கள் ஆழ்ந்து கிடக்கின்ற நரகமாகும்.

920. இருமனப் பென்டிரும் கள்ளும் கவறும் திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

இரு வகைப்பட்ட மனமுடைய பொது மகளிரும், கள்ளும், சூதுமாகிய இம் மூன்றும், திருமகளால் நீக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே உறவு கொள்வதற்கு உரியவை ஆகும்.

கள் உண்ணாமை

921. உட்கப் படாஅர் ஒளிஇழப்பர் எஞ்ஞான்றும் கள்காதல் கொண்டுஒழுக வார்.

கள்ளின் மேல் விருப்பங் கொண்டு அதைக் குடித்து மயங்கித் திரிபவர்களைக் கண்டு பகைவர்கள் அஞ்ச மாட்டார்கள். அத்தீய பழக்கத்தால் தமக்குள்ள புகழையும் இழந்து விடுவர்.

922. உண்ணற்க கள்ளை; உணில்உண்க சான்றோரான் எண்ணப் படவேண்டா தார்.

கள்ளைக் குடிக்கக் கூடாது; சான்றோரின் நன்மதிப்பைப் பெற விரும்பாதவர் கள்ளை வேண்டுமானால் குடிக்கலாம்.

923. ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால்; என்மற்றுச் சான்றோர் முகத்துக் களி?

கள் உண்டு விட்டு வரும் மகனைக் கண்டால் பெற்றதாயின் முகம் வெறுப்படையும். அவ்வாறு இருக்குமானால் குற்றத்தைக் கண்டிக்கும் சான்றோரின் முகம் என்னவாகும்?.

924. நாண்என்னும் நல்லாள் புறம்கொடுக்கும் கள்என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

நாணம் என்று சொல்லப்படும் நல்லவள், கள் குடித்தல் என்னும் தீமையைச் செய்பவர்களுக்கு எதிரே நிற்காமல் சென்று விடுவாள்.

925. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து மெய்அறி யாமை கொளல்.

ஒருவன் பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளைக் குடித்துத் தன்னைத் தான் அறியாத நிலைக்குள்ளாவதற்குக் காரணம், தான் செய்வது இன்ன தென்று புரிந்து கொள்ள முடியாத அறியாமையே ஆகும்.

926. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறுஅல்லர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுஉண்பார் கள்உண் பவர்.

உறங்கியவர், இறந்தவரை விட வேறுபட்டவர் அல்லர்; அவ்வாறே கள்ளுண்பவரும் அறிவு மயங்குவதால் நஞ்சை உண்டவர் ஆவர்.

927. உள்ஒற்றி உள்ளூர் நகைப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ஒற்றிக் கண்சாய் பவர்.

கள்ளை மறைந்திருந்து குடித்தாலும் அறிவு மயங்கித்
தன்றிலை புரியாது நடந்து கொள்வதால், அதை அறிந்த
ஊர் மக்கள் எந்நாளும் இழிவாகப் பேசிச் சிரிப்பார்கள்.

928. களித்துஅறியேன் என்பது கைவிடுக; நெஞ்சத்து
ஒளித்ததாஉம் ஆங்கே மிகும்.

கள்ளைக் குடிப்பவன், 'நான் ஒருபோதும் கள்
குடிப்பவன் அல்லன்' என்று சொல்வதை விட வேண்டும்.
ஏன்எனில் அவனது நெஞ்சில் ஒளித்திருக்கும் குற்றங்கள்
கள்ளுண்டதும் தானாக வெளிப்பட்டு விடும்.

929. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்தூரீஇ யற்று.

கள்ளுண்டு மயங்கி இருப்பவனுக்குப் புத்திமதிகள் கூறி
அவனைத் திருத்த மேற்கொள்ளும் முயற்சி, நீருக்குள்
மூழ்கியவனைத் தீவிளக்குக் கொண்டு தேடுவதைப்
போன்றது.

930. கள்உண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணும்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

ஒருவன் தான் கள் உண்ணாத போது கள்ளுண்டு
மயங்கிக் கிடப்பவனைக் கண்டு, நானும் கள்ளுண்டால்
இந்நிலைக்குத் தானே வருவேன் என்பதை எண்ணிப்
பார்க்க மாட்டானோ?.

சூது

931. வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை; வென்றதாஉம்
தூண்டில்பொன் மன்விழுங்கி யற்று.

வெற்றி கிடைத்தாலும் ஒரு போதும் சூதாடுவதை விரும்பக் கூடாது. அந்த வெற்றி தூண்டிலை இரை என்று நினைத்து மீன் விழுங்குவதைப் போன்றது.

932. ஒன்றுஎய்தி நூறுஇழக்கும் சூதார்க்கும் உண்டாங்கொல் நன்றுஎய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.

ஒரு பொருளைப் பெறுவதற்காக நூறு பொருளை இழக்கும் சூதாடிகளுக்கு, நன்மை பெற்று வாழும் சிறப்பான வாழ்க்கை உண்டாகாது.

933. உருள்ஆயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம் போஓய்ப் புறமே படும்.

ஒருவன் உருளுகின்ற சூதாட்டக் கருவியை உருட்டி இடைவிடாமல் சூதாடினால், அவனுடைய பொருள் யாவும் உருண்டோடிச் சென்று பகைவரை அடையும்.

934. சிறுமை பலசெய்து சீர்அழிக்கும் சூதின் வறுமை தருவது ஒன்று இல்.

ஒருவனுக்கு, துன்பங்கள் பலவற்றையும் உண்டாக்கி, அவனது புகழைக் கொடுக்கின்ற சூதைப்போல வறுமை தருவது வேறொன்றுமில்லை.

935. கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் இல்லாகி யார்.

சூதாடும் கருவியையும், சூதாடும் இடத்தையும், சூதாடும் செயலையும் கைவிடாதவர், எல்லாப் பொருள்களையும் உடையவராக இருந்தாலும் ஈற்றில் ஒன்றுமில்லாதவராகி விடுவார்.

936. அகடுஆரார் அல்லல் உழப்பர் சூதுஎன்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார்.

சூது என்று சொல்லப்படுகின்ற மூதேவியால் விழுங்கப்பட்டவர், வயிறு நிறைய உண்ண முடியாதவராகிப் பல துன்பங்களுக்குட்பட்டு வருந்துவர்.

937. பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்

கழகத்துக் காலை புகின்.

சூதாடும் இடத்தில் ஒருவன் தனது காலத்தைக் கழிப்பானால், அது அவனது மூதாதைர் தேடி வைத்த செல்வத்தையும் நற்பண்புகளையும் கெடுக்கும்.

938. பொருள் கெடுத்துப் பொய்மேல் கொளீஇ அருள்கெடுத்து அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது.

சூது, உள்ள பொருள்களையும் அழித்துப் பொய் சொல்லும் நிலைக்கு ஆளாக்கி, அருளையும் கெடுத்துப் பல வகையான துன்பத்தைக் கொடுத்து வருத்தும்.

939. உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும் அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.

ஒருவன் சூதாடுவதை மேற்கொண்டால், அது ,புகழ், கல்வி, செல்வம், உணவு, உடை ஆகிய ஐந்தையும் அவன் அடைய முடியாத நிலையை உண்டாக்கும்.

640. இகழ்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்.

பொருள் வைத்துச் சூதாடி அதை இழக்க இழக்க மேலும் மேலும் சூதாடவேண்டு மென்ற ஆசை அதிகரிக்கும். சூதாட்டம் போல, உடல் துன்பப்பட்டு வருந்த வருந்த உயிர் வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை மிகுந்து வரும்.

மருந்து

941. மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்றும்.

மருத்துவ நூலோர் வாதம், பித்தம், சிலோத்துமம் என்று கூறியுள்ள மூன்றும் அளவுக்கு அதிகமானாலும், குறைந்தாலும் நோய் உண்டாகும்.

942. மருந்துஎன வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது

அற்றது போற்றி உணின்.

முன்னர் உண்ட உணவு சமிபாடு அடைந்த பின்பு, அடுத்த வேளை உணவை அளவோடு உண்டால் உடம்புக்கு மருந்து என ஒன்று வேண்டியதில்லை.

943. அற்றால் அளவுஅறிந்து உண்க; அ.துடம்பு பெற்றான் நெடிதுஉய்க்கும் ஆறு.

முன்னர் உண்ட உணவு சமிபாடு அடைந்த பிறகு, அளவோடு நல்ல உணவை அறிந்து உண்பதே நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கான வழியாகும்.

944. அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறுஅல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து.

முன்னர் உண்ட உணவு சமிபாடு அடைந்த பின், தனது உடம்புக்கு ஏற்ற உணவு வகைகளை நன்றாக அறிந்து பசி ஏற்பட்ட பின்னரே உண்ண வேண்டும்.

945. மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துஉண்ணின் ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.

தனக்கு ஒவ்வாத உணவு வகைகளை ஒதுக்கி, அளவுக்கு அதிகமாக உணவை உண்ணாமல் வாழ்கின்றவனுடைய உடம்பில் துன்பத்திற்கிடமான நோய்கள் உண்டாகாது.

946. இழிவுஅறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும் கழிபே ரிரையான்கண் நோய்.

குறைந்தளவு உணவை அது இன்ன தென்று அறிந்து உண்பவனிடம் இன்பம் நிலைத்திருக்கும். அளவுக்கதிகமாக உண்பவனிடத்தில் நோயே நிலைத்து நிற்கும்.

947. தீயளவு அன்றித் தெரியான் பெரிது உண்ணின் நோயளவு இன்றிப் படும்.

பசித்தீயின் அளவு அறிந்து உண்ணாமல்
அளவுக்கதிகமாக உண்பவன் அளவில்லாத
நோய்களுக்குள்ளாக்கி அவதிப்படுவான்.

948. நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

நோய் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, அந்த நோய்
ஏற்பட்ட காரணத்தை ஆராய்ந்து, அதைத் தீர்க்கும்
வழியையும் ஆராய்ந்து, உடலுக்கேற்றவாறு
செய்யப்படுவதே சிறந்த மருத்துவமாகும்.

949. உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

மருத்துவன் நோயாளியின் வயதையும், உடலின்
தன்மையையும், நோயின் இயல்பினையும், அந்நோய்
எவ்வளவு காலமாக உள்ளது என்பதையும் நன்கு
ஆராய்ந்து அறிந்த பின்பே மருந்து கொடுத்தல் வேண்டும்.

950. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வான்என்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.

நோயுள்ளவன், நோய்தீர்க்கும் மருத்துவன், மருந்து,
மருந்தை அருகில் இருந்து கொடுப்பவன் என மருந்துவ
முறை நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது.

குடிமை

951. இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.

நடுவு நிலைமையும் நாணமும் உயர் குடியில்
பிறந்தவரிடத்தில் அல்லாமல் மற்றவர்களிடத்தில்
இயல்பாக ஒருசேர அமைவதில்லை.

952. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் காணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

உயர் குடியில் பிறந்தவர்கள் ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணமும் ஆகிய இம் மூன்றில் இருந்தும் தவறாமல் இயல்பாகவே நல்லவழியில் வாழ்வார்கள்.

953. நகைசுவை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

உண்மையான உயர் குடியில் பிறந்தவர்களுக்கு முகமலர்ச்சி, கொடுத்து உதவும் தன்மை, இனிய சொல், பிறரை இகழ்ந்து கூறாமை ஆகிய நான்கு பண்புகளும் இயல்பாகவே இருக்கும்.

954. அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்.

பல கோடி ரூபா மதிப்புள்ள பொருள்களைக் கொடுத்தாலும் உயர் குடியில் பிறந்தவர் தம் குடியின் சிறப்புக் குன்றுவதற்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

955. வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.

தான் பிறருக்குக் கொடுத்துதவும் தன்மை வறுமையால் குறைவடைந்த போதும், உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவர்கள் கொடுத்துதவும் பண்பிலிருந்து விலக மாட்டார்கள்.

956. சலம்பற்றிச் சால்புஇல செய்யார்மாசு அற்ற குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார்.

தம் மாசற்ற குடிப்பண்புகள் அற்றுப் போகும் படி வாழமாட்டோம் எனக் கருதி வாழ்வோர், வஞ்சனை கொண்டு தகுதியில்லாத செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

957. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து.

உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் செய்யும் குற்றம், வானத்து நிலவில் காணப்படும் களங்கம் போல, எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும்.

958. நலத்தின்கண் நார்இன்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும்.

ஒருவனது நல்ல பண்புகளுக்கிடையே பண்பற்ற
செயல்கள் காணப்பட்டால், அவனது குடிப்பிறப்புப் பற்றி
சந்தேகம் ஏற்படும்.

959. நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும்; காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச சொல்.

நிலம் எத்தன்மையது என்பதை அதில் முளைத்த
முளை காட்டும். அது போல ஒருவனது வாய்ச் சொல்
அவன் எக் குலத்தவன் என்பதைக் காட்டி விடும்.

960. நலம்வேண்டின் நாண்உடைமை வேண்டும்; குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

ஒருவன் நன்மையடைய வேண்டுமானால் நாணம்
உடையவனாக இருத்தல் வேண்டும். தன் குடி
உயரவேண்டுமானால் அனைவரிடமும் பணிவு
உள்ளவனாக நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

மாமம்

961. இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல்.

இன்றியமையாத பல சிறப்புக்கள் வருவதாக
இருந்தாலும் கூட, குடிப்பெருமையைக் கெடுக்கக் கூடிய
செயலை ஒரு போதும் செய்யக் கூடாது.

962. சீரினும் சீர்அல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

புகழோடு கூடிய ஆண்மையை விரும்புகின்றவர்கள்,
புகழ்தேடும் வழியிலும் குடிப்பெருமையைக் கெடுக்கக்
கூடிய செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

963. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல்; சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

செல்வம் பெருகியுள்ள காலத்தில் ஒருவனுக்குப் பணிவு வேண்டும். செல்வம் குறைந்து வறுமையுற்ற காலத்தில் தலை நிமிர்ந்து நடக்கும் தன்மானம் மிக்க உயர்வு வேண்டும்.

964. தலையின் இழிந்த மயிர்அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.

உயர்ந்த ஒழுக்க நிலையில் இருந்து தாழ்ந்தவர்கள், தலையில் இருந்து விழுந்த மயிருக்குச் சமமானவர்கள்.

965. குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவர்
குன்றி அனைய செயின்.

மலை போன்ற உயர்ந்த பெருமை உடையவரும், இழிவான செயலை ஒரு குன்றி மணியளவு செய்தாலும் மிகத் தாழ்ந்த நிலையை அடைவர்.

966. புகழ்இன்றால்; புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால்; என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை?

மதியாது இகழ்பவரின் பின் சென்று வாழ்கின்றவருக்குப் புகழும் கிடைக்காது; வானுலக வாழ்வில் சிறப்பும் கிடைக்காது.

967. ஓட்டார்பின் சென்றுஒருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.

மதியாதவரின் பின்னே சென்று மானங் கெட்டு வாழ்வதை விட, அவ்வாறு செய்யாமல் நின்று அழிந்தான் என்று சொல்லப்படுதல் நன்று.

968. மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து?

உயிருக்கு நிகரான பெருமை கெட்ட பின், உடம்பைப் பெரிதாக எண்ணி வாழும் வாழ்க்கை, உயிரைக் காக்கும் மருந்தாகுமா....? ஆகாது.

969. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

தன் உடம்பில் இருந்து மயிர் நீங்கினால் உயிர்
வாழாத கவரி மாணைப் போன்றவர்கள், மானம் அழிய
நேர்ந்தால் உயிரை விட்டு விடுவார்கள்.

970. இளியவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.

தமக்கு இழிவு நேர்ந்தால் உயிர் வாழாத மானம்
உடையவரின் புகழை உலகத்தவர் தொழுது ஏந்தி
வணங்குவர்.

பெருமை

971. ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; இளிஒருவற்கு
அஃது இறந்து வாழ்த்தும் எனல்.

ஒருவனது மேன்மையான வாழ்வுக்குக் காரணம்
அவனுடைய ஊக்க மிகுதியே ஆகும். ஒருவனது
இழிவுக்குக் காரணம் ஊக்கமில்லாமல் உயிர் வாழலாம்
என்று அவன் எண்ணுவதேயாகும்.

972. பிறப்புஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்; சிறப்புஒவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

எல்லா உயிர்களுக்கும் பிறப்பு ஒரு தன்மையானதே
ஆகும். வாழ்வில் உயர்வும் தாழ்வும் அவரவர்கள்
செய்கின்ற தொழிலில் உள்ள வேறுபாடுகளைப்
பொறுத்தே அமையும்.

973.மேல்இருந்தும் மேல்அல்லார்; மேல்அல்லார் கீழ்இருந்தும்
கீழ்அல்லார் கீழ்அல் லவர்.

மேல் நிலையில் இருந்தாலும் நல்ல
பண்பில்லாதவர்கள் மேல் மக்களாக மாட்டார். கீழ்
நிலையில் இருந்தாலும் இழிவான குணங்கள் இல்லாதவர்
கீழ் மக்கள் ஆக மாட்டார்.

974. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு.

கற்பு நெறி தவறாத மகளிரைப் போல், ஒழுக்க நெறி
தவறாதவன் எப்பொழுதும் சிறந்த பெருமையை
அடைவான்.

975. பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.

செய்ய முடியாத செயல்களையும் முறைஅறிந்து
உரிய நெறியில் நின்று செய்து முடிக்க வல்லவரே
பெருமையுடையவராவர்.

976. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு.

பெரியவர்களை விரும்பிப் போற்ற வேண்டும் என்ற
உயர்ந்த நோக்கம், அவருடைய சிறப்பை உணராத
சிறியோரின் உள்ளத்தில் இல்லை.

977. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்பும்தான்
சீரல் லவர்கண் படின.

இழிந்தவர்களிடம் செல்வமும் சிறப்புக்களும் சேர்ந்து
விட்டால், அவர்கள் எல்லை மீறிச் செயற்படுவார்கள்.

978. பணியுமாம் என்றும் பெருமை; சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

பெருமையான பண்பாவது எக்காலத்திலும் பணிந்து
வாழ்வதாகும், சிறுமையான பண்பானது தன்னைத் தானே
வியந்து பாராட்டிக் கொள்வதாகும்.

979. பெருமை பெருமிதம் இன்மை; சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.

பெருமையான பண்பென்பது செருக்கு இல்லாமல்
வாழ்வது; சிறுமைத் தன்மை என்பது கர்வங் கொண்டு
அழிவது.

980. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை; சிறுமைதான் குற்றமே கூறி விடும்.

பிறருடைய குற்றங்களை பெரிது படுத்தாமல் மறைப்பது பெருமைக்குரிய பண்பாகும்; அக் குற்றங்களைப் பெரிது படுத்திக் கூறுவது சிறுமைத் தனமாகும்.

சான்றாண்மை

981. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

தனது கடமைகள் இவையென உணர்ந்து நடக்கும் சான்றோர்கள் நல்லவை எல்லாவற்றையும் தமது இயல்பான கடமை என்று கொள்வார்கள்.

982. குணநலம் சான்றோர் நலனே; பிறநலம் எந்நலத்து உள்ளதாஉம் அன்று.

சான்றோரின் நலம் என்று கூறப்படுவது அவர்களது குணங்களின் சிறப்பே ஆகும்;. அது வேறு எந்த நலத்தையும் சேர்ந்தது அல்ல.

983. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.

அன்பு, நாணம், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என்னும் ஐந்து பண்புகளும் சால்பு என்ற சான்றாண்மையைத் தாங்கியுள்ள தூண்களாகும்.

984. கொல்லா நலத்தது நோன்மை; பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு.

தவம் என்பது ஓர் உயிரைக் கொல்லாத அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சால்பு என்பது பிறரின் தீமைகளை எடுத்துச் சொல்லாத நற்பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

985. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்; அதுசான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை.

ஆற்றல் உடையவரின் ஆற்றல் என்பது அடக்கமே ஆகும். அது பகைவரையும் நண்பர்களாக்கிக் கொள்ளும் ஆயுதமுமாகும்.

986. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.

சான்றாண்மையை மதிப்பிடும் உரை கல் போல் செயற்படும் கருவி எது என்றால், தம்மை விடத் தாழ்ந்தவரிடத்திலும் தன் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பாகும்.

987. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு?

தனக்குத் துன்பமானவற்றைச் செய்தவர்களுக்கும் தாம் நன்மைகளைச் செய்யவில்லை. என்றால் சான்றோரின் சான்றாண்மையால் என்ன பயன்?

988. இன்மை ஒருவற்கு இளிவுஅன்று சால்பு என்னும் திண்மைஉண் டாகப் பெறின்.

சால்பு என்னும் உறுதி ஒருவனுக்கு உண்டானால், அவனுக்குப் பொருள் இல்லாததால் ஏற்படும் வறுமை ஒரு குறை ஆகாது.

989. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படு வார்.

சான்றாண்மை என்னும் தன்மைக்குக் கடல் போன்றவர் எனப் புகழப்படுகின்றவர், உலகம் அழியும் ஊழிக்காலம் வந்தாலும், தன் நிலையில் இருந்து மாறமாட்டார்.

990. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலம்தான் தாங்காது மன்னோ பொறை.

சான்றோரிடத்துச் சான்றாண்மைப் பண்பு
குறையுமானால், இந்தப் பெரிய பூமியால் தன் பாரத்தைத்
தாங்க முடியாமல் போய்விடும்.

பண்புடைமை

**991. எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதுஎன்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.**

எல்லோரிடத்திலும் மிகவும் எளிமையுடன் பழகினால்
பண்புடையவர் என்னும் உயர்ந்த சிறப்பினை எளிதாகப்
பெறலாம் என்று கூறுவார்.

**992. அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.**

அன்புடையவராக இருத்தல், நல்ல குடியில் பிறத்தல்
ஆகிய இரண்டும் பண்புடையவர்களாக வாழ்வதற்குச்
சிறந்த வழிகள் ஆகும்.

**993. உறுப்புஒத்தல் மக்கள்ஒப்பு அன்றால்; வெறுத்தக்க
பண்புஒத்தல் ஒப்பதாம் ஒட்டி.**

உடம்பால் ஒத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் மக்கள்
அல்லர் பெருமையான நல்ல பண்புகளால் ஒத்திருப்போரே
மக்கள் ஆவர்.

**994. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன்உடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.**

நீதியையும் நன்மையையும் பெரிதும் விரும்பிப்
பிறருக்குப் பயன்பட வாழும் பெரியோரின் நல்ல
பண்புகளை உலகத்தவர் போற்றிக் கொண்டாடுவர்.

**995. நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி; பகையுள்ளும்
பண்புஉள பாடு அறிவார் மாட்டு.**

விளையாட்டாகக் கூட ஒருவனை இகழ்ந்து பேசினால் அது அவனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். பிறருடைய இயல்பை அறிந்து நடக்கும் பண்புள்ளவர்கள் பகைவரிடத்திலும் பண்பு தவறாது நடந்து கொள்வர்.

996. பண்பு உடையார்ப் பட்டு உண்டு உலகம்; அது இன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்.

பண்பு மிகுந்தவர்கள் ஒற்றுமையாக இருப்பதாலேயே உலகம் அழியாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இல்லை யென்றால் மண்ணோடு மண்ணாகி அழிந்து விடும்.

997. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.

மக்களுக்கு உரிய பண்பு இல்லாதவர், அரம்போல கூர்மையான அறிவுடையவராக இருந்தாலும் அவர் மரத்திற்குச் சமமானவர் ஆவர்.

998. நண்பு ஆற்றா ராகி நயம்இல செய்வார்க்கும் பண்பு ஆற்றார் ஆதல் கடை.

நட்புக் கொள்ள முடியாமல் தீமைகளைச் செய்பவருக்கும் நாம் பண்போடு பழகி நன்மை செய்து வாழாவிட்டால், நாம் மிகவும் இழிந்தவராகி விடுவோம்.

999. நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.

பிறரோடு கலந்து பழகி மகிழ்ந்திருக்க முடியாதவர்களுக்கு, மிகப் பெரிய இந்த உலகம் பகற் காலத்திலும் இருளில் இருப்பதைப் போலவே இருக்கும்.

1000. பண்புஇலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால் கலம்தீமை யால்திரிந் தற்று.

பண்பில்லாதவன் பெற்ற பெருஞ் செல்வம், அழுக்கடைந்த பாத்திலத்தில் வைக்கப்பட்ட பால் கெட்டுப் போனதைப் போன்றதாகும்.

நன்றிஇல் செல்வம்

1001.வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அ.துஉண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்.

ஒருவன் அளவுக்கதிகமான பொருளைச் சேமித்து வைத்து அதை உண்டு நுகராமல் இறந்து போனால், அவன் அந்தப் பொருளால் அடைந்தது எதுவும் இல்லை.

1002. பொருளான்ஆம் எல்லாம்என்று ஈயாது இவறும்
மருளான்ஆம் மாணாப் பிறப்பு.

பொருளால் எல்லாவற்றையும் செய்யலாம். என்று கருதி யாருக்கும் எதுவும் உதவாமல் சேர்த்து வைத்திருக்கும் மயக்கமான அறிவுள்ளவனுக்குச் சிறப்பில்லாத பிறவி உண்டாகும்.

1003. ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.

பொருள் சேர்பதில் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டு, புகழை விரும்பாமல் வாழ்கின்றவர்கள் பூமிக்குப் பாரமானவர்கள்.

1004. எச்சம்என்று எண்ணும் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன்?.

பிறருக்கு உதவாமல் வாழ்வதால் ஒருவராலும் விரும்பப்படாதவன் ,தான் இறந்த பிறகு எஞ்சியிருப்பது என்று எதனை எண்ணுவான்.?

1005. கொடுப்பதாஉம் துய்பதாஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல்.

மற்றவர்களுக்கு மனம் மகிழ்ந்து கொடுக்காமலும், தான் அனுபவிக்காமலும் இருப்பவனுக்குச் செல்வம் கோடி கோடியாக வந்தாலும் ஒரு பயனும் உண்டாகாது.

1006. ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தக்கார்க்குஒன்று

ஈதல் இயல்பிலா தான்.

தானும் அனுபவிக்காமல், மற்றவர்கள் மகிழும்படியாகக் கொடுத்து உதவாமல் வாழ்கின்றவன், தான் வைத்திருக்கும் பெரும் பொருளுக்கு நோய் ஆவான்.

1007. அற்றார்க்குஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம் பெற்றாள் தமிழள்முத் தற்று.

பொருள் கேட்டு வரும் வறியவர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து உதவாதவனுடைய செல்வம், மிகவும் அழகான தொரு பெண்மணமாகாமல் தனிமையாக வாழ்ந்து முதுமை அடைவதைப் போன்றது.

1008. நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுஊருள் நச்சு மரம்பழுத் தற்று.

பிறருக்கு உதவாத காரணத்தினால் ஒருவராலும் விரும்பப் படாதவனுடைய செல்வம், ஊர் நடுவில் நச்சு மரம் பழுத்ததைப் போன்றது.

1009. அன்புஒரீஇத் தன்செற்று அறம்நோக்காது ஈட்டிய ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

பிறர் மீது அன்பு செலுத்தாமல் தன்னையும் வருத்தி, அறத்தைப் போற்றாமல் சேர்த்து வைத்த இழிந்த பெரும் பொருளை மற்றவர்களே அனுபவிப்பார்கள்.

1010. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி வறம்சூர்ந் தனையது உடைத்து.

தான்தேடிய செல்வத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துதவும் புகழ்பெற்ற செல்வந்தர்கள் சிறிது வறுமைப் பட்டால், அது உலகத்தைக் காக்கும் மேகம் வறுமைப்பட்டு மழை பெய்யாது விட்டதைப் போன்ற தன்மை உடையது.

நாண் உடைமை

1011. கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.

தகாத செயல்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சுவதே நாணமாகும். பெண்களுக்கு இயல்பாக ஏற்படும் நாணம் வேறு வகையானது ஆகும்.

1012. ஊண்உடை எச்சம் உயிர்க்குஎல்லாம் வேறு அல்ல
நாண்உடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

உணவும் உடையும், அவை தவிர்ந்த மற்றவையும் எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவானவை. மக்களுக்குச் சிறப்பியல்பாக விளங்குவது நாண் உடைமையே ஆகும்.

1013. ஊணைக் குறித்த உயிரெல்லாம்; நாண் என்னும்
நன்மை குறித்தது சாஸ்பு.

உயிர்கள் யாவும் உடம்பை இருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளன சான்றாண்மை என்று சொல்லப்படுவது, நாணம் என்று சொல்லப்படும். நல்ல தன்மையை இருப்பிடமாகக் கொண்டது.

1014. அணிஅன்றோ நாண்உடைமை சான்றோர்க்கு அ.து இன்றேல்
பிணி அன்றோ பீடு நடை?

அறிவுடையவர்களுக்கு நாணமே சிறந்த ஆபரணமாகும். அந்த ஆபரணம் இல்லாது அவர்கள் நடக்கும் பெருமிதமான நடை காண்பவருக்கு நோயாகும்.

1015. பிற்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.

பிறருக்கு வரும் பழிக்காவும் தனக்கு வரும் பழிக்காகவும் அஞ்சி நாணுகின்றவர்கள், நாணத்தின் உறைவிட மானவர்கள் என்று உலகத்தவர் சொல்வர்.

1016. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

நாணமாகிய வேலியை தமக்குக் காவலாக அமைத்துக் கொள்ளாமல், மேலான மக்கள் பரந்த உலகில் வாழும் வாழ்க்கையை விரும்பி மேற் கொள்ள மாட்டார்கள்.

**1017. நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண் ஆள் பவர்.**

நாணத்தைத் தமக்குரிய பண்பாகக் கொண்டவர்கள் நாணத்தைக் காக்க உயிரை விடுவார்களே தவிர, உயிரைக் காப்பதற்காக நாணத்தைக் கைவிட மாட்டார்கள்.

**1018. பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணான் ஆயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.**

பிறர் வெட்கப் படும் படியான இழிவான செயலை ஒருவன் சிறிதும் நாணமில்லாது செய்வானே யானால், அறம் நாணமடைந்து அவனைக் கைவிட்டுச் செல்லும்.

**1019. குலம்சூழும் கொள்கை பிழைப்பின்; நலம்சூழும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.**

ஒருவன் கொள்கை தவறினால் அத்தவறு அவனுடைய குடிப்பெருமையைக் கெடுக்கும். ஆனால் நாணம் தவறினால் அது அவனை வந்தடையும் நன்மைகள் அனைத்தையும் அழிக்கும்.

**1020. நாண்அகத்து இல்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்பொருட்டி யற்று.**

மனத்தில் நாண மில்லாதவர்கள் உலகத்தில் வாழ்வது, மரத்தால் செய்த பாவையைக் கயிறு கொண்டு ஆட்டி உயிருள்ளதாகக் காட்டுவதைப் போன்றது.

குடிசெயல் வகை

1021. கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்

பெருமையின் பீடுஉடையது இல்.

தனது குடிப்பெருமைக்கு உரிய கடமைகளைச் செய்வதற்கு ஒரு போதும் சோர்வு அடைய மாட்டேன் என்று ஒருவன் முயற்சி செய்கின்ற பெருமையை விட மேலான பெருமை வேறு எதுவும் இல்லை.

1022. ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின் நீள்வினையால் நீளும் குடி.

விடாமுயற்சி, நிறைந்த அறிவு என்ற இரண்டையும் கொண்டு இடைவிடாது செய்கின்ற செயல்களால் ஒருவனுடைய குடிப் பெருமை உறுதியாய் உயர்வடையும்.

1023. குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம் மடிதற்றுத் தான்முந் தறும்.

எனது குடியை உயர்த்துவேன் என்று முயலும் ஒருவனுக்குத் தெய்வம், வரிந்து கட்டிக் கொண்டு வந்து உதவி செய்யும்.

1024. சூழாமல் தானே முடிவுஎய்தும் தம்குடியைத் தாழாது உஞற்று பவர்க்கு.

தனது குடியை உயர்த்துவதற்கான செயலை விரைவாக முயன்று செய்பவர்களுக்கு, அவர்கள் ஆராய வேண்டிய நிலை இல்லாமலே நினைத்தது தானாகவே நிறைவேறும்.

1025. குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணைச் சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.

குற்றமில்லாதவனாய்த் தன் குடி உயர்வதற்கான செயல்களைச் செய்து வாழ்கின்றவனை உலகத்தவர் தமது இனத்தவனாக நினைத்துச் சூழ்ந்து கொள்வர்.

1026. நல்ஆண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த இல்ஆண்மை ஆக்கிக் கொளல்.

ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மை என்று சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், தான் பிறந்த குடியை ஆளும் சிறப்பைத் தனக்கு உண்டாக்கிக் கொள்வதாகும்.

1027. அமர் அகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமர் அகத்தும் ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

போர்களத்தில் வீரர்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பை அஞ்சாமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் வீரனைப் போல, தன்குடிப்பிறந்தாரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை வல்லமை உள்ளவனே ஏற்றுக் கொள்வான்.

1028. குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம்; மடிசெய்து மானம் கருதக் கெடும்.

தனது குடியின் உயர்வுக்காகச் செயலாற்றுபவர்களுக்கு உரிய காலம் என்று ஒன்று இல்லை. சோம்பல் கொண்டு தம் மானத்தைக் கருதுவாரானால் குடிப்பெருமை கெடும்.

1029. இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு?

தனது குடிக்கு எந்தக் குற்றமும் வராமல் நீக்க முயல்கின்றவனின் உடம்பு துன்பத்திற்கு இலக்காகுமோ..?

1030. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்து ஊன்றும் நல்ஆள் இலாத குடி.

துன்பம் வரும்போது அருகில் இருந்து உதவி செய்ய நல்ல ஆளில்லாத குடி, துன்பம் என்ற கோடாரியால் அடியில் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்ட மரம் போல விழுந்து விடும்.

உழவு

1031. சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவே தலை.

உலகம் பலவிதமான தொழில்களைச் செய்து சுழன்றாலும் உழவுத் தொழிலாலேயே இயங்குகிறது. அதனால் எவ்வளவு துன்பம் நேர்ந்தாலும் உழவுத் தொழிலே சிறந்தது.

1032. உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅ.து ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

உழவுத் தொழில் செய்யாமல் மற்றய தொழில்கள் செய்து உயிர் வாழ்கின்ற அனைவரையும் தாங்குகின்ற உழவரே உலகத்தவர்களுக்கு அச்சாணி போன்றவர்.

1033. உழுதுஉண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்று எல்லாம் தொழுதுஉண்டு பின்செல் பவர்.

உழவுத் தொழில் செய்து அதன் மூலம் கிடைப்பவற்றை உண்டு வாழ்பவர்களே உரிமையோடு வாழ்கின்றவர் ஆவார். மற்றவர்கள் அவர்களைத் தொழுது வாழ்பவர்களே ஆவார்.

1034. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பார் அலகுஉடை நீழ லவர்.

நெல்லை அதிகமாக வைத்திருந்து இன்பமாக வாழும் உழவர்கள், பல அரசர்களின் குடை நிழலில் உள்ள நிலங்களைத் தமது குடை நிழலின் கீழ்க் கொண்டு வரும் வல்லமை படைத்தவர்கள்.

1035. இரவார் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவர் கரவாது கைசெய்துஊண் மாலை யவர்.

கையால் உழைத்து உணவு தேடி உண்ணும் இயல்புடைய தொழிலாளர் பிறரிடம் சென்று இரக்கமாட்டார்; தம்மிடம் இரந்து வருபவர்களுக்குத் தேவையான பொருள் கொடுப்பார்.

1036. உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதுஉம் விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.

உழவர்களது கை, ஏரைத் தொடாமல் ஓய்ந்து இருக்குமானால், எல்லாப் பற்றையும் துறந்து விட்டோம் என்று கூறும் துறவிகளுக்கும் உணவு கிடைக்காது.

1037. தொடிப்புழுதி க.சா உணக்கின் பிடித்துஎருவும் வேண்டாது சாலப் படும்.

ஒரு பலம் புழுதி கால் பலம் ஆகும் படி நன்றாக நிலத்தை உழுது காய விட்டால், ஒரு பிடி எருக் கூட இடாமலே பயிர் செழித்து வளரும்.

1038. ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல்; கட்டபின் நீரினும் நன்று அதன் காப்பு.

ஏர் உழுதலை விட எருஇடுதல் நல்லது; உழுது எருவிட்டுக்களை நீக்கிய பிறகு, நீர் பாய்ச்சுதலை விட காவல் காப்பதே முக்கியமானது.

1039. செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து இல்லாளின் ஊடி விடும்.

நிலத்துக்குரியவன் தினமும் சென்று நிலத்தைப் பார்த்து வேண்டியவற்றைச் செய்யாதிருந்தால், அந்நிலம் அவனது மனைவியைப் போல அவனை வெறுத்து ஒதுக்கி விடும்.

1040. இலம்என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்.

தன்னிடம் ஒரு பொருளும் இல்லை என்று எண்ணி வறுமையால் சோம்பி இருப்பவனைக் கண்டு, அள்ளிக் கொடுப்பவளான நிலம் என்ற நல்லவள் அவனைப் பார்த்துச் சிரிப்பாள்.

நல்குரவு

1041. இன்மையின் இன்னாதது யாதுஎனின் இன்மையின் இன்மையே இன்னா தது.

வறுமையைப் போலத் துன்பமானது எது என்று கேட்டால், வறுமையைப் போலத் துன்பமானது வறுமை ஒன்று தான்.

1042. இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும்.

வறுமை என்று சொல்லப்படும் பாவி ஒருவனைப் பற்றிப் பிடித்தால், அவனுக்கு இப்பிறப்பிலும் மறுபிறப்பிலும் இன்பம் இல்லாமல் போய்விடும்.

1043. தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக நல்குரவு என்னும் நசை.

வறுமை என்று சொல்லப்படுகின்ற துன்ப நிலை ஒருவனைப் பற்றினால், அவனது பழைமையான குடிப்பண்பையும் புகழையும் அது கெடுத்து விடும்.

1044. இற்பிறந்தார் கண்ணையும் இன்மை இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.

வறுமை வந்தால் நல்ல குடியில் பிறந்தவனும் இழிவான சொற்களைப் பேசும் நிலைக்கு ஆளாவான்.

1045. நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.

வறுமை என்று சொல்லப்படும் துன்ப நிலை வந்தால், பல்வேறு வகைப்பட்ட துன்பங்கள் அவனை வந்தடையும்.

1046. நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

வறியவர் நல்ல நூல்களில் பொருளை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்து எடுத்துச் சொன்னாலும் அதைக் கேட்பதற்கு யாரும் இராள். அதனால் அவர் சொன்ன அந் நூற் பொருள் பயனற்றுப் போகும்.

1047. அறம்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும் பிறன்போல நோக்கப் படும்.

அறத்தோடு பொருந்தாத வறுமை ஒருவனைச் சோந்தால், பெற்ற தாயும் அவனை அன்னியனாகக் கருதிப் புறக்கணிப்பாள்.

1048. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.

‘நேற்று கொலை செய்தது போலத் துன்புறுத்திய வறுமை இன்றும் என்னிடம் வருமோ?’ என்று வறியவன் நாள் தோறும் கலங்கித் துன்புறுவான்.

1049. நெருப்பினுள் தஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதுஒன்றும் கண்பாடு அரிது.

ஒருவன் நெருப்பினுள்ளே தூங்க முடியும். ஆனால் வறுமைப்பட்டால் ஒருநாளாவது கண்முடித் தூங்க முடியாது.

1050. துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

உண்பதற்கு ஏதும் இல்லாத வறியவர்கள் முற்றும் துறக்கக் கூடியவராக இருந்தும் துறக்காததற்குக் காரணம், அவர்கள் உப்புக்கும் கஞ்சிக்கும் ஆசைப் படுதலே ஆகும்.

இரவு

1051. இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின்; கரப்பின்
அவர்பழிதம்பழி அன்று.

இரக்கத் தக்கவர் யார் என்று அறிந்த பின்பே இரக்க வேண்டும். அவர் இல்லை என்று சொல்வாரேயானால், அது அவருக்கே பழியை உண்டாக்கும். இரப்பவருக்குப் பழி ஏற்படாது.

1052. இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின்.

இரந்து கேட்கும் பொருள்கள் துன்பமில்லாமல் கிடைத்தால் இரந்து கேட்பதும் இன்பத்தைத் தரும்.

1053. கரப்புஇலா நெஞ்சின் கடன்அறிவார் முன்றின்று இரப்பும்ஓர் ஏள் உடைத்து.

மறைக்காமல் கொடுக்கும் உள்ளமும் கடமை உணர்ச்சியும் உள்ள ஒருவனிடம் இரந்து பொருள் கேட்பதும் ஓர் அழகு ஆகும்.

1054. இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல் கனவிலும் தோற்றாதார் மாட்டு.

உள்ளதை மறைத்துக் கூறும் தன்மையைக் கனவிலும் எண்ணாதவரிடத்தில் இரந்து கேட்பது பிறருக்குக் கொடுப்பதைப் போன்ற சிறப்புடையது.

1055. கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள் வது.

உள்ளதை இல்லை என்று மறைக்காமல் கொடுப்பவர்கள் உலகத்தில் இருப்பதால் தான் ஒருவரின் முன் நின்று இரப்பவன், அச் செயலைத் தொடர்ந்து செய்கிறான்.

1056. கரப்புஇடும்பை இல்லாரைக் காணின் மகிழ்ந்து உள்ளம் எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.

உள்ளதை மறைக்கின்ற துன்பநிலை இல்லாதவரைக் கண்டால், இரப்பவரின் வறுமையும் துன்பமும் இல்லாமல் போய்விடும்.

1057. இகழ்ந்துள்ளாது ஈவாரைக் காணின் நிரப்பு இடும்பை உள்ளுள் உடைப்பது உடைத்து.

அவமதித்துக் குற்றஞ் சொல்லாது பொருள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் இரப்பவரின் உள்ளம் பெருமகிழ்வு கொள்ளும்.

1058. இரப்பாரை இல்லாயின் ஈங்கண்மா ஞாலம்

மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

இரப்பவர்கள் எவரும் இல்லையானால், இப்பெரிய உலகின் இயக்கம் மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாவையை கயிற்றால் இயக்குவது போன்றதாகும்.

1059. ஈவார்கண் என்உண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை?

பொருள் இல்லாமையால் இரந்து அதைப் பெற்றுக் கொள்வோர் இல்லாது விட்டால், பொருள் கொடுத்துப் புகழ்பெறுவோரும் இல்லாது போவர்.

1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும்; நிரப்புஇடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

இரப்பவன் எவரிடத்திலும் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்; அவன் அடைந்துள்ள வறுமைத் துன்பமே அவனுக்கு அறிவு புகட்டும் சான்றாக உள்ளது.

இரவுஅச்சம்

1061. கவராது உவந்துஈயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும்.

உள்ளதை ஒளிக்காமல் மனமகிழ்வுடன் கொடுக்கும் கண்களைப் போன்ற சிறந்த பண்புடையவர்களிடத்திலும் சென்று இரவாமல் இருப்பது கோடி மடங்கு நல்லதாகும்.

1062. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகுஇயற்றி யான்!.

உலகத்தைப் படைத்தவன் இரந்து தான் உயிர்கள் வாழ வேண்டும் என்ற நிலையில் சில உயிர்களைப் படைத்திருந்தால், அப்படிப் படைத்தவன் இரப்பவர்களைப் போல எங்கும் அலைந்து திரிந்து கெட்டுப் போகட்டும்.

1063. இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாம்என்னும்

வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.

வறுமைத் துன்பத்தை இரப்பதன் மூலம் தான் தீர்க்க முடியும் எனக் கருதி முயற்சியைக் கைவிடுவதைப் போன்ற கொடுமை வேறு இல்லை.

1064. இடம்எல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே இடம்இல்லாக் காலும் இரவுஒல்லாச் சால்பு.

வாழ வழியில்லாத நிலை வந்த போதும் கூட இரந்து வாழ விரும்பாத உயர்ந்த பண்பு, இந்த உலகத்தில் உள்ள இடமெங்கும் கொள்ளாத பெருமை உடையதாகும்.

1065. தெள்ளீர் அடுபற்கை ஆயினும் தாள்தந்தது உண்ணலின் ஊங்குஇனியது இல்.

தனது முயற்சியால் சமைத்த தெளிந்த நீரைப் போன்ற கூழே ஆயினும், அதை உண்பதை விட இனிமையானது வேறொன்றுமில்லை.

1066. ஆவிற்கு நீஎன்று இரப்பினும் நாவிற்கு இரவின் இளிவந்தது இல்.

பசுவிற்கு நீ வேண்டும் என்று இரந்து கேட்டாலும் அந்த இரத்தல் நாவிற்கு மிகவும் இழிவானது ஆகும்.

1067. இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின் கரப்பார் இரவன்மின் என்று.

உள்ளதை மறைத்து வைத்து விட்டு இல்லை என்று சொல்வோரிடம் சென்று இரந்து கேட்க வேண்டாம் என்று இரப்பவர்கள் எல்லோரையும் இரந்து வேண்டுகிறேன்.

1068. இரவுஎன்னும் ஏமாப்புஇல் தோணி கரவுஎன்னும் பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

இரத்தல் என்ற பாதுகாப்பு இல்லாத மரக்கலம் உள்ளவற்றை ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு இல்லை என்று இரக்கமின்றிக் கூறும் பாறை போன்ற உள்ளத்தவர் தாக்கினால் உடைந்து விடும்.

1069. இரவுஉள்ள உள்ளம் உருகும்; கரவுஉள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

இரத்தலின் கொடுமையை நினைத்தால் உள்ளம் கரைந்து உருகும்; உள்ளதை ஒளிக்கும் கொடுமையை நினைத்தால் உருகியது அழிந்து விடும்.

1070. கர்ப்பவர்க்கு யாங்குஒளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர் சொல்லாடப் போஓம் உயிர்.

இரப்பவனுக்கு 'இல்லை' என்று சொல்கின்ற போது உயிர் போய்விடுகிறதே, உள்ளதை இல்லை என்று ஒளிப்பவரின் உயிர் எங்கு போய் ஒளித்திருக்கிறதோ?.

கயமை

1071. மக்களே போல்வர் கயவர்; அவரன்ன ஒப்பார் யாம்கண்டது இல்.

தோற்றத்தில் பார்ப்பதற்கு நல்லவர்களும் கயவர்களும் ஒரே மாதிரித் தான் இருப்பார்கள். அவர்களைப் போல ஒத்திருப்பவர்களை வேறெந்த இருவகைப் பொருள்களிலும் நாம் காணமுடியாது.

1072. நன்றுஅறி வாரின் கயவர் திருஉடையர் நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.

நல்லவர்களை விட கயவர்களே நல்லபேறு உடையவர்கள். ஏனெனில் கயவர் எதைப்பற்றியும் எவ்வேளையிலும் கவலை கொள்வதில்லை.

1073. தேவர் அனையர் கயவர் அவரும்தாம் மேவன செய்தொழுக லான்.

கயவரும் தேவர்களைப் போலத் தாம் விரும்பியவற்றை அடைந்து மனம் போன போக்கில் நடப்பதால் கயவர் தேவரைப் போன்றவர்கள் ஆவர்.

1074. அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்

மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.

கீழ் மக்கள் தமக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடப்பவர்களைக் கண்டால், தாம் அவர்களை விட மேலானவர்கள் என்று எண்ணி இறுமாப்படைவர்.

**1075. அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்; எச்சம்
அவா உண்டேல் உண்டாம் சிறிது.**

கீழ் மக்கள் ஒழுங்காக வாழ்வதற்குக் காரணம் அச்சமாகும். எல்லா நிலையிலும் ஒழுக்கமாக அவர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் விரும்பும் பொருள் கிடைப்பதே காரணமாக இருக்கும்.

**1076. அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்து உரைக்க லாள்.**

கயவர் தாம் கேட்டறிந்த இரகசியங்களைப் பிறருக்கு வலியச் சென்று சொல்வதால், அவர்கள் அடித்து ஒலி எழுப்பிச் செய்தியைச் சொல்லும் பறையைப் போன்றவர்களாவர்.

**1077. ஈங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுஉடைக்கும்
கூன்கையர் அல்லா தவர்க்கு.**

கயவர்கள் தமது கன்னத்தில் அடித்துக் காயப்படுத்தும் முரட்டுச் சுபாபம் உடையவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுப்பவர்களே தவிர மற்றவர்களுக்குத் தாம் உண்ட எச்சில் உணவைக் கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

**1078. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்; கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.**

மேன்மக்கள் தேவையெனக் கேட்கும் போதெல்லாம் உடன் கொடுத்துதவுவார்கள். கீழ் மக்கள் கரும்பில் இருந்து சாற்றை எடுக்கப் பிழிந்து வருந்துவதைப் போலத் துன்பப்படுத்தினால் தான் உதவி செய்வார்கள்.

**1079. உடுப்பதுதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.**

கீழ் மக்கள் பிறர் உடுப்பதையும் உண்பதையும் கண்டால் அவர்களின் மேல் பொறாமை கொண்டு, வேண்டும் என்றே குற்றம் சொல்வார்கள்.

1080. எற்றிற்கு உரியர் கயவர்ஒன்று உற்றக்கால்
விறற்றகு உரியர் விரைந்து.

கயவர் எதற்கு உரியவரென்றால் தமக்குத் துன்பம் வந்த போது அதைப் போக்கத் தம்மைப் பிறருக்கு விலையாக விற்று விடுவதற்கு உரியவர் ஆவர்.

காமத்துப்பால் தகையணங்குறுத்தல்

1081. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு.

தெய்வப் பெண்ணோ! அழகியமயிலோ! அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த மனிதப் பெண்ணோ? என்று எனது நெஞ்சம் மயங்குகிறது.

1082.நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்குஅணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து.

என்னை நோக்கி அவள் பார்த்த பார்வைக்கு எதிரே நான் பார்பது, தானே தாக்கி வருத்தும் ஓர் அழகிய மோகினி ஒரு சேனையோடு வந்து தாக்கியதைப் போன்றது.

1083. பண்டுஅறியேன் கூற்றுஎன் பதனை; இனிஅறிந்தேன்
பெண்தகையால் பேரமர்க் கட்டு.

எமன் என்று கூறப்படுபவனை நான் முன்பு கண்டு அறியவில்லை, இப்பொழுது தான் கண்டறிந்தேன். அது பெண் தன்மையுடன் போர் செய்யும் பெரிய கண்களை உடையது.

1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்தகைப் பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.

பெண் தன்மையுடைய இப் பேதைக்கு இருக்கும் கண்கள் கண்டவரின் உயிரைக் கவரும் தோற்றம் கொண்டு மாறுபட்டு இருக்கின்றன.

1085. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல் நோக்கமும் மூன்றும் உடைத்து.

எமனோ? கண்ணோ? பெண்மனோ தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த இளம் பெண்ணின் பார்வை இந்த மூன்று தன்மைகளையும் உடையதாக இருக்கிறது.

1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்கு அஞர் செய்யல மன்இவள் கண்.

வளைந்த இவளது புருவங்கள் கோணாமல் நேராக இருந்திருக்குமானால், இவளுடைய கண்கள் நான் நடுங்கும் படியான துன்பத்தைச் செய்யமாட்டாது.

1087. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கண்படாம் மாதர் படாஅ முலைமேல் துகில்

பெண்களுடைய சாயாத கொங்கைகளின் மேல் அணிந்த ஆடை, மதம் பிடித்த ஆண்யானையின் மேல் இட்ட முகபடாம் போன்றது.

1088. ஒள்நுதற்கு ஓடி உடைந்ததே ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு.

போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் அஞ்சுவதற்குக் காரணமான எனது வலிமை, இவளது ஒளிபொருந்திய நெற்றியைக் கண்டு தோற்று விட்டதே.

1089. பிணைஞர் மடநோக்கும் நானும் உடையாட்கு

அணிவனோ ஏதில தந்து.

பெண்மாணைப் போன்ற மயக்குகின்ற பார்வையும்
நாணமும் உடைய இவளுக்கு, அணிகலன்கள் எதற்கு?

1090. உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.

கள், தன்னை உண்டவர்களுக்கு மயக்கத்தைக்
கொடுக்குமே தவிரக் காமத்தைப் போலப்
பார்த்தவர்களுக்கு மயக்கத்தை உண்டாக்காது.

குறிப்பு அறிதல்

1091. இருநோக்கு இவள்உண்கண் உள்ளது; ஒருநோக்கு
நோய்நோக்குஒன்று அந்நோய் மருந்து.

இவளுடைய மை தீட்டிய கண்களில் இரு வேறுபட்ட
நோக்கு உண்டு. ஒன்று நோயை உண்டாக்குவது,
மற்றொன்று உண்டான நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாவது.

1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது.

கண்களால் என்னைக் களவாக நோக்கும் அவளது
சுருங்கிய பார்வை காமத்தின் சரிபாதி அன்று;
அதைவிடக் கூடியதாகும்.

1093. நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அ.தவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.

அவள் என்னை நோக்கினாள்; அதை நான் கண்டதும்
என்னை நோக்கித் தலை குனிந்தாள்; அது
எங்களிடையே தோன்றிய காதல் பயிர் வளர அவள்
ஊற்றிய நீராகும்.

1094. யான்றோக்கும் காலை நிலன்றோக்கும் நோக்காக்கால் தான்றோக்கி மெல்ல நகும்.

நான் அவளைப் பார்க்கும் போது அவள் நிலத்தைப் பார்பாள். நான் அவளைப் பார்க்காத பொழுது அவள் என்னைப் பார்த்துத் தனக்குள் மெல்லச் சிரித்து மகிழ்வாள்.

1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

என்னை நேராக அவள் பார்க்கவில்லையே தவிர, ஒரு கண்ணைச் சுருக்கிக் கொள்பவள் போல சுருக்கி என்னைப் பார்த்துத் தனக்குள்ச் சிரித்து மகிழ்வாள்.

1096. உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல் ஒல்லை உணரப் படும்.

புறத்தே அன்பில்லாத அயலவர் போல அவன் கடுஞ் சொற்களைச் சொன்னாலும், அவை பகையில்லாத அன்பான சொற்கள் என்று விரைவில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

1097. செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும் உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு.

பகையில்லாத கடுஞ் சொற்களும் பகைவர்கள் போலப் பார்க்கும் பார்வையும், வெளித்தோற்றத்திற்கு அயலவர் போல இருந்து கொண்டு உள்ளத்தில் அன்பு கொண்ட வரின் குறிப்பாகும்.

1098. அசையிறகு உண்டுஆண்டுஓர் ஏளியான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்.

நான் அவளைப் பார்க்கும் பொழுது அப்பார்வையின் பொருளை அறிந்து சிரிப்பாள். அசையும் மென்மையான இயல்பை உடைய அவளின் அழகு அப்பொழுது அதிகரிக்கும்.

1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணே யுள.

பிறர் இருக்கும் வேளையில் அயலவர் போல அன்பில்லாமல் பொது நோக்குடன் பார்த்தல் மனமொத்த காதலரிடம் உள்ள ஓர் இயல்பாகும்.

1100.கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்குஒக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல.

காதலர் இருவரது கண்களும் நோக்கால் ஒத்திருந்து அன்பு செய்யுமானால் வாய்ச் சொற்களால் எந்தப் பயனும் ஏற்படாது.

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

1101.கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றுஅறியும் ஐம்புலனும் ஒண்தொடி கண்ணே உள.

கண்டும் ,கேட்டும், உண்டும், முகர்ந்தும், தொட்டும் அனுபவிக்கின்ற ஐம்புல இன்பங்களும் ஒளி பொருந்திய வளையலை அணிந்த இவளிடம் உள்ளன.

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன்; அணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

நோயை நீக்கப் பயன்படுவது மருந்தாகும். ஆனால் அணிகலன்களை அணிந்த இவளால் வந்த நோய்க்கு இவளே மருந்தாக இருக்கிறாள்.

1103. தாம்வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிதுகொல் தாமரைக் கண்ணான் உலகு.

தாமரைக் கண்ணனின் தேவருலகம், தான் விரும்பும் காதலியின் மென்மையான தோள்களில் சாய்ந்து தூங்குவதை விட இனிதாகுமோ.?

1104. நீங்கின் தெறாஉம் குறுகும்கால் தண்என்னும்

தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்?

அவளை விட்டு நீங்கினால் சுடுகிறது; அவளை நெருங்கிச் சென்றால் குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது; இத்தகைய புதுமையான தீயை இவள் எங்கிருந்து பெற்றாள்.

**1105. வேட்ட பொழுதின் அவைஅவை போதுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.**

மலர்களை அணிந்த கூந்தலை உடைய இவளது தோள்கள், நான் விருப்பமான பொருள்களை நினைத்து விரும்பும் போது அப்பொருள்களைப் போலவே இன்பத் தருகின்றன.

**1106. உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.**

அவளது தோள்களைத் தழுவும் போதெல்லாம் என்னுயிர் தவிர்க்கும் படி தீண்டுவதால், இவளது தோள்கள் அமிழ்தத்தினால் செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

**1107. தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு.**

தன்னுடைய வீட்டில் இருந்து தான்தேடிய பொருள்களைப் பிறருடன் பகிர்ந்து உண்ணும் போது உண்டாகின்ற இன்பம், அழகிய இந்தப் பெண்ணைத் தழுவும் போது ஏற்படுகிறது.

**1108. வீழும் இருவாக்கு இனிதே வளிஇடை
போழப் படாஅ முயக்கு.**

காற்றுக் கூட இடையே புகுந்து சொல்லாத படி நெருங்கி அணைத்து மகிழ்வது, ஒருவரை ஒருவர் விரும்பிய காதலர் இருவருக்கும் இனிமையானதாகும்.

**1109. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.**

ஊடல்கொள்ளல், பின் அதனை அளவோடு விட்டு விடல், அதன் பின்சேர்ந்து மகிழ்தல் ஆகிய இவைகளே காதல் கைகூடப் பெற்றவர்கள் அடையும் பயனாகும்.

1110. அறிந்தோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிந்தோறும் சேயிழை மாட்டு.

நல்ல நூல்களைக் கற்கின்ற ஒவ்வொரு முறையும் அறியாதவற்றை அறிவது போல, அணிகலன்களை அணிந்து அழகோடு இருக்கும் இவளைக் கூடும் போதெல்லாம் புதுமையான இன்பம் ஏற்படுகின்றது.

நலம் புனைந்து உரைத்தல்

1111. நல்நீரை வாழி அனிச்சமே! நின்னினும்
மெல்நீரள் யாம்வீழ் பவள்.

அனிச்சம் மலரே, நீ நல்ல மென்மைத் தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறாய்! நீ வாழ்க! நான் விரும்பும் பெண் உன்னை விட மென்மையானவள்.

1112. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூ வொக்கும் என்று.

நெஞ்சமே, இவளுடைய கண்கள் பலரும் காண்கின்ற மலர்களை ஒத்திருக்கின்றன எனக்கருதி இவளது கண்களுக்கு ஒப்பான மலர்களைக் கண்டால் நீ மயங்குகிறாய்.

1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேல்உண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

முங்கில் போன்ற தோள்களை உடைய இவளின் மேனி தளிரையும், பற்கள் முத்தையும், உடல் மலரின் மணத்தையும், கண்கள் வேலையும் ஒத்திருக்கின்றன.

1114. காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்

மாணிழை கண்ணுவேம் என்று.

இவளது கண்களைப் போல நாம் இல்லையே என வெட்கப்பட்ட குவளை மலர்கள், இவளைக் கண்டதும் நாணப்பட்டு தலை கவிழ்ந்து நிற்கும்.

1115. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

இவள் தனது மென்மையை அறியாது அனிச்சம் பூக்களைக் காம்புடன் சூடினாள். அதன் பாரம் தாங்காது வருந்தும் அவளின் இடைக்கு இனி நல்ல பறை ஒலிக்காது.

1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியின் கலங்கிய மீன்.

நிலவிற்கும் இவளது முகத்திற்கும் வேறுபாடு கண்டறிய முடியாத விண்மீன்கள் தம் நிலையில் நிற்காமல் கலங்கித் திரிகின்றன.

1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிரமதிக்குப் போல
மறுஉண்டோ மாதர் முகத்து.

தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் படிப்படியாக நிறைந்து விளங்குகின்ற சந்திரனில் உள்ள களங்கம் இந்தப் பெண்களின் முகத்தில் உண்டோ? இல்லையே?

1118. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.

நிலவே, நான் விரும்பும் பெண்ணின் முகத்தைப் போல ஒளி வீச உன்னால் முடியுமானால், நீயும் என் காதலை அடைவாய்.

1119. மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம்ஒத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.

நிலவே, மலர் போன்ற கண்களை உடைய
இவளுடைய முகத்தை ஒத்திருக்க நீ விரும்பினால்,
பலரும் காணும்படியாக நீ தோன்றாதே.

1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்

மிகவும் மென்மையான அனிச்சம் பூவும்;
அன்னப்பறவையின் இறகும் மாதரின் மெல்லிய
அடிகளுக்கு நெருஞ்சி முள் போன்றவை.

காதற் சிறப்பு உரைத்தல்

1121. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வால்எயிறு ஊறிய நீர்.

மென்மையான மொழிகளைப் பேசுகின்ற இவளுடைய
தூய பற்களில் ஊறிய நீர், பாலுடன் தேன் கலந்ததைப்
போன்ற சுவையுடையது.

1122. உடம்பொடு உயிரிடை என்மற்று அன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.

இவளுக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவானது, உடம்பொடு
உயிருக்குள்ள உறவு எப்படியானதோ அப்படியானது.

1123. கருமணியில் பாவாய்நீ போதாய்யாம் வீழும்
திருநதற்கு இல்லை இடம்.

என் கண்ணின் கருமணியில் உள்ள பாவையே! நீ என்
கண்ணைவிட்டுப் போய்விடு, நீ போகா விட்டால் நான்
விரும்புகின்ற பெண்ணுக்கு என் கண்ணில் இருக்க இடம்
இல்லாமல் போய்விடும்.

1124. வாழ்தல் உயிர்க்குஅன்னன் ஆயிழை சாதல்
அதற்குஅன்னன் நீங்கும் இடத்து.

தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கும் இவளைக் கூடும் போது உயிருக்கு வாழ்வு தருபவள் போல் இருக்கிறாள் பிரியும் போது உயிருக்குச் சாவு தருபவள் போல இருக்கிறாள்.

**1125. உள்ளவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.**

ஒளி பொருந்திய போர் செய்யும் கண்களை உடைய இவளுடைய பண்புகளை நான் மறந்தால் தானே மீண்டும் நினைக்க முடியும். ஆனால் நான் ஒரு போதும் மறப்பதில்லையே.

**1126. கண்உள்ளின் போகார்; இமைப்பின் பருவரார்;
நுண்ணியர்எங் காத லவர்.**

எனது காதலர் எனது கண்களை விட்டுப் போகமாட்டார். நான் அறியாமல் இமைத்தாலும் அதற்காக வருந்த மாட்டார். அவர் அவ்வளவு நுட்பமானார்.

**1127. கண்உள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.**

எனது காதலர் எனது கண்ணுக்குள் இருக்கிறார். என் கண்களுக்கு மை தீட்ட கண்களை மூட வேண்டும். அதனால் அவர் மறைந்து விடுவார். ஆதலில் நான் கண்ணுக்கு மை தீட்டுவதில்லை.

**1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராகக் வெய்து உண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து.**

என் காதலர் என் நெஞ்சினுள் இருக்கிறார். ஆகையால் சூடான பொருள்களை நான் உண்டால் அவர் வெந்து விடுவார் என்று எண்ணிச் சூடான பொருள்கள் எதையும் நான் உண்பதில்லை.

**1129. இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.**

கண்இமைத்தால் என் கண்ணுள் இருக்கும் காதலர் மறைந்து போவார். அதனால் நான் கண் இமைப்பதில்லை. இதனால் அவர் இரக்கமில்லாதவர் என்று ஊரார் குறை சொல்கிறார்கள்.

1130. உவந்து உறைவர் உள்ளத்துள் என்றும்; இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ் வூர்.

காதலர் எப்பொழுதும் என் உள்ளத்துள் மகிழ்ந்திருக்கின்றார். ஆனால் அதை அறியாமல் அவர் என்னைப் பிரிந்து வாழ்கின்றார்; அவர் என் மீது அன்பில்லாதவர் என இவ்வூரவர் அவரைப் பழிக்கின்றனர்.

நாணுத் துறவு உரைத்தல்

1131. காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம் மடல் அல்லது இல்லை வலி.

காதலியின் அன்பைப் பெறாமல் காமத்தால் துன்புற்று வருந்துபவர்களுக்கு மடலேறுவதைத் தவிர வேறு வலிமையான துணை இல்லை.ஸ

1132. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் நாணினை நீக்கி நிறுத்தி.

காதலியின் பிரிவால் ஏற்பட்ட துன்பத்தைத் தாங்க முடியாத எனது உடம்பும் உயிரும் நாணத்தை நீக்கி விட்டு மடலேறத் துணிந்து விட்டன.

1133. நானொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன் இன்று உடையேன் காமுற்றார் ஏறும் மடல்.

நாணத்தையும் வலிமையான ஆண்மையையும் முன்னர் பெற்றிருந்தேன். இப்பொழுது காதலியைப் பிரித்து வருந்துவதால் காமம் மிகுந்தவர் ஏறும் மடலையே இன்று உடையவனானேன்.

1134. காமக் கரும்புனல் உய்க்குமே நானொடு

நல்லாண்மை என்னும் புணை.

நாணமும் நல்ல ஆண்மையுமான தோணிகளைக்
காமம் என்னும் பெரு வெள்ளம் அடித்துச் சென்று விடும்.

**1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்.**

மடல் ஏறுதலொடு மாலைக் காலத்தில் வருத்தும்
காமமாகிய துன்பத்தையும் மாலை போல் தொடர்ந்து
வளையல்களை அணிந்த காதலி எனக்குத் தந்தாள்.

**1136. மடல்ஊர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஓல்லா பேதைக்குள் கண்.**

காதலியின் பிரிவைத் தாங்க முடியாததால்
நள்ளிரவிலும் நான் விழித்திருக்கிறேன். அதனால்
நள்ளிரவிலும் மடலேறும் எண்ணம் என்மனதில் எழுகிறது.

**1137. கடல்அன்ன காமம் உழந்தும் மடல்ஏறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.**

கடல் போன்ற காம நோயால் வருந்தியும், மடலேறாமல்
துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்
பிறப்பைப் போல பெருமையுடைய பிறவி வேறு இல்லை.

**1138. நிறைஅரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறைஇறந்து மன்று படும்.**

இவர் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வலிமை இல்லாதவர்,
மிகுந்த இரக்க சிந்தை உடையவர் என்று எண்ணாமல்
காமம் மறைந்திருக்காது எல்லோர் முன்பும்
வெளிப்படுகிறதே;

**1139. அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு.**

அமைதியாக இருந்தால் எல்லோரும் அறிய
மாட்டார்கள் எனக் கருதி, எனது காமம் இவ்வூர்த்
தெருக்களெல்லாம் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

1140. யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவுஇல்லார்

யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

நான்படும் துயரங்களைத் தாங்கள்
அனுபவிக்காமையால், அறிவில்லாதவர்கள் நான்
கண்ணால் காணுமாறு என் எதிரில் என்னைப் பற்றிச்
சிரித்துக் கதைக்கிறார்கள்.

அலர் அறிவுறுத்தல்

1141. அலர்எழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலர் அறியார் பாக்கியத் தால்.

எம் காதலைப் பற்றி அவல எழுவதால் என் அறிய
உயிர் போகாமல் நிற்கின்றது. எனது நல்வினைப் பயன்
காரணமாக அதைப் பலரும் அறியாமல் இருக்கின்றனர்.

1142. மலர்அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலர் எமக்கு ஈந்ததுஇவ் வூர்.

மலர் போன்ற கண்களை உடைய அவளின்
பெருமையை அறியாமல், இந்த ஊரார் அவளை
எளியவளாகக் கருதி அலர் கூறி எமக்கு உதவி
செய்கிறார்கள்.

1143. உறா அதோ ஊரறிந்த கௌவை? அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

ஊரா அறிய அலர் எழவேண்டும். அப்படி எழுந்தால்
அவளை அடையாவிட்டாலும், அடைந்ததைப் போல
மனம் மகிழும்.

1144. கவ்வையால் கவ்விது காமம்; அது இன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து.

எம் காதல் ஊரார் சொல்கின்ற அலரால் வளர்கின்றது.
அந்த அலர் இல்லையானால் எங்கள் காதல் தன்
இயல்பு அழிந்து சுருங்கிப் போய்விடும்.

1145. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.

கள்ளுண்பவன் கள்ளுண்டு மயங்க மயங்க கள்ளில்
விருப்பம் அதிகரிப்பது போலக் காதல் அலர் வெளிப்பட
வெளிப்பட இனிமை அதிகரிக்கும்.

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

நான் காதலரைக் கண்டது ஒரே ஒரு நாள்தான்.
அதனால் உண்டாகிய அலரோ திங்களைப் பாம்பு
விழுங்கிய செய்தி போல எங்கும் பரவி விட்டது.

1147. ஊரவர் கெளவை எருஆக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்.

இந்தக் காம நோயானது ஊரார் தூற்றுக்கின்ற அலரை
எருவாகவும் அன்னை கடிந்து உரைக்கும் கடுஞ்
சொற்களை நீராகவும் கொண்டு செழித்து வளர்கிறது.

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.

அலர் கூறுவதால் காமத்தை அடக்கலாமென முயல்தல்,
நெய்யால் நெருப்பை அனைப்போம் என்று முயல்வதைப்
போன்றது.

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சல்லம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

உன்னை ஒரு போதும் பிரியேன் அஞ்சாதிரு என்று
அன்று உறுதி கூறியவர் இன்று பலரும் நாணும்படியாக
என்னை விட்டுப் பிரிந்தால், அலருக்கு நான் நாணி
இருக்க முடியுமா?

1150. தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர்; யாம்வேண்டும்
கெளவை எடுக்கும்இவ் வூர்.

அவருடன் செல்வதற்கு விரும்புகின்ற என்னை ஊரவர்
தூற்றுக்கின்றனர். அதனால் எனது காதலர் நான்
விரும்பியவாறு நடந்து கொள்வார்.

பிரிவு ஆற்றாமை

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை.

பிரிந்து செல்லாமையாயின் அதைப் பற்றி என்னிடம் சொல். பிரிந்து செல்வதாயின் அப்போது யார் உயிரோடு இருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் சொல்.

1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல்; பிரிவுஅஞ்சம் புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.

அவருடைய பார்வை முன்பு இன்பத்தைத் தந்தது; இப்பொழுது அவருடன் கூட இருந்த போதிலும் அவரின் பிரிவை எண்ணித் துன்பம் ஏற்படுகிறது.

1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுஉடையார் கண்ணும் பிரிவுஓர் இடத்து உண்மை யான்.

பிரிவுத் துயரம் கொடுமையானது என்பதை அறிந்த காதலரிடத்தும் பிரிவு ஒரு காலத்தில் வரும் என்பதால், அவர் பிரியேன் என்று சொல்லும் உறுதி மொழியை என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

1154. அளித்து அஞ்சல் என்று அவர் நீப்பின் தெளித்த சொல் தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.

உறுதியளித்து அஞ்ச வேண்டாம் என்று முன்பு அஞ்சிய என்னைத் தேற்றியவர், பின் பிரிந்து சென்றால், அவர் கூறிய உறுதி மொழியை நம்பிய என்னில் குற்றம் உண்டோ?

1155. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவுஓம்பல்; மற்றவர் நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.

என்னை நான் காத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் காதலர் என்னை விட்டுப் பிரியாமல் இருத்தல் வேண்டும். அவர் பிரிந்து சென்றால் அவரோடு கூடுதல் அரிதாகும்.

1156. பிரிவுஉரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் அரிதுஅவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.

பிரிந்து செல்வதைப் பற்றிச் சொல்லும் அளவிற்குக்
காதலர் கல் நெஞ்சமுடையவரானால், அத்தகையவர்
திரும்பி வந்து அன்பு செலுத்துவார் என்று ஆசைப்
படுவது பயனற்றது.

1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறைவா நின்ற வளை.

எனது உடல் மெலிவால் கையிலிருந்து கழன்று விழும்
வளையல்கள், தலைவன் என்னை விட்டுப் பிரிந்த
செய்தியைப் பலரும் தூற்றும் படி வெளிப்படுத்தாமல்
இருக்குமா?

1158. இன்னாது இன்னஇல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.

தம் மீது அன்புடைய இனத்தவர்கள் இல்லாத ஊரில்
வாழ்வது துன்பமானது; அதைவிடத் துன்பமானது தன்
இனிய காதலரின் பிரிவாகும்.

1159. தொடின்குடி அல்லது காமநோய் போல
விடின்குடல் ஆற்றாமோ தீ.

நெருப்புத், தன்னைத் தொட்டால் சுடுமே அல்லாமல்
காமநோயைப் போலத் தன்னை விட்டு நீங்கிய பின்பும்
சுடுமோ..?

1160. அரிதுஆற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவுஆற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.

பிரிய முடியாத பிரிவுக்கு உடன்பட்டு பிரியும் போது
கலங்குவதையும் நீக்கி, பிரிந்த பின் பொறுத்திருந்து
பின்பும் உயிர்வாழ்வோர் உலகில் பலர்.

படர்மெலிந்து இரங்கல்

1161. மறைப்பேன்மன் யான்இ.தோ நோயை; இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.

இக்காம நோயைப் பிறர் அறியாமல் நான் மறைப்பேன்.
ஆனால் இறைக்க இறைக்க ஊறும் ஊற்று நீரைப் போல
இது மேலும் மேலும் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது.

1162. கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்.

இக்காம நோயைப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாமல்
மறைக்கவும் முடியவில்லை; இந் நோயை எனக்குத் தந்த
காதலருக்குச் சொல்லவும் நாணமாக இருக்கிறது.

1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பின் அகத்து.

காமநோயால் வாடி மெலிந்த என் உடம்பில் எனது
உயிரைக் காவடித் தண்டாகக் கொண்டு காம நோயும்
நாணமும் இரு பக்கமும் தொங்குகின்றன.

1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.

காமநோயாகிய பெருங்கடல் இருக்கிறது. ஆனால்
அதைக் கடப்பதற்குரிய தோணி இல்லை.

1165. துப்பின் எவன்ஆவர் மன்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர்.

இன்பமான நட்பின் போதே பிரிவால் பெருந் துன்பத்தை
உண்டாக்கும் காதலர், துன்பம் தரும் பகையின் போது
என்ன செய்வாரோ?

1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம்; அ.துஅடும்கால்
துன்பம் அதனின் பெரிது.

காமம் இன்பம் தரும் போது அதன் மூலம் வரும்
இன்பம் கடலைப் போன்றது; அது வருத்துகின்ற பொழுது
அதன் துன்பம் கடலை விடப் பெரியது.

1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.

காமம் என்னும் வெள்ளத்தை நீந்திய போதும் அதன் கரையை நான் காணவில்லை; நள்ளிரவிலும் நான் தனியே இருந்து அவதிப்படுகிறேன்.

1168. மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்துஇரா
என்அல்லது இல்லை துணை.

இந்த இராக்காலம் இரங்கத் தக்கது; எல்லா உயிர்களையும் உறங்கச் செய்து விட்டு என்னைத் தனக்குத் துணையாக வைத்துள்ளது.

1169. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா.

காதலரின் பிரிவைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் வருந்தும் எனக்கு, நீண்ட இரவு நேரம் பிரிவுத் துயரை விட அதிக கொடுமையைத் தருகிறது.

1170. உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண்.

காதலர் உள்ள இடத்திற்கு என் மனத்தைப் போல நானும் செல்லமுடியுமானால், என் கண்கள் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் நீந்த வேண்டியதில்லை.

கண் விதுப்பு அழிதல்

1171. கண்தாம் கலுழ்வது எவன்கொலோ? தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண்டது.

தீராத இந்தக் காம நோயானது என் கண்கள் அவரைக் காட்டியதால் தானே வந்தது, அவ்வாறிருக்க காட்டிய கண்கள் ஏன் அழவேண்டும்.

1172. தெரிந்துஉணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துஉணராப்

பைதல் உழப்பது எவன்?.

ஆராய்ந்து அறியாமல் அன்று அவரைக் கண்டதும் காதல் கொண்ட என்கண்கள், இந்த துன்ப நிலைக்குக் காரணம் தாமே என்று அறியாமல் துன்பப்பட்டு வருந்துவது ஏன்?

**1173. கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதநகத் தக்கது உடைத்து.**

அன்று அவரைக்கண்கள் தானே எனது கட்டுப்பாட்டையும் மீறி தாமே விரைந்து சென்று பார்த்து மயங்கின. இன்று தாமே அழுகின்றன. இது சிரிப்புக்குரியது.

**1174. பெயல்ஆற்றா நீர்உலந்த உண்கண் உயல்ஆற்றா
உய்வுஇல்நோய் என்கண் நிறுத்து.**

எனது கண்கள் தப்பிப் பிழைக்க முடியாத தீராத காம நோயை உண்டாக்கி விட்டு, இப்பொழுது தாமும் அழ முடியாமல் நீர் வற்றிப் போய்த் துன்புறுகின்றன.

**1175. படல்ஆற்றா பைதல் உழக்கும் கடல்ஆற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண்.**

அன்று கடலை விடப் பெரிய நோயான காமநோயை உண்டாக்கிய எனது கண்கள், இன்று உறங்க முடியாமல் துன்பத்தால் கலங்கித் தவிக்கின்றன.

**1176. ஓஓ இனிதே எமக்குஇந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட்டது!**

எனக்கு இக் கொடிய காம நோயை உண்டாக்கிய கண்கள், இன்று தாமும் பெருந்துன்பத்துள்ளாகி வருந்துவது மிகவும் நல்லதே.

**1177. உழந்துஉழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்துஇழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்டகண்!.**

அன்று காதலரைக் கண்டு மயங்கி விரும்பிய கண்கள், இன்று உறக்கமில்லாது துன்பத்தால் வருந்தி வருந்தி அழுது கண்ணீரும் அற்றுப் போகட்டும்.

**1178. பேணாது பெட்டார் உள்மன்னோ மற்றுஅவர்க்
காணாது அமைவில் கண்.**

உள்ளத்தால் விரும்பாமல் சொல்லளவில் விரும்பிப் பழகியவரானாலும், அவரைக் காணாமல் கண்கள் அமைதியுறுவதில்லை.

**1179. வாராக்கால் துஞ்சா; வரின்துஞ்சா; ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.**

காதலர் வராவிட்டாலும் எனது கண்கள் தூங்குவதில்லை; அவர் வந்தாலும் தூங்குவதில்லை; இவ்வாறு எந்நேரமும் என் கண்கள் துன்பப்படுகின்றன.

**1180. மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதுஅன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து.**

அறைந்து இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தும் பறையைப் போல துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்களை உடைய என்னைப் போன்ற வரிடத்தில் இரகசியங்களை அறிந்து கொள்வது இந்த ஊரவருக்கு மிகவும் எளிதானது.

பசப்பு உறு பருவரல்

**1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை தேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற?**

எனது காதலர் பிரிவை விரும்பிய போது அதற்கு உடன்பட்டேன்; பிரிந்த பின்பு பசலை உற்ற என் தன்மையை நான் வேறு யாரிடம் போய்ச் சொல்லுவேன்.

**1182. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்துஎன்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு.**

அந்தக் காதலர் உண்டாகினார் என்ற பெருமையோடு இந்தப் பசலை நிறம் என்மேனி யெங்கும் ஊர்ந்து பரவி வருகிறது.

**1183. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து.**

காமநோயையும் பசலை நிறத்தையும் எனக்கு அவர் கைம்மாற்றாகத் தந்து விட்டு எனது அழகையும் நாணத்தையும் எடுத்துச் சென்று விட்டார்.

**1184. உள்ளுவன் மன்யான்; உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.**

நான் அவரின் நல்லியல்புகளை நினைக்கிறேன்; நான் சொல்வதும் அவற்றையே; அவ்வாறிருக்க இந்தப் பசலை என் உடலைப் பற்றிப் படரும் வஞ்சகம் என்னவோ?.

**1185. உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார்; இவக்காண்என்
மேனி பசப்புஊர் வது.**

அதோ பார் என்னைப் பிரிந்த காதலர் சொல்கிறார்; இதோ பார் என் மேனியில் பசலை நிறம் வந்து படர்கிறது.

**1186. விளக்குஅற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கண்
முயக்குஅற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.**

விளக்கின் வெளிச்சம் எப்பொழுது நீங்கும் எனக் காத்திருக்கும் இருளைப் போல, எனது காதலரின் அணைப்பு எப்பொழுது நீங்கும் எனக் காத்திருந்து வந்து படர்கிறது இந்தப் பசலை.

**1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன்; அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.**

காதலனைத் தழுவிக்கிடந்தேன்; சிறிது நேரம் அவரை விட்டு அகன்றேன்; அந்த நேரம் பசலை நிறம் என்மேனி யெங்கும் வந்து பரவிவிட்டது.

1188. பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்!

‘இவள் தலைவனின் பிரிவால் வருந்திப் பசலை நிறம்
அடைந்தாள்’ என்று பழி சொல்கிறார்களே அல்லாமல்,
‘அவர் இவளை விட்டுப் பிரிந்தார்’ என்று யாராவது
சொல்கிறார்களா? இல்லையே.

1189. பசக்கமன் பட்டாங்குஎன் மேனி நயப்பித்தார்
நல்நிலையர் ஆவர் எனின்.

பிரிவுக்கு என்னை ஆளாக்கி விட்டுச் சென்ற என்
காதலர் நலம் பெறுவாராக இருந்தால், என்னுடலில்
பசலை நிறம் பரவட்டும்.

1190. பசப்புஎனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின்.

என்னை விட்டு அவர் பிரிந்து சென்றதை ஊரவர்
தூற்றாமல் இருப்பார்களானால், நான் பசலையுற்ற தாகப்
பெயர் எடுத்தல் நல்லதே.

தனிப்படர் மிகுதி

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

தாம்விரும்புகின்ற காதலர் தம்மை விரும்புகின்ற பேறு
பெற்ற பெண்கள், காமநுகர்ச்சி என்னும் விதையற்ற
பழத்தைப் பெற்றவராவர்.

1192. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.

தன்னை விரும்பும் காதலிக்குக் காதலன் அளிக்கும்
அன்பு, உலக உயிர்களைக் காக்க மேகம் பொழியும்
மழையைப் போன்றது.

1193. வீழுநர் வீழப் படுவார்க்கு அமையமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு.

தம்மை விரும்பும் காதலரைக் கொண்ட பெண்களுக்கு
பிரிவுத்துயரம் இருந்தாலும், அவர் வந்த பின் கூடி
வாழ்வோம் என்ற செருக்கு இருக்கும்.

1194. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின்.

உலகத்தவரால் மதிக்கப்படும் பெண்களாக
இருந்தாலும் அவள் தன் காதலனால் விரும்பப்படாதவள்
என்றால் அவள் தீவினை உடையவளாவாள்.

1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்குளவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை?.

நாம் காதல் கொண்ட காதலர் தாமும் எம்மீது காதல்
கொள்ளாவிட்டால், அவரால் எமக்குக் கிடைக்கும் இன்பம்
என்ன?.

1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது.

காதல் ஒருவரிடம் இருந்தால் அது துன்பத்தைத் தரும்;
காவடியின் பாரம் போல இருபக்கமும் ஒத்திருப்பது
இன்பமானது.

1197. பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றுஒழுகு வான்?.

காமன், காதலர் இருவர் பக்கத்திலும் ஒப்ப இராமல்
ஒருவரின் பக்கம் நின்று இயங்குவதால், என்னுள் ஏற்பட்ட
துன்பத்தையும் வருத்தத்தையும் தலைவனுக்கு அறிய
வைக்கா னோ?.

1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

தாம் விரும்பும் காதலரின் இனிமையான சொற்களைக்
கேளாமல் பிரிவுத் துயரைத் தாங்கிக் கொண்டு

உலகத்தில் உயிர்வாழும் பெண்களைப் போலக் கொடுமைக்குரியவர்கள் எவரும் இல்லை.

1199. நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு இசையும் இனிய செவிக்கு.

நான் விரும்பும் காதலர் என்னில் அன்பு கொள்ளாத வேளையிலும், அவரைப் பற்றி மற்றவர்கள் புகழ்வதைக் கேட்டு என் செவிகள் இன்பம் அடைகின்றன.

1200. உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச் செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

நெஞ்சமே நீ வாழ்வாயாக! அன்பு இல்லாதவரிடம் உனது துன்பங்களைச் சொல்கிறாய்! அதை விட எளிது நீ கடலைத் தூர்பது.

நினைந்து அவர் புலம்பல்

1201. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால் கள்ளினும் காமம் இனிது.

உண்கின்ற பொழுது மட்டும் இன்பத்தைத் தரும் கள்ளை விட, நினைக்கின்ற பொழுது பெருமகிழ்ச்சியைத் தரும். காதல் இன்பமானது.

1202. எனைத்துஒன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவதுஒன்று இல்.

காதலர் பிரிவதால் துன்பம் நேர்ந்தாலும், ஒருவரை ஒருவர் நினைக்கும் போது அத் துன்பம் இல்லாமல் போய் விடும். அதனால் காதல் எந்நிலையிலும் இன்பமானது.

1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல் சினைப்பது போன்று கெடும்.

எனக்குத் தும்மல் வருவது போல இருந்து வராமல் அடங்குகிறது; என்காதலர் என்னை நினைப்பவர் போல் இருந்து நினைக்காமல் விடுகிறாரோ.?

1204. யாமும்உளேம்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எம்நெஞ்சத்து
ஓஓ உள்ளேர் அவர்.

என்னுடைய நெஞ்சில் என் காதலர் இருக்கிறார். அது போல அவருடைய நெஞ்சில் நான் நீங்காமல் இருக்கிறேனோ.?

1205. தம்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்கொல்
எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.

தன்னுடைய நெஞ்சில் என்னை வர விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் என் காதலர், என்னுடை நெஞ்சுகள் தான் ஓயாமல் வருவதைப் பற்றி வெட்கப்பட மாட்டாரோ..?

1206. மற்றுயான் என்உளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்.

என் காதலரோடு சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்த நாட்களை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் தான் நான் உயிர்வாழ்கிறேன். இல்லையென்றால் வேறு எதனால் உயிர்வாழ்வேன்.?

1207. மறப்பின் எவன்ஆவன் மற்கொல்? மறப்புஅறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

காதலரை மறக்காமல் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது பிரிவுத் துன்பம் சுடுகிறது; நினைக்காமல் மறந்து விட்டால் நான் என்ன ஆவேனோ..?.

1208. எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்துஅன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு!.

காதலனை, நான் எவ்வளவு அதிகமாக நினைத்தாலும் அவர் என்மீது கோபம் கொள்ளமாட்டார்; அவர் எனக்குச் செய்யும் பெரிய உதவி இது.

1209. விளியும்என் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளிஇன்மை ஆற்ற நினைந்து.

நாம் இருவரும் வேறல்லர் என்று அடிக்கடி கூறும் அவர், இப்பொழுது என்னிடம் அன்பில்லாமல் இருப்பதை எண்ணி என் உயிர் அழிகிறது.

**1210. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி;**

என் உள்ளத்தை விட்டுப் பிரியாமல், என்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற காதலரை நான்தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் வரை நிலவே; நீ மறைந்து விடாமல் ஒளி வீசிக் கொண்டிரு.;

கனவுநிலை உரைத்தல்

**1211. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து?.**

காதலர் பிரிந்து சென்று விட்டாரே என்று எண்ணியபடி நான் உறங்கிய போது, அவருடைய தூதாய் வந்த கனவிற்கு நான் என்ன விருந்து வைப்பேன்.

**1212. கயல்உண்கண் யான்இரப்பத் துஞ்சின் கலந்தார்க்கு
உயல்உண்மை சாற்றுவேன் மன்.**

கண்கள் நான் கேட்டவுடன் தூங்குமானால், அந்நேரம் கனவில் வரும் காதலருக்கு நான் தப்பிப் பிழைத்திருக்கும் நிலையைச் சொல்வேன்.

**1213. நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டுஎன் உயிர்.**

நேரில்கண்டு அன்பு கொள்ளாத காதலரை, நான் கனவில் காண்பதால் தான் எனது உயிர் உடலை விட்டு நீங்காமல் இருக்கிறது.

**1214. கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.**

நனவில் வந்து அன்பு செய்யாத காதலரைக் கனவு கொண்டு வந்து எனக்குக் காட்டுவதால், அக் கனவுகளால் எனக்கு இன்பம் உண்டாகிறது.

**1215. நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவும்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது.**

எனது காதலரை நேரில் கண்ட போது உண்டான இன்பம் அப்பொழுது மட்டும் இனிதாக இருந்தது. இப்பொழுது காணும் கனவும் கண்டபொழுது மட்டுமே இன்பமாக உள்ளது.

**1216. நனவு என ஒன்றில்லை ஆயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன்.**

நனவு என்று ஒன்று இல்லாமல் இருக்குமானால், கனவில் வந்த காதலர் என்னை விட்டுப் பிரியாமலே இருப்பார்.

**1217. நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பிழிப் பது?.**

நனவில் வந்து எனக்கு அன்பு செய்யாத கொடுமையை உடைய அவர், கனவில் மட்டும் வந்து வருத்துவது என்ன காரணத்துக்காக.

**1218. துஞ்சும்கால் தோள்மேலர் ஆகி விழிக்கும்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து.**

தூங்கும் போது கனவில் வந்து என் தோள்களைத் தழுவும் எனது காதலர், நான் விழித்ததும் விரைந்து எனது நெஞ்சள் புகுந்து விடுகிறார்.

**1219. நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர்.**

எனது காதலர் கனவில் வந்து இன்பம் தருவதை அறியாதவர்கள், அவர் நனவில் சந்தித்து இன்பம் தரவில்லை என்று பழிக்கின்றனர்.

**1220. நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்ஊ ரவர்.**

நனவில் காதலர் என்னை விட்டுப் பிரித்து விட்டார் என்று இகழ்வாகப் பேசும் இந்த ஊரவர், அவர் எனது கனவில் வந்து என்னை மகிழ்விப்பதை அறிய மாட்டார்கள்.

பொழுதுகண்டு இரங்கல்

1221. மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிர்உண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

பொழுதே! நீ மாலைக் காலம் அல்ல; காதலரோடு கூடி மகிழ்ந்திருந்து பின் பிரிந்து வாழும் பெண்களின் உயிரைப் போக்கும் இறுதிக் காலமாக இருக்கிறாய்.

1222. புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் துணை?.

மாலைப் பொழுதே! நீயும் என்னைப் போல் ஒளி இழந்து காணப்படுகிறாய்; உனது காதலரும் எனது காதலரைப் போல இரக்கமில்லாதவரோ?.

1223. பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

பனிபடர்ந்து பசந்த நிறங்கொண்ட மாலைப்பொழுது, எனக்குத் துன்பத்தை மேலும் மேலும் வளரும் படி செய்கிறது.

1224. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.

காதலர் இல்லாத வேளையில் வரும் மாலைப் பொழுது, கொலைசெய்யும் இடத்திற்கு பகைவர்கள் வருவது போல வந்து என்னுயிரைக் கொல்கிறது.

1225.காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல்? எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை?.

நான் காலைப்பொழுதிற்குச் செய்த நன்மை என்ன? என்னைத் துன்புறுத்துகின்ற மாலைப் பொழுதிற்குச் செய்த தீமை என்ன?

1226. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன்.

மாலைப்பொழுது இவ்வளவு பெருந்துன்பம் செய்ய வல்லது என்பதை எனது காதலர் என்னை விட்டு அகலாமல் அருகினில் இருந்த காலத்தில் நான் அறியவில்லை.

1227. காலை அரும்பிப் பகல்எல்லாம் போதுஆகி மாலை மலரும்இந் நோய்.

இந்தக் காம நோய் காலைப் பொழுதில் அரும்பாய்த் துளிர்ந்து பகற்பொழுதெல்லாம் மெல்ல மெல்ல பேரரும்பாய் வளர்ந்து மாலைப் பொழுதில் மலராகிறது.

1228. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதுஆகி ஆயன் குழல்போலும் கொல்லும் படை.

முன்பு இனிமையாக இருந்த ஆயனுடைய புல்லாங்குழல் இசை, நெருப்புப்போல வருத்தும் மாலைப் பொழுதிற்கு தூதுவனாகி என்னைக் கொல்லும் படையாக வருகிறது.

1229. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து.

எனது அறிவு மயங்கும்படியாக மாலைப் பொழுது வந்து படரும் பொழுது, இந்த ஊர் என்னைப் போலத் துன்பத்தால் வருந்தும்.

1230. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை மாயும்என் மாயா உயிர்.

காதலரின் பிரிவுத் துன்பத்தால் மாயாமல் இருந்த என் உயிர், பொருள் தேடும் காரணமாகப் பிரிந்து சென்ற காதலரை நினைத்து மயக்கத்தைத் தருகின்ற இம் மாலைப் பொழுதில் மாய்கின்றது.

உறுப்பு நலன் அழிதல்

1231. சிறுமை நமக்குழியச் சேண்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின் கண்.

பிரிவுத் துன்பத்தை எனக்கு உண்டாக்கி விட்டு
தொலை தூரத்தில் உள்ள நாடடிற்குச் சென்ற காதலரை
நினைத்து அழுதமையால் நறுமணத்தை உடைய
மலர்களைப் போல் அழகுடைய எனது கண்கள் பொலிவு
இழந்து விட்டன.

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.

பசலை நிறமடைந்து நீர் சொரியும் எனது கண்கள்
விரும்பிய காதலர் என்னிடம் அன்பு செலுத்தாத
தன்மையைப் பிறருக்குச் சொல்வன போல் உள்ளன.

1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

காதலருடன் கூடியிருந்த காலத்தில் மகிழ்ந்து
பூரித்திருந்த எனது தோள்கள், இப்பொழுது மெலிந்து
காதலரின் பிரிவைத் தெரிவிப்பன போல உள்ளன.

1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

துணைவர் விட்டு நீங்கியதால் மெலிந்த அழகான
தோள்கள் வாடிவிட்டன.; பருத்த தன்மை கெட்டு
உடல்மெலிந்ததால் வளையல்களும் கழலச் செய்கின்றன.

1235. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

வளையல்கள் கழன்று விடுமாறு தம் பழைய அழகை
இழந்து விட்ட எனது தோள்கள், எனது துன்பத்தை

உணராது பிரிந்து சென்ற கொடியவரின் கொடுமையைப் பிறர் அறியச் செய்கின்றன.

1236. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக் கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.

வளையல்கள் கழன்று விடுமாறு எனது தோள்கள் மெலிவடைந்ததால், என்னைக் காண்போர் எனது காதலர் கொடியவர் என்று கூறுவதைக் கேட்கத் துன்பமாக உள்ளது.

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்குள் வாடுதோள் பூசல் உரைத்து?.

நெஞ்சமே; என்னை விட்டுப் பிரிந்து போன கொடியவரான எனது காதலருக்கு, எனது மெலிந்த தோள்களின் தன்மையை எடுத்துச் சொல்லி அதனால் நீ பெருமைப் படுவாயோ..?.

1238. முயங்கி கைகளை ஊக்கப் பசந்தது பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தியவுடனே, வளையல்களை அணிந்த காதலியின் நெற்றி, அந்தச் சிறிய தளர்வைக் கூடப் பொறுக்க முடியாது பசலை நிறம் அடைந்தது.

1239. முயக்குஇடைத் தண்வளி போழப் பசப்புஉற்ற பேதை பெருமழைக் கண்.

இறுக்கமாகத் தழுவி இருந்த போது இருவருக்குமிடையே குளிர்மையான காற்றுப் புகுந்து விட்டது; அந்தத் தளர்வு ஏற்பட்ட கணமே காதலியின் பெரிய விழிகள் பசலை படர்ந்து நிறம் மாறி விட்டன.

1240. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

காதலியின் ஒளி பொருந்திய நெற்றி, பசலை நிறம் அடைந்ததைக் கண்டு அவளின் கண்களில் படர்ந்திருந்த பசலையும் துன்பமடைந்தது.

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

1241. நினைத்துஒன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்துஒன்றும் எவ்வோய் தீர்க்கும் மருந்து.

நெஞ்சே! காதலால் வளர்ந்த இக் கொடிய துன்பம் தரும் நோயை நீக்குவதற்குரிய மருந்தை எண்ணிப் பார்த்து நீ எனக்குச் சொல்ல மாட்டாயா.?

1242. காதல் அவர்இலர் ஆகநீ நோவது பேதைமை வாழி என் நெஞ்சு.

நெஞ்சே! நீ வாழ்க! காதலர் என்னிடம் அன்பில்லாதவராக இருக்க, நீ மட்டும் அறியாமையால் அவரை நினைத்து வருந்துகிறாய்.

1243. இருந்துஉள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே! பரிந்துள்ளல் பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.

நெஞ்சே என்னுடன் முன்பு இருந்த அவரை எண்ணி நீ ஏன் வருந்துகிறாய். இந்தத் துன்ப நோயை உண்டாக்கியவரிடம் என்னைப் போல் அன்பு கொண்டு நினைக்கும் தன்மை இல்லையே?.

1244. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே! இவைஎன்னைத் தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று.

நெஞ்சே! நீ அவரிடம் செல்லும்போது எனது கண்களையும் அழைத்துச் செல்; அவரைக் காண வேண்டும் என்று என்னை அவை பிடுங்கித் தின்கின்றன.

1245. செற்றார் எனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்

உற்றால் உறாஅ தவர்?.

நெஞ்சே! நான் விரும்பினாலும் என்னை விரும்பாத அவர் என்னை வெறுத்து விட்டார். என்று எண்ணி நான் அவரைக் கைவிட முடியுமா?.

**1246.கலந்துஉணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துஉணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.**

என்னெஞ்சே! சேர்ந்து ஊடலைத் தீர்க்கும் காதலரைக் காணும் போது முதலில் ஊடல் கொண்டு பிறகு தெளிவடைந்து சேரமாட்டாய்; இப்பொழுது பொய்க்கோபம் கொள்கிறாய்.

**1247. காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நல்நெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் இரண்டு.**

நல்ல நெஞ்சே! ஒன்றில் நீ காமத்தை விட்டு விடு; இல்லாவிட்டால் வெட்கத்தை விட்டு விடு; இந்த இரண்டையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க என்னால் முடியாது.

**1248. பரிந்துஅவர் நல்கார்என்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு.**

என்னெஞ்சே! பிரிவுத் துயரால் நான் வருந்த, காதலர் வந்து என்மீது அன்பு செலுத்தவில்லையே என்று ஏங்கி, நீ பிரிந்தவரின் பின் செல்கிறாய்; நீ பேதை.

**1249. உள்ளத்தார் காத லவர் ஆக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு.?**

என்னெஞ்சே! என் காதலர் உள்ளத்திலே இருக்கும் போது, நீ அவரை நினைத்து எங்கே செல்கிறாய்.

**1250. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின்.**

என்னோடு சேர்ந்திருக்காமல் கைவிட்டுச் சென்ற காதலரை நான் நெஞ்சில் வைத்திருக்கும் போது, நான் ஏன் மெலிந்து அழகை இழந்து வருகிறேன்.

நிறை அழிதல்

1251. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறைஎன்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

நாணம் என்னும் தாழ்ப்பாள் இட்ட நிறை என்று சொல்லப்படும் கதவைக் காமமாகிய கோடாரி உடைத்து விடுகின்றது.

1252. காமம் எனஒன்றோ கண்ணின்றுஎன் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.

காமத்திற்கு இரக்கம் என்பதே இல்லை; அது எனது நெஞ்சை நள்ளிரவிலும் எழுப்பி ஏவல் கொண்டு ஆள்கிறது.

1253. மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்புஇன்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.

நான் காமத்தை என்னுள் மறைக்க முயல்கிறேன். ஆனால் அது தும்மலைப் போலத் தானே வெளிப்பட்டு விடுகிறது.

1254. நிறைஉடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன்
காமம்

மறைஇறந்து மன்று படும்.

நான் இதுவரையில் காமத்தை வெளிப்படுத்தாமல் என்னுள் வைத்திருப்பதாகவே நினைத்திருக்கிறேன். ஆனாலும் என் காமம் வெளிப்பட்டு விட்டதே!.

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதுஒன்று அன்று.

தன்னை வெறுத்து ஒதுக்கிய வரின் பின் செல்லாமல் இருக்கும் பெருந்தன்மை, காமநோய்க்கு ஆளானவரிடம் இருக்க மாட்டாது.

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றுஎன்னை உற்ற துயர்.

வெறுத்து ஒதுக்கிய காதலரின் பின் செல்ல விரும்பும்
நிலையை எனக்கு உண்டாக்கிய இக் காமநோய்
எத்தன்மையது?.

1257. நாண்என ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

நான் விரும்பிய காதலர் காமத்தால் நான் விரும்பும்
இன்பங்களைத் தருவாரானால், நாணம் என்று ஒன்று
இருப்பதை நான் அறியாமல் இருந்திருப்பேன்.

1258. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை.

என்னுடைய பெண்மையாகிய அரணை அழிக்கும்
படையாக இருப்பது பல மாயங்கள் செய்ய வல்ல
கள்வரான எனது காதலரின் பணிவான மொழி ஆகும்.

1259. புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்தல் உறுவது கண்டு.

ஊடுவேன் என்று எண்ணிக் கொண்டு சென்றேன்;
அவரைக் கண்டதும் என் நெஞ்சம் என்னை விட்டு விட்டு
அவரோடு சேர்ந்து விட்டது. அதனால் நான் அவரைத்
தழுவினேன்.

1260. நிணம்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்துஊடி நிற்பேம் எனல்.

கொழுப்பைத் தீயில் இட்டால் உருகுவதைப் போன்ற
மனம் கொண்ட என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, காதலரின்
விருப்பத்திற்கு இணங்காமல் ஊடும் தன்மை உண்டோ?.

அவர்வயின் விதும்பல்

1261. வாள்அற்றுப் பற்கென்ற கண்ணும்; அவர்சென்ற

நாள்ஒற்றித் தேய்ந்த விரல்.

எனது கண்கள் அவர் வரும் வழியைப் பார்த்துப் பார்த்து ஒளி இழந்து அழகு கெட்டு விட்டன. விரல்கள் அவர் சென்ற நாட்களைக் குறித்துக் குறித்துத் தேய்ந்து விட்டன.

**1262. இலங்கிழாய்! இன்று மறப்பின் என் தோள்மேல்
கலம்கழியும் காரிகை நீத்து.**

தோழி! காதலரைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற நான் அவரை இன்று மறந்து விட்டால் எனது அழகு என்னை விட்டு நீங்க, எனது தோளில் அணியப்பட்ட அணிகள் கழன்று விழும்.

**1263. உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உள்ளேன்.**

வெற்றியை விரும்பி ஊக்கத்தை துணையாகக் கொண்டு வெளிநாட்டுக்குச் சென்ற எனது காதலர், திரும்பி வருதலைக் காணவிரும்பியே நான் உயிரோடு இருக்கிறேன்.

**1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுஉள்ளிக்
கோடுகொடு ஏறும்என் நெஞ்சு.**

முன்பு சேர்ந்திருந்து பின் பிரிந்து சென்ற காதலரின் வருகையை எண்ணி என் மனம் மரக்கிளையின் உச்சியில் ஏறிநின்று பார்க்கிறது.

**1265. காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணார; கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்தோள் பசப்பு.**

எனது காதலனை நான் கண்ணாரக் காண்பேனேயானால், எனது மென்மையான அழகிய தோளில் படர்ந்திருக்கும் பசலை நிறம் மறைந்து விடும்.

**1266. வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள்; பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.**

எனது காதலர் ஒரு நாள் என்னிடம் வருவார்; வந்ததும், எனது துன்பநோய்கள் யாவும் தீரும் வண்ணம் அவரோடு காதல் இன்பம் என்னும் அமிழ்தை அருந்துவேன்.

1267. புலப்பேன்கொல்; புல்லுவேன் கொல்லோ; கலப்பேன்கொல் கண் அன்ன கேளிர் வரின்?.

எனது கண் போன்ற காதலர் வந்து விட்டால், நான் அவரோடு ஊடுதல் கொள்வேனோ? அல்லது அவரைத் தழுவுவேனோ? இல்லாவிட்டால் கூடுவேனோ?.

1268. வினைகலந்து வென்றக வேந்தன்; மனைகலந்து மாலை அயர்கம் விருந்து.

அரசன் போரில் வெற்றி பெறுவானாக, நான் போர்க்களத்தில் இருந்து வீட்டுக்குச் சென்று மனைவியோடு கூடியிருந்து அன்று வரும் மாலைப் பொழுதிற்கு விருந்து வைப்பேன்.

1269. ஒருநாள் ஏழுநாள்போல் செல்லும், சேண் சென்றார் வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.

தொலைவில் உள்ள வெளிநாட்டிற்குச் சென்ற காதலர் திரும்பி வரும் நாளை நினைத்து ஏங்கும் பெண்களுக்கு ஒரு நாள் கழிவது ஏழுநாள் கழிவது போல் இருக்கும்.

1270. பெறின்னன்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறின்னன்னாம் உள்ளம் உடைந்து உக்கக் கால்?.

பிரிவுத் துன்பத்தைத் தாங்காது காதலியின் உள்ளம் உடைந்து சிதைந்து விட்டால் அவள் என்னைப் பெறுவதால் என்ன பயன்? அன்றியும் முன்பு நான் அவளைப் பெற்றிருந்தால் என்ன பயன்? அன்றி அவளைத் தழுவுவதால் என்ன பயன்? ஒன்றுமில்லை.

குறிப்பு அறிவுறுத்தல்

1271. கரப்பினும் கையிகந்து ஒல்லாநின் உண்கண்
உரைக்கல் உறுவதுஒன்று உண்டு.

நீ சொல்லாமல் மறைத்தாலும் உன்னைக் கடந்து
உன்னுடைய கண்கள் எனக்குச் சொல்லக் கூடிய செய்தி
ஒன்று உள்ளது.

1272. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்புஏர்தோள் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது.

கண்ணிறைந்த அழகும் மூங்கில் போன்ற தோளும்
உடைய எனது காதலிக்குப் பெண்மைத் தன்மை
நிறைந்து விளங்கும் இயல்பு, மிகுதியாக உள்ளது.

1273. மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதுஒன்று உண்டு.

கோர்த்து மாலையாகக் கட்டிய மணியினுள்
தெளிவாகத் தெரியும் நூலைப் போல் எனது காதலியின்
அழகினுள் விளங்கும் குறிப்பு ஒன்று இருக்கிறது.

1274. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு.

அரும்பினுள் இருக்கும் மணத்தைப் போல, எனது
அழகான காதலியின் புன் சிரிப்பில் குறிப்பு ஒன்று
உள்ளது.

1275. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கும் மருந்துஒன்று உடைத்து.

எனது காதலி என்னைப் பார்த்துச் செய்து விட்டுச்
சென்ற கள்ளமான குறிப்பில், எனது துயரத்தைத்
தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று இருக்கிறது.

1276. பெரிதுஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதுஆற்றி
அன்புஇன்மை சூழ்வது உடைத்து.

எனது காதலர் என்னை நெருங்கி வந்து, எனது பிரிவுத்
துயரைப் போக்கி நான் ஆசை கொள்ளுமாறு கூடுவது,

பின்பு பிரிந்து தாங்க முடியாத துன்பத்தைத் தரப் போகின்ற குறிப்பை உடையதாகத் தெரிகிறது.

1277. தண்அம் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை.

குளிர்மையான தன்மையை எனக்குத் தரும் காதலன் என்னை விட்டுப் பிரிய எண்ணியதை, எனக்கு முன்பு என் கைவளையல்கள் அறிந்து என் கையை விட்டுக் கழன்று விட்டன.

1278. நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து.

எனது காதலர் நேற்றுத் தான் என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றார்; ஆனால் எனது அழகிய மேனி பசலை நிறமடைந்து ஏழு நாட்கள் ஆகி விட்டன போல் இருக்கிறது.

1279. தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃது ஆண்டு அவள்செய்தது.

எனது காதலி தனது வளைகளையும், தனது மெலிந்த தோள்களையும், தனது கால்களையும் நோக்கி, செய்த குறிப்புகள் என்னுடன் வருவதை உணர்ந்து வனவாய் இருந்தன.

1280. பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்துஎன்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு.

காதலி தன் கண்களால் காம நோயைத் தெரிவித்து, தன்னை விட்டுப் பிரியாமல் இருக்குமாறு இரத்தல், பெண்மையின் பெருமை என்று கூறுவார்.

புணர்ச்சி விதும்பல்

1281. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்குஇல் காமத்திற்கு உண்டு.

நினைத்த அளவிலே களிப்பு அடைவதும், பார்த்த அளவிலே மகிழ்ச்சியடைவதும் ஆகிய இரு தன்மைகளும் கள்ளுக்கு இல்லை; காமத்திற்கு உண்டு.

1282. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும் காமம் நிறைய வரின்.

காமம் பனையளவாக நிறைய வரும் போது பெண்கள் காதலரோடு திணையளவாகக் கூட ஊடல் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

1283. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக் காணாது அமையல கண்.

என்னை விரும்பாமல் புறக்கணித்துத் தான் விரும்பியவற்றையே எனது கண்கள் செய்தாலும், என் கண்களால் காதலரைக் காணாமல் இருக்க முடிவதில்லை.

1284. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.

தோழி! நான் அவரோடு ஊடுவதற்காகச் சென்றேன்; ஆனால் என்னுடைய நெஞ்சம் நான் சென்ற நோக்கத்தை மறந்து அவரோடு கூடிவதற்காகச் சென்று விட்டது.

1285. எழுதும்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன் பழிகாணேன் தவறல் லவை.

மைதீட்டும் போது மைதீட்டும் கோலைக் காணாத கண்ணைப் போல, காதலனைக் கண்ட போது அவனுடைய குற்றத்தை காணாது மறந்து விடுகிறேன்.

1286. காணும்கால் காணேன் தவறாய; காணாக்கால் காணேன் தவறல் லவை.

காதலரை நான் காணும் போது அவரது செயல்களில் உள்ள தவறுகளை என்னால் காணமுடிவதில்லை; அவரைக் காணாத போது அவர் செய்த தவறுகளைத் தவிர வேறெதையும் என்னால் நினைக்க முடியவில்லை.

1287. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்துஎன் புலந்து.

வெள்ளம் தள்ளிச் செல்லும் என்பதை அறிந்திருந்தும்
பாய்ந்து செல்லும் நீரில் பாய்பவனைப் போல் பயனில்லை
என்று தெரிந்தும் ஊடல் கொள்வதால் பயன் என்ன?.

1288. இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

கள்ளத்தனம் மிக்க என் தலைவனே! பல இழிவான
துன்பங்களைத் தந்தாலும் கள்ளுண்பவர்களுக்கு மேலும்
மேலும் ஆசையை உண்டாக்கும் கள்ளைப் போன்றது
உன் மார்பு.

1289. மலரினும் மெல்லிது காமம்; சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

காமம் மலரை விட மென்மையானது; அதன்
உண்மையை அறிந்து முழுப் பயனையும் பெறக்
கூடியவர் மிகச் சிலரே.

1290. கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று.

கண்களால் சிறிது கோபித்துப் பார்த்தளவில் பிணக்கம்
கொள்பவள், ஆனாலும் என்னை விடத் தான் முந்தித்
தழுவித்தன் பொய்யான கோபத்தை மறந்து கலங்குவாள்.

நெஞ்சொடு புலத்தல்

1291. அவர்நெஞ்சு அவர்க்குஆதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது?.

நெஞ்சே! காதலரது நெஞ்சம் என்னை நினையாமல்,
என்னிடம் வராமல் அவருக்கே துணையாக இருக்கும்
போது, நீ எனக்குத் துணையாகாமல் இருப்பது ஏன்?.

1292. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்

செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு!.

என் நெஞ்சே! என் மீது அன்பு கொள்ளாத காதலரைக் கண்ட போதும், அவர் வெறுக்க மாட்டார் என்று எண்ணி நீ அவரிடம் செல்கின்றாயே!.

**1293. கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்?.**

நெஞ்சே! நீ உன் விருப்பப் படி அவரின் பின்னால் செல்வதற்குக் காரணம், துன்பத்தால் வருந்துபவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல நண்பர் இல்லை என்னும் எண்ணமோ?.

**1294. இனிஅன்ன நின்னோடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று?.**

நெஞ்சமே! நீ காதலரைக் கண்டவுடன் ஊடல் கொண்டு உரிய பயனை அனுபவிக்க மாட்டாய்; இனிமேல் அவரைப் பற்றி உன்னோடு கலந்து எண்ணிப் பார்க்கப் போகிறவர் யார்?.

**1295. பெறாஅமை அஞ்சும்; பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்துஎன் நெஞ்சு.**

காதலர் இல்லாத போது அவரைக் காண முடியவில்லையே என்று அஞ்சுவாய்; காதலரைக் கண்டால் அவர் பிரிந்து சென்று விடுவார் என்று அஞ்சுவாய்; இப்படித் தீராத துன்பத்தைத் தருவதற்காகவே நெஞ்சு என்னுடன் இருக்கிறது.

**1296. தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தனியே இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.**

காதலரைப் பிரிந்து தனியே இருந்து அவருடைய தவறுகளை நினைத்தால், எனது நெஞ்சே என்னைத் தின்பது போலத் துன்பம் உண்டாகிறது.

**1297. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சில் பட்டு.**

காதலரை மறக்க முடியாத என்னுடைய மடமை பொருந்திய நெஞ்சோடு சேர்ந்து, மறக்கத் தகாததாகிய நாணத்தையும் நான் மறந்து விட்டேன்.

**1298. எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.**

உயிரின் மேல் காதல் கொண்ட எனது நெஞ்சு, பிரிந்து சென்ற காதலரை இகழ்தல் இழிவான செயல் என்று எண்ணி அவருடைய உயர்ந்த பண்புகளையே நினைக்கிறது.

**1299. துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி?.**

ஒருவருக்குத் துன்பம் வந்த போது, அவருக்கு உரிமையான நெஞ்சே துணையாகா விட்டால், வேறு யார் துணையாவார்.

**1300. தஞ்சம் தமர்அல்லர் ஏதிலார் தாம்உடைய
நெஞ்சம் தமர்அல் வழி.**

ஒருவருக்கு உரிமையாகப் பெற்ற நெஞ்சமே துணையாகாத போது, உறவே இல்லாத அயலவர் துணையாக வராமல் இருப்பது இயல்பானது.

புலவி

**1301. புல்லாது இராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லலநோய் காண்கம் சிறிது.**

ஊடலின் போது காதலர் அடைகின்ற துன்பத்தைப் பார்க்க வேண்டுமானால் அவரைத் தழுவாமல் சற்று விலகி இருக்க வேண்டும்.

**1302. உப்புஅமைந் தற்றால் புலவி; அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.**

உணவில் உப்பு அளவோடு அமைந்திருப்பதைப் போல ஊடலும் அளவாக இருத்தல் வேண்டும்; ஊடல் அளவுக்கதிகமானால் உப்பு மிகுந்த உணவு போல ஊடலும் பயனற்றுப் போய்விடும்.

1303. அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

தம்மோடு பிணங்கியவரை ஊடல் நீக்கித் தழுவாது செல்லுதல், துன்பத்தால் வருந்துபவருக்கு மேலும் துன்பம் செய்வதைப் போன்றது.

1304. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய வள்ளி முதல்அரிந் தற்று.

தம்மோடு பிணங்கியவரை ஊடல் நீக்கி அன்பு செய்யாதிருத்தல், முன்னமே நீரின்றி வாடியுள்ள செடியை அதன் அடியில் அறுப்பதைப் போன்றது.

1305. நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏள் புலத்தகை பூஅன்ன கண்ணார் அகத்து.

மலர் போன்ற கண்களை உடைய காதலியின் உள்ளத்தில் உண்டாகும் ஊடலின் சிறப்பே, நல்ல பண்புகள் நிறைந்த நல்ல ஆடவர்களுக்கு அழகாகும்.

1306. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று.

பெரும் பிணக்குகளும் சிறு பிணக்குகளும் இல்லா விட்டால், காமம் மிகப்பழுத்த பழமும் முற்றாத இளங்காயையும் போலப் பயனற்றதாகும்.

1307. ஊடலின் உண்டுஆங்குலர் துன்பம் புணர்வது நீடுவது அன்றுகொல் என்று.

கூடி இருக்கும் இன்பம் நீடிக்காதோ என்றுஏக்கம் கொள்வதால், ஊடியிருப்பதிலும் காதலருக்கு ஒரு வகைத் துன்பம் உள்ளது.

1308. நோதல் எவன்மற்று நொந்தார்என்று அ.துஅறியும்
காதலர் இல்லா வழி?

என்னால் தான் எனது காதலி துன்பப்படுகிறாள் என்று
அந்தத் துன்பத்தை அறிகின்ற காதலர் இல்லாத போது,
வருந்துவதால் பயன் இல்லை.

1309. நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது.

நீர், நிழலின் அருகில் இருப்பது தான்
இனிமையானது; அது போல, ஊடலும் அன்பு செலுத்து
வோரிடத்தில் கொள்வதே இன்பமானது.

1310. ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா.

ஊடல் கொண்ட போது அன்பு செலுத்தி உறவு
கொண்டு மகிழிவிக்காமல் வாட விடுகின்றவரோடு
கூடியிருக்க என் நெஞ்சம் முயல்வதற்குக் காரணம்
ஆசையே.

புலவி நுணுக்கம்

1311. பெண்இயலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணென் பரத்தநின் மார்பு.

உன்னைப் பார்த்தவுடன் பெண்கள் ஆசை கொண்டு
விடுகின்றனர்; உனது திரண்ட மார்பை பெண்கள் பலரும்
பொதுப் பொருளாகக் கொண்டு பார்த்து இன்பம்
பெறுகின்றனர்; எனவே நான் உனது மார்பைத் தழுவ
மாட்டேன்.

1312. ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ்க என்பாக்கு அறிந்து.

நான் அவரோடு ஊடல் கொண்டிருந்தேன்; நெடுங்காலம்
வாழ்க என்று நான் வாய்திறந்து வாழ்த்துவேன் என்று
நினைத்து அவர் தும்மினார்.

1313. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று.

கிளைகளில் மலர்ந்த மலர்களை நான் சூடினாலும், நீர்
இந்த அழகை யாரோ ஒருத்திக்குக் காட்டுவதற்காகத்
தான் சூடினீர், என்று அவள் கோபம் கொள்வாள்.

1314. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று.

யாரையும் விட நான் உன் மீதுமிக்க காதல்
கொண்டிருக்கிறேன். என்று சொன்னேன்; அதற்கு அவள்;
“யாரை விட? யாரை விட? என்று கேட்டு ஊடல்
கொண்டாள்.

1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

‘இப்பிறவியில் நான் உன்னைப் பிரியமாட்டேன்’. என்று
எனது காதலியிடம் சொன்னேன், ‘அப்படியானால் இனி
வரும் பிறவிகளில் பிரிந்து விடுவீர்கள்’ என்று எண்ணிக்
கண்ணீர் விட்டாள்.

1316. உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

‘உன்னை நினைத்தேன்’ என்று அன்போடு சொன்னேன்;
‘என்னை மறந்து போனால் தானே நினைக்க வேண்டி
வரும்’ என்று கூறி என்னைத் தழுவின கைகளைச்
சினத்தோடு விலக்கினாள்.

1317. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்துஅழுதாள்
யார்உள்ளித் தும்மினீர் என்று.

நான் தும்மினேன்; உடனே அவள்; “நூறாண்டு காலம்
வாழ்க” என்று வாழ்த்தினாள்.; அடுத்த கணம் “என்
அருகில் இருக்கும் போது யாரோ ஒருத்தி நினைத்ததால்
தானே தும்மினீர்கள்” என்று கேட்டு அழுதாள்.

1318. தும்மச் செறுப்ப அழுதாள் நும்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.

அவளுடைய ஊடலுக்கு அஞ்சி நான் தும்மலை
அடக்கிக் கொள்ள, அவள், உம்மை வேறு எவளோ
ஒருத்தி நினைக்கிறாள் அது எனக்குத் தெரிந்து விடும்
என்று தானே வந்த தும்மலை அடக்கினீர் என்று
அழுதாள்.

1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர் ஆகுதிர் என்று.

அவளின் ஊடலைத் தணிக்க அவளை
மகிழ்வித்தாலும்; அவள், “இப்படித்தானே இன்னொருத்தி
ஊடினாலும் மகிழ வைப்பீர்” என்று சொல்லிச் சினம்
கொள்வாள்.

1320. நினைத்துஇருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யார்உள்ளி நோக்கினீர் என்று.

அவளது அழகை அமைதியாக இருந்து ரசித்து
மகிழ்ந்தாலும், நீர் யாருடைய அழகோடு எனது அழகை
ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மகிழ்கிறீர்” என்று கடுஞ் சினம்
கொள்வாள்.

ஊடல் உவகை

1321. இல்லை தவறுஅவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர் அளிக்கு மாறு.

அவரிடம் தவறு எதுவும் இல்லையானாலும் ,
அவரோடு ஊடுதல், அவர் என் மீது மிகுதியாக அன்பு
கொள்வதற்காகவே ஆகும்.

1322. ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்அளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

ஊடல் காரணமாக அவருக்கு என்மேல் உண்டாகும் சிறு கோபம் , காதலர் என் மீது செலுத்துகின்ற அன்பு குறைவடையக் காரணமாக இருந்தாலும், பின் அவரின் அன்பு அதிகரிக்கும்.

1323. புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு நீர்இயைந் தன்னார் அகத்து?.

நிலத்தோடு நீர் கலப்பதைப் போல் என்றும் பிரிக்க முடியாத அன்பை என் மீது வைத்திருக்கும் எனது காதலருடன் ஊடுவதால் உண்டாகும் இன்பம் தேவருலகிலும் இருக்கிறதா..?

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றும்என் உள்ளம் உடைக்கும் படை.

காதலரைத் தழுவிக் கொண்டு விடாமல் இருப்பதற்குக் காரணமான ஊடலுள் எனது உள்ளத்தை உடைக்கும் படை உள்ளது.

1325. தவறிலர் ஆயினும் தாம்வீழ்வார் மென்தோள் அகறலின் ஆங்குஒன்று உடைத்து.

தம் மீது தவறு இல்லாத போதும், ஊடலுக்காளாகித் தாம் விரும்பிய பெண்ணின் மென்மையான தோள்களைத் தழுவாமல் விலகி இருப்பதிலும் ஓர் இன்பம் உள்ளது.

1326. உணலினும் உண்டது அறல்இனிது; காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது.

உண்பதை விட முன்பு உண்ட உணவு சமீபாடு அடைவது இன்பமானது. அது போலக் காமத்திலும் கூடுவதை விட ஊடுதல் இன்பமானது.

1327. ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும் கூடலில் தோன்றிய உப்பு.

ஊடலிலே தோற்றவரே வெற்றி பெற்றவர் ஆவார்; அந்த உண்மையானது ஊடல் முடிந்து கூடி மகிழும் போது தெரிய வரும்.

1328. ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக் கூடலில் காணப்படும்.

நெற்றி வியர்க்கும் படியாகக் கூடியடையும் இன்பத்தை, ஊடி இருந்து உணர்ந்து என்னால் அனுபவிக்க முடியுமோ?

1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப நீடுக மன்னோ இரா.

எனது காதலி இன்னும் இன்னும் ஊடுவாளாக; அவளின் ஊடலைத் தணிக்கும் பொருட்டு நான் இரந்து வேண்டுவதற்காக இவ் இராக்காலம் இன்னும் நீண்டு கொண்டே இருக்கட்டும்.

1330. ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்; அதற்குஇன்பம் கூடி முயங்கப் பெறின்.

காமத்திற்கு இன்பத்தைத் தருவது ஊடுதல் ஆகும். ஊடல் முடிந்த பின்பு கூடித் தழுவி மகிழ்ந்தால் அது ஊடலுக்கு இன்பமாகும்.